

ஐந்து முனுஜாத்துஞ் சேர்ந்த பேரிய முஹியித்தீன் மாலை.

ஐந்தாம் நூலாவதைய சீராகாத்தவன் ஐந்து முனுஜாத்துஞ் சேர்ந்த பேரிய
அவர்களுடைய முஹித்தீன் 471-ஆம் மகாவதத் தங்கிய பகுதிகில் வாழும்
அவர்களை தந்த ஜெயினானியில் கற்புடைய பாத்திர அவர்களை
மனதே செய்துக்கும் தானில் அவர்களை நூலாவதைய சீராகாத்த
அவ் கற்புடைய பாத்திர அவர்கள் வயிற்றில் கருவா யுதித்துப்
முயியின் கண்ணே எல்லா வொலிப்பதனுக்கு மேலேயாக
ஜெயினானியில் உத்தம் முஹியித்தீன் அப்துல்காதிர்
களின் காவனங்களைப் பற்றி, சோதாக் குடியிலிருக்கும்

பக்கிர் மதாயுப் புலவரவர்க ளியற்றியது.

ஐந்து முனுஜாத்து.

ஜெயிக்கப்துல் காதிர் நயிஞர் செப்பை ஆலிம் புரவர்

அவர்களால் இயற்றி

பேர் முஹம்மது சாஹிபவர்கள் குயரர் வித்வகிரோன்மணி

நயிஞர் முஹம்மதுப் புரவரவர்களால்

ஹிஜ்ரி 1278-ஆல் பரிசோதித்து அச்சிட்ட பிரதியின் பிரகாரம்

மகமுல்—திருவல்லிக்கேணி

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்,

அவர்களால் கங்களது

ஹாஜி ஹமீதிய்யா அச்சியக்திர் ராஜியில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1956

66:117
1156.
111158
177364

இந்த
ஐந்து முஜாத்துகள்
சேர்ந்த

முஹியித்தீன் மாலை

கீழ்க்கண்ட விலாசத்தில் எப்பொழுதும் கிடைக்கும் :—

ஹாஜி எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு ஸன்ஸ்

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிஸ்டன்ஸ்,

நெ. 20, ஹைரோடு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் 5.

ஐந்து முனாஜாத்தின் அட்டவணை.

பக்கம்.

பாடல்கள்.

3	ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து.
4	நபியுல்லா பேரில் முனாஜாத்து.
8	நபியுல்லா பேரில் ஒருபா ஒருபஃது.
9	நபியுல்லா பேரில் இன்னிசை.
11	கிலுறு நபி பேரில் ஒருபா ஒருபஃது.
12	முஹியித்தினுண்டவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து.
15	முஹியித்தினுண்டவர்கள் பேரில் இன்னிசை.
17	முஹியித்தினுண்டவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம்.
19	ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து.
22	ஷே ஆண்டவர்கள் பேரில் அட்டகம்.
23	ஷே ஆண்டவர்கள் பேரில் அகவல்.
24	ஷே ஆண்டவர்கள் பேரில் சிலேடை மாலே.

முஹியித்தின் மாலையின்

உள்ளடங்கிய சரித்திர விபரம்.

பக்கம்.

பாடல்கள்.

27	முஹியித்தினப்துல் காதிரவர்கள் தாய்வயிற்றிலிருந்து நாளில் கடந்த	
28	துயிலுடுத்திப் பிறந்த காரணம்	[காரணம்.
29	நோன்பு வைத்த காரணம்.	[வளைந்த காரணம்.
31	பகுதாதுக்குப் பிரயாணமாகி வருகையிற் றிருடர்கள் வியாபாரிகளை	
32	ஷெய்கு ஹம்மாதொலியிடம் குருளேதி வருகையில் மலடிக்கு வாழ்	
33	மிகக்கின் விருந்து செய்த காரணம்.	[கவித்த காரணம்.
34	மையித்தான மடமானுக் குயிர்கொடுத்த காரணம்.	
36	வியாபாரிக்கு வாக்கு கொடுத்த காரணம்.	
37	ஷெய்கு ஹம்மாதொலி குதுபை நதியிற் றள்விய காரணம்.	
38	சுகையான கரத்தைச் சுகமாக்கிய காரணம்.	
„	விருதுகள் குதறத்தாலிறங்கிய காரணம்.	
39	மலையில் வணக்கம் செய்த காரணம்.	
40	திருடனெலித்தனம் பெற்ற காரணம்.	
41	பாதகுரடு திருடர்களை யடித்த காரணம்.	
42	நகரபதிக்குப் குயிரோர்களை இஸ்லாமாக்கிய காரணம்.	
45	மக்கம்போய் ஹஜ்ஜு செய்த காரணம்.	

பக்கம்.

பாடல்கள்.

- 48 கஃபத்துல்லாவை வலம் சுற்றிய காரணம்.
 51 மையித்துக்கு உயிர் கொடுத்த காரணம்.
 52 மஹல்லதிவுக்குப் பிரயாணமாகிய காரணம்.
 53 வனத்தில் வணக்கஞ் செய்த காரணம்.
 „ வேதாளங்கள் காற்றுகள் வந்த காரணம்.
 „ ஜின்னானது பாம்பாய் வந்த காரணம்.
 54 பன்னிரண்டு வருஷம் போன கப்பலைத் திரையிலழைத்த காரணம்.
 59 மையித்தை எழுப்பிய காரணம்.
 61 மஹல்லதிவுக்காக கப்பலேறிய காரணம்.
 63 கறையிலிறங்கி மடத்தில் வந்திருந்த காரணம்.
 65 கொய்யாக்கனி கொய்த காரணம்.
 67 தேவைக் கூசிலடைத்த காரணம்.
 73 புத்துக்கான்க ளொன்றுக்கொன்று சண்டை செய்த காரணம்.
 74 கிஷத்தியில் ஏழு கடலுண்டாகிய காரணம்.
 79 பகுதாதூரில் முறியித்தி னப்துல் காதிரவர்கள் வந்து மாதா பிதாவைக்
 [கண்டு மனம் பூரித்த காரணம்.

சரித்திர விபரம் முற்றுப்பெற்றது.

எட்டயாபுரம் இராஜ ஸமஸ்தான வித்வான்
 உமறுப்புலவரவர்கள், வர்லை வாரிதியென்ற

அமிர்த கவிராயர்

கண்வர் திகைக்கப்பாடிய கவியின் குறையைக்
 குண்டெழுத்தானியார் கூறி வென்ற

கவி

சமரதூர கததுங்க மனருஞ் சபாசென்று
 சரிசமா சனமீதிலே
 அமாவொரு நாகொம்பு தினமும் சுமாசெல்லு
 மமிர்தகவி ராஜானே

திமிரபகை வரைவென்ற பதிரியெனு மெம தெட்ட
 தீரன்னெனி வாயில் வித்வான்

உமறுப்புல றிடிலண்ட முகடும் பமரென்று
 முள்ளச்சம் வையும்பிளாய்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹ்மா னிர்ஹீம்.

ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து.

அறுசீர்க்கழி நெடிஷி யாசியி விருத்தம்.

காவலாய் நிற்கும் வல்லோன் கத்தனாய்ச் சீவனல்ல
மாவலாய்ப் போற்றி வாழ்த்தி யதற்குண வளித்த கோமா
னுவினு லெளியோர் கேட்கு நாட்டத்தின் படியே தந்து
தாவிலா றஹ்மத்தாலே தற்காக்கும் பொருளதாமே.

1

வேறு

அருவாயால் மடங்கலுக்கு மரிய பொருளாய் விளங்கி நிற்குந்
திருவா யமையாய் பேரொளிவாய்த் திகழ்ந்து நாளும் பராபரிக்குங்
கருவாய்க் கருவி னுண்மணியாய்க் காட்சி யருளும் றஹ்மானே
யுருவாய்த் துலங்கு மன்னானே யுனது கிருபை யருள்வாயே.

2

நாடு நாட்டப் பயனதுபோ னனிகோ ளால மடங்கலையு
மோடு பெறவே படைத் தெவைக்கு முன்னு யிரண மிகக்கொடுத்து
வீடிலாது காத்தளிக்கும் வேதப் பொருளே றஹ்மானே
கூடு நின்ற னடியார்கள் குறைக டர்ப்பாய் காதிருவே.

3

உனது கிருபைக் கடலிடத்தி லுதித்த மணியாய்த் தீனோர்க்
டனது சேமப் பொருளாகுந் தாசீம் நபியார் பொருட்டாலே
கனதி இலாஹி நாயகனே கதியின் பயன்யா காபிலுன
மனது கலங்கு மெளியோர் கண் மறுக்கத் தவிர்ப்பாய் றஹ்மானே.

4

புவியில் விளங்கு நபிமார்கள் புகழும் பொருட்டான் முன்னுள்ள
அவுலி யாக்கள் ஷுஹதாக்க ளரிய பெரியோர் பொருட்டாலுந்
துவமே முகிதே தூயோனே துலங்கு நாகிரு னவனே
கவலைக்கி பலாய்க ளெல்லாங் காணு தகற்றாய் றஹ்மானே.

5

துன்ப நீக்கி யறிவிளக்குந் தூய வேதமொரு காளி
னிற்ப முனது பொருளாலே யினிய வுன்றன் பொருட்டாலே
யன்பு புரியும் ஹபீபேயெம் மாகத்துயிரே தையானே
வன்பு மாற்றி நல்வரிசை வண்ட யருள்வாய் றஹ்மானே.

6

உள்ளங் கலங்கிற் தத்தளித்தே யுணர்வு மயங்கி நின்னடியார்
வெள்ளங் கண்ணான் மிகவோட வெருளுந் துயர மணுகாமற்
கொள்ளுங் கிருபை மவுலானு குதாயே வதாதே கப்பாறே
கள்ளனாய்க் தங்கடங்கள் காப்பாய் காப்பாய் றஹ்மானே.

7

வேதம் கிறைந்த சூறத்தொடும் விளங்கும் ஆயத்ததனாலே
யோதும் பொருட்டால் மூமின்க னுள்ளும் பொருட்டா லானையினுற்
போதம் பெருகு முன்னுடைய புகழுஞ் சிறப்பின் ஆக்கினையாற்
காதும் பலாய்க ளனுகாமற் காப்பாய் காப்பாய் நற்றமானே.

8

வள்ளன் மகுமுதெனு நயினுற் வழியி லொழுகி யுன்னுடைய
விள்ளு மார்க்கந் தனையெடுத்து விளக்குந் திலே ராகையினால்
நெள்ளு மறிவே மெய்ப் பொருளே தெளிவா யெங்கள் கண்மணியே
யெள்ளு மாபத் தனுகாம லின்பம் புரிவாய் நற்றமானே.

9

அடியார் செய்யும் பிழைகளெல்லாம் ஆளுமிறைநீ பொறுப்ப தல்லாத்
படியோர்வேறே யில்லைமன்னு பயனு நயனு மருள்வோனே
கெடியோ னிம்மை மறுமையி நீதி யுடையோ னாகையினால்
கொடிய பலாய்க ளனுகாமற் குறைக டர்ப்பாய் நற்றமானே.

10

முன்னு நீயே யுடைய பொருண் முழுதுநீயே யாண்டருளும்
பின்னு நீயே யிரப்பை யெல்லாம் பேணிநீயே யன்றியில்லை
யென்னு நீயே மென்மேலு மென்று நீயே காப்பாயே
யுன்னு மடியார்க் கொருதிங்கும் வாரா தருள்வாய் நற்றமானே.

11

முற்றிற்று.

நபியுல்லா பேரில் முனாஜாத்து.

அலிபெழுத் தொன்றுமூன்று கையந்துமா யேழுமாகி
அலிபினு லமைந்தபேரி லறிவுமா யுஜுதுமாகி
அலிபுக்குள் லாழுமாகி யம்முறைக் கலிமாவாகி
அலிபுக்குள் முனைத்தமீமின் அஹ்மது நபியுல்லாவே.

1

பகுறொரு நான்குமூன்றிப் பரிவுற விருந்துவல்லோ
னிகாறுஞ் சமுகத்துற்று நெடுந்தினம் வணங்க நின்றீர்
மிகுபுகழ்த் தலங்கநான்கு மேனியெவ் வருவும்பெற்றே
யகமகிழ்த் தொளிவாய்கின்ற அஹ்மது நபியுல்லாவே.

2

தகத்துடன் பகுவயின்றித் தன்னிடங் குறிப்பொன் றின்றி
அகதியத் தென்னுமுச்சி யெனுடெரும் வாகிதிய்யா
வகைகடுக் குறிப்பின் மேலும் வழியினும் பறுசக்காதி
முகமொரு மூன்றும் பெற்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே.

3

தவாபுடன் பகுவயின்றித் தன்னிடங் குறிப்பொன்றின்றி
அவாவிக்கு யூன்றுமேலு மப்புற மூன்றினுக்கும்
பவாவித்த மகுலாக்கெல்லாம் பாவிய கருவாய்த் தோன்றி
முவாப்பொரு ளாகிசிற்கு முஹம்மது நபியுல்லாவே.

4

ஐமாலுடன் ஐலாலு மோதித் தாக்கிய நடுவிற்றோன்றிக்
கமாலியத் துடனே துறாய்க் கலந்திரு வினையின்பாலாய்
அமானத மெடுத்தியார்க்கு மரும்பொரு ளளிக்குங் கோவே
முவாவுரு வொன்றாய்கின்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே.

5

ஹயாத்துடனேழுஞ் சேர்ந்த கணக்கிருபதிற் றேழாய்
வியாபிக்கு மட்சரத்தின் விளங்கிய சட்டை யிட்டுத்
தயாநித்ய முத்த மேவுந் தாசிமே காசிமேதன்
மையாநிற் ப தென்கொலையா முஹம்மது நபியுல்லாவே.

6

கைறுடன் சற்றும் நாயன் கற்பனை சற்பனைக்குஞ்
செயிரறும் பொருளாயாலந் தெளிதரும் விளக்காய்த் தோன்றும்
பயிரரும் நபியே நுந்தம் பாதமே போதங் கொண்டேன்
முயாற வேண்டும் மையா முஹம்மது நபியுல்லாவே.

7

தவாத்துடன் கலமுந் தாங்குந் தவநிலை லவுகுமுவார்க்
கவாநிலை யொழுவர் தம்பார் காட்டும்பன் னிருவரன்னார்
ஓவாநின்ற விருபத் தெண்ம ருவர்களா னடக்குமாலம்
முவாப்பொரு ளிவையுன் மூலமுஹம்மது நபியுல்லாவே.

8

தம்முடன் மதிலத்தோடுந் தன்மையுங்கொண்டு வஞ்சம்
பம்மிய வடிவேனுந்தம் பதமலர் கெதியே யல்லா
லிம்மகி தலத்தில் வேறே யெவருண்டு கருணைசெய்வார்
மும்முறை யுலகம்போற்று முஹம்மது நபியுல்லாவே.

9

மஹ்மத்துக் குரியபேரும் நிசாலத்தும் பொதிந்து நிற்ப
அகமுற்ற மணியாய்கின்ற அஹ்மதா மறுவாக்குக்கும்
பகுமற்ற மூன்றினுக்கும்பரவிய பொருளாய்கின்றே
முகமொய்த்த வள்ளலான முஹம்மது நபியுல்லாவே.

10

சுகுதுடன் நிலா அத்தாவுந் துலங்கிய தகுவாயோடுந்
தகுதியுஞ் சபுறு மில்முன் தன்மையுங் கொண்டகோவே
அகுலொரு நான்கும்பெற்ற அவ்வலு மாகிறுகி
முக நிலை காசிமான முஹம்மது நபியுல்லாவே.

11

சிற்றினிற் பிறந்த நூறுஞ்சிறந்ததொழு நூறுங்கேயுந்
துற்றத்தின் மீழுந்தேயுந் தொக்குறுங் குற்றத்தோடும்
மற்றத்தின் மற்றத்தாக மற்றெல்லாம் படைத்தமூல
முற்றதொன் றில்லா வள்ளன் முஹம்மது நபியுல்லாவே.

12

சகாதத்துங் கைபுக்கும்பன் னுறநடுத் தங்கி யோங்கி
இகாதத் திரண்டினுக்கு மிறையென வுதித் தகோவே
நகா நிலையாள னென்னை நவம்பெறக் காலம்பூண்டு
முகா வஜீகரத்தின் மேவு முஹம்மது நபியுல்லாவே.

13

சதபிடம் பிறவா முத்தத் தன்கதிர் மறையாத்திங்கள்
கதமது தோன்றாத் தீபங் கமழ்ந்தலர் மாறப்பூவே
சித்தநீதம் பிசுறினோடு நீலேத்திடு மிறகுலென்ன
முதநிலை புரிந்த வள்ளல் முஹம்மது நபியுல்லாவே.

14

லற்றத்தார் துணியா வென்ப தலைவியா மாகிறத்தின்
குற்றத்தா னவனைத்தேடுங் கெற்றவருடனே சேர்த்துப்
பற்றத்தி லாக்கியென்னைப் பரிவுடன்காத்தல் வேண்டும்
முற்றத்தோன் நில்லா வள்ளன் முஹம்மது நபியுல்லாவே.

15

தையிபா யாஸமெங்குந் தகாரத்தை விளக்கு வித்த
ஐயனே மெய்யனையென் னாகத்தி னுயிராய்நின்ற
பொய்யில்லா னுன்மைத்துதே புன்மையன் பிணிக ணீக்கி
பொய்யணிகிருபை நல்கு முஹம்மது நபியுல்லாவே.

16

லாகிராய் பாத்தினாகி நவநிதங் கொண்டு முன்னம்
ஆகிராயவ்வலாகி அவற் றிற்குச் சதாகத்தாகி
யாகிய மைபுமாகி அறிவுடன் றெளிவுமாகி
மோகமா மயிலுமான முஹம்மது நபியுல்லாவே.

17

இல்முடன் குதாரத்தோடு மிறுகத்துங் கயாத்து நான்கும்
சல்மதிபொருந்துங் குன்பா னளிபெற னெழுந்தமுன்றும்
பன்முறை படைக்குங் கோமான் பண்புறு மிறகுலாகி
முன்முறை யுதித்த கோவே முஹம்மது நபியுல்லாவே.

18

காரினி லிருக்கும் போதிற் கலங்கபூ பக்கருக்கு
வாரியும் வங்கத்தோடும் வள்ளமு மழைத்துத்தந்து
நேரிய லாக்குங் கோவே நினைப்புள னறியுமீந்த
மூரியி னருளும் வன்மை முஹம்மது நபியுல்லாவே.

19

பகுமுடன் வகுமுந் துன்னும் பன்னிலை கியா லுஞ் சூழ்ந்து
மிகும் அகு லலைந்து போத வேண்டிய வருளுமீந்து
தொகுநுந்தம் புகழேபாடத் துணைசெய்வீ ரிணையில்லாத
முஹம்மதே முஸ்தபாவே முஹம்மது நபியுல்லாவே.

20

காயிமாய் நினைத்த வல்லோன் ககனரு மற்றுமுள்ள
மேயதோர் செந்துஞ் சொல்லு மேன்மையின் சலவாத்தாகில்
நாயினுங் கடையேனுங்க னாவநிதங்காணற் காமோ
மாயிலாக்குணப்பன் புள்ள முஹம்மது நபியுல்லாவே.

21

காபுடன் ஹேயும் யேயும் ஐயுடன் சாதுமாகிக்
காபுடன் பேயுமாக்கிக் காமுத லைந்து மாக்கிக்
காபுட னூனு மாகிக் கலந்திடும் வாவுமாகி
மூபுல னங்களான முஹம்மது நபியுல்லாவே.

22

லவுலாக்க ஆலமெல்லா நான் படையே னென்றேதும்.
அவுலாநீ ராகையாலும் ஆறுவாகுக் குயிர் நீராலே
வவுலான துள்ளகோக்கிச் சட்கடை யென்பாளுக்கும்
மவுலா அலா முருதி முஹம்மது நபியுல்லாவே.

23

மாவிக்காய் நின்றவல்லோன் மணிமுத்தாய் விளங்கி கன்மை
காலிக்காளவர்கள்காணுங் காட்சியாய்த் தவங்கள் செய்யுங்
கூலிக்காதர வுள்ளோனைக் கொண்டுய்ய வேண்டுமையா
மூலக்காரணமாய் நின்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே.

24

நூறினிற் பிறந்த கோவே நும்பத நம்பும்பையல்
நூறிரண் டைம்பாறாறோ கோக்கிய இசுமி னுள்ளே
வேறிரண் டில்லா வண்ண மேவிடச் செய்யவேண்டும்
மாறிலை யாகிநின்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே.

25

வதாதெனு மிறையோன் பையில் வருமொழி தானுல்கின்றே
ஹதிதுகள் பலவும் போற்றுங் காத்திமுல் லன்பியாவே
ஹதிதுள்ள ஆலங்காக்குந் சைதே வெளியேன் பாலின்
மதா யிது புரியுமையா முஹம்மது நபியுல்லாவே.

26

காதியாய் முகை மினாக்கிக் காவிக்கா ருசிக்காகி
ஆதியாய் நின்றவல்லோ னருனிய விருதுரைக்கும்
கீதியாய் நின்ற கோவே நெரியிலான் றனக்குவெற்றி
மூதுரை யளிக்கவேண்டு முஹம்மது நபியுல்லாவே.

27

யாதுட கீனைவும் பூண்டி யாவார்க்கும் முதலாய் நின்ற
வேதியர் மூவருக்கும் விளக்கென விளங்கி பெங்கும்
போதகம் பெருமையான புன்மயன் றுன்ப மெல்லா
மோதிடா தகற்ற வேண்டு முஹம்மது நபியுல்லாவே.

28

இருவகை யெழுத்துமீனி னினமுமாங் கவிதை சொல்லுங்
திருவகை யருள்ஹபீபு முஹம்மதின் சிறந்த மைந்தன்
கருவகை யுணர்ஷெய் கப்துல் காதிரென் றுனக்கும் பேரான்
மருவகை கொள்ளுமையா முஹம்மது நபியுல்லாவே.

29

மு ந் தி ற் று .

தபியுல்லாபேரில் ஒருபா ஒரு பஃது.

கட்டளைக் கவித்துறை.

சத்தத் திருப்பயத் தாமரை நாதன்றன் வல்லமையாற்
சத்தத் திருப்பயத் தாமனத் திற்றொடர் காந்தமதிற்
பத்தத் திருப்பயத் தாமரு நேசப் பலனருள்வீர்
முத்தத் திருப்பயத் தாமரைப் பாத முஹம்மதுவே.

1

அழுக்கப் படிபித்த நாட்டிய திமையினு லுணர்வே
மழுக்கப் படிபித்த னாயலையாது மன திரங்கிப்
பழுக்கப் படிபித்த னுசையின் வஞ்சி பணிந்துவர
முழுக்கப் படிபித்த நாயகமே யெம் முஹம்மதுவே.

2

செப்பு விக்கும் மிடறேக முறையைச் செயவிலதா
லப்பு விக்கும் மிடறே கசக்கும்பொழு தல்வினைக
டப்பு விக்கும் மிடறே கலிமாமொழி தந்தருளீர்
முப்பு விக்கும் மிடறே கவருமெம் முஹம்மதுவே.

3

பிடிக்குஞ் சரமடவா ரமணத்தர் பெரும் படையு
மிடிக்குஞ் சரமடவா ரமர்நீதி யீசை படைத்தி
ரடிக்குஞ் சரமடவா ரகமாமறுசைக் கடக்கு
முடுக்குஞ் சரமடவா ரணி யேத்து முஹம்மதுவே.

4

மின்னிற் கவந்தனடித் துயிழ்மேனி மென்புமகளாற்
பொன்னிற் கவந்த னடித்துனை நுந்தம்புறத் தடைந்தேன்
பின்னிற்க வந்தனடித் துதி மன்னர் பெரும்படையுன்
முன்றிற்க வந்தனடித்துயர் வேற்கை முஹம்மதுவே.

5

அதிரும் பலனை யகத்தருகாம தத்தம் புவியோ
டெதிரும் பலனை யகத்தரும் பெற்றி யிமையனியி
னிதிரும்பலனை யகத்தரு மச்சா ணேந்து நின்றேன்
முதிரும் பலனை யகத்தருள் சோதி முஹம்மதுவே.

6

சுகத்துக் கவலைக் கணியுறு வேடன் கறுவியிட்ட
வகத்துக் கவலைக் கணியடர் மானின் றிவுழற்ற
மகத்துவக் கவலைக் கணியற் றுரும்பின் மனத்திலென்றன்
முகத்துக் கவலைக் கணியருடாரு முஹம்மதுவே.

7

திருக்கதா பரமார்க்கவுணர் வினர் சிந்தையினிட்
டுருக்க தாப் பரமாக வுறைக்கு முயாறிவே
பெருக்க தாப் பரமானந்த நாளும் பெரும்புகழே
முருக்க தாப் பமாதர் துதிக்கும் முஹம்மதுவே.

8

அடினத் தமருமா பத்தனமு மழித்தளிகள்
கரணத் தமருமா பத்தகையுங் கணிபுயத்தி
ரிரணத் தமருமா பத்தவமு மியைவிதந்தா
முரணத் தமருமா பத்தரேத்து முஹம்மதுவே.

9

தித்திப்பதத்துக் கரும்பயலாய்ச் செழுந்தேன் மறைகள்
சித்திப்பதத்துக் கரும்பய நோய்வினை தீர்த்தழகின்
சுத்திப்பதத்துக் கரும்பய லாக்கித் தொடர்பருள்வீர்
முத்திப்பதத்துக் கரும்பய னுன் முஹம்மதுவே.

10

மு ன் ன ன் .

நபியுல்லாபேரில் இன்னிசை.

பூவுலவு வாசம் பொருந்தியபோ லெவ்வுயிர்க்கும்
பாவுலவுமாதி பராபரன் முன்னன் மணியாய்
மேவுலவி யெல்லாம் மிகவாக வந்துதித்த
மூவுலகுங் காக்கு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

1

நித்தமன வஞ்சகமு நெறிமேடுங் தீவினையும்
பத்தியுடன் பூண்டசிறு பையன் முகம் பார்த்தருள்வீர்
சுத்தனருளா லடியார் கவலையாக் காத்தளிக்கு
முத்தியுயர் மக்கா முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

2

என்போலப் பாவியர்க ளெத்தனை பேராணு
முன்போற் கிருபையுள்ளா ரொருவரையுங் காணேனே
பொன்போ லருமணிபோற் பூங்கனிபோ லியாவருக்கு
முன்போ லுதித்த முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

3

வாதாடுங் கள்ளமன வஞ்சியர்கள் கஞ்சமுக
மீதாடு மாசைவினை மேலாட லெவ்விதமோ
கோதாடு புன்காபிர் கொண்டநிலைப் புண்டுவிழ
முதாடு மின்சொன் முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

4

ஊரார் மனநோவ வுற்றார் மனநோவப்
பேரார் மனநோவப் பேதகத்தார் போதாரோ
சீரார் மறைநாவின் செங்கனியா லிவ்வுலக
மூரார் புகழின் மக்கா முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

5

வன்னமதியார் செய்வினையால் வண்ணமயிலா தாகமிகப்
புன்மதியா லெண்ணியெண்ணி பொங்கியுளம் வாடுவனோ
நன்மதியே பூம்பாத நாடிவந்து தாழ்ச்செயு
முன்மதியே பேரருளே முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

6

இழிக்காளர் வஞ்சநெறிக் கெட்டாமல் வந்ததொரு
வழக்காளர் மாண்டமண வாடைகொண்டு சூடாரே
மழைக்கா லஸுஹாபி வாய்ந்தவன மட்டாக
முழுக் காரணங்காட்டு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே.

7

வேதநெறி யாதியுரை வித்தாக முத்திநிலை
பேதநெறி யென்ற வொன்னூர் பேரலைந்து பாராரோ
காதநெறி வீசுமுயர் கஸ்தூரி மேனியுங்கண்
மூதறிவு நல்கு முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

8

திக்கலருங் கீர்த்திமதி செல்வமுடன் பெற்றாலும்
அக்கனருள் பெற்ற மருள்பெருத லெவ்விதமோ
மக்கநகர் வந்து மதினநகர் நல்லரசு
முக்கியமாய்நின்ற வெங்கண் முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

9

மறையோர் நெறியோர் வழியோர் மொழிக்கிழிவே
குறையோர் குறைநோய்கள் கொண்டலைவ தெந்நாளோ
நிறையோர் சபையிலுமை நிறைதசெய்தோ னவர்காணு
முறையோது மெங்கண் முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

10

தீங்குடைய வஞ்சகர்தஞ் செய்கையினு லுள்ளயர்ந்து
பாங்குடனே யென்னாறும் பரதவிப்ப தெவ்விதமோ
தேங்கமழுங் குங்குமப்பூஞ் செழும்புயத்தீர் வாய்வழங்கா
மூங்கணுய்யக் காத்தருளு முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

11

பொற்காட்டு நற்மேனிப் புன்காவி தந்தநகை
வற்காட்டிக் கண்காட்டும் வஞ்சியர்க்கே யாவேனோ
விற்காட்டும் வெள்ளிமுடி மேற்காட்டி ஜிபுரீல்க்கு
முற்காட்டு மூப்புடைய முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

12

பொய்யுறை யுஞ்சூதும் பொல்லாங்கு நிந்தனையுங்
கையுரைகோளுந் துணியர்க் கையுரையி லாவேனோ
பையுரகம் பேசிப் பணிந்தழகு பெற்றுவா
மொய்யுரை கொடுத்தானு முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

13

சமூக்குடைய மேன்மைகொண்டு சார்புபற்றிப் பொய்கொண்டு
வழக்குறைக்கு மொன்னூர் மதிற்கேற்ப தெவ்வினையோ
வழக்கரைகொண் மாவதன லோராயிரர்க் குமுன
முழக்குவித்த காரணத்தின் முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

14

வேட்டமுற மேவும் விபரமுடன் கொஞ்சியங்
காட்டமுத வாய்மடவார் கண்வலைப்பட் டேங்குவனோ
காட்டகத்தின் வேடன்மதி காணப்பூலி நேர்வழியே
மூட்டவருண் மூட்டுவித்தா முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

15

புன்னெஞ்சி ரக்கமில்லாப் பொய்யுரையா பாற்சென்றன்
னன்னெஞ்சி னுவலெல்லா நச்சியிட லெவ்விதமோ
கன்னெஞ்சிற் கொண்டோரைக் கைதாங்கும் வள்ளலுக்கு
முன்னெஞ் சுரைத்தழைக்கு முஹம்மதூர் றசூல்நபியே.

16

கிலுறு நபிபேரில் ஒருபா ஒருபஃது.

திருவா யுலகமனைத் தினுக்குஞ் சிறந்த வொளியாய்த் தெளிவாகி
மருவா யெவையு மிகமருவு மலிந்தவுயிர்களிடையரிய
கருவா யமைந்த வல்லவன்றன் கருணைநபியா யெந்நாளு
முருவா யுயிராய் நின்றோங்கு முண்மை கிலுறு நன்னபியே.

1

எறியுந் திரைசூழ் புவிபிடத்தி லிருக்கு மனுடர் பல்லருக்கு
வறியும் பொருளாய்க் காத்தோம்பி யரிதாய் நோக்கும் பெருங்கருணை
செறியு மதியீர் வண்மையெலாஞ் சிறந்த கறத்திற் கரமுணராச்
சிறியார்க் கன்புமிகவுதவுந் தெளிவேகிலுறு நன்னபியே.

2

துடரின் பவத்தி னுள்ளமெல்லாஞ் சோர்வுற் றறிவு மதிகலங்கி
யிடரி னுளன்ற சிறியவர்கட் கினிதினெதிர்வந் துரைத்தருளு
மடல்சேர் பெருமை யுடையீரெம் மாகத்துலவுந் திருவொளிலே
கடல்கூழ் தீவுமற்றிடமுங் காக்குங் கிலுறு நன்னபியே.

3

எண்ணங் கலங்கி நிலைவிழிந்தே யிரங்கும் பற்றென் றில்லாமல்
வண்ணங் கலங்கு மரக்கலத்தும் வந்தாதரவுஞ் செய்யுங்கோவே
பண்ணுமிழிவு கோலத்திற் பலர்க்குமரிய வொருகப்பல்
கண்ணும் பகைஞர் தமைக்காக்கு நலஞ்சேர் கிலுறு நன்னபியே.

4

பொய்மை யுடைய வொலிமார்கண் மேன்மைபுரிய ராகவிறை
யைமையேவ னிதமருளி யழகாம்பெருமை தருங்கோவே
கைமையுடைய மூசாதங் கருத்தின் மகிழவல்லோனுஞ்
செய்மை யறிவின் மிகப்போற்றுஞ் சிறந்த கிலுறு நன்னபியே.

5

காற்றுங்கடலு முறுகுறிப்புங் காணுதிருக்கு மப்போதும்
வேற்றுத்துறையு மறியாத வேளைதானுமாதரிக்குந்
தேற்றப்பொருளே நிலையுயிரின் சிறந்தபுனலே மிகவண்டு
போற்றப் பொலிந்த மணிவிளக்கே புகழ்சேர் கிலுறு நன்னபியே.

6

அச்சமகற்றித் துயரகற்றி யகந்தையகற்றி மேனிலையி
னிச்சைபெறவே யுதவிபுரிந் தின்பமருளு மணிமதியே
யுச்சப் பொருளாற் படுஞ்சுவரை யுயரநிருத்தி மேனடக்கும்
விச்சைவிளக்கு நாயகமே வென்றி கிலுறு நன்னபியே.

7

வாரியிடத்து மலை யிடத்தும் வனங்களிடத்துந் தீவிடத்தும்
பாரினிடத்து மற்றிடத்தும் பாதுகாத்து நிறநோக்கும்
காரினையை கொடைக்காகக் கைபைக்கொடுத்து விலைபட்டுச்
சீரின்மீண்ட பெருமானே செய்ய கிலுறு நன்னபியே.

8

வாசமருவு முளத்தாலு மலர்ந்தவரிசை யொருவேந்த
னேசமருவு யுறவமைச்சாய் நீனைவினின்ற வரிவுடையீர்
பாசமகலா வெளியோர்கள் பரத்தினுளு மிகவாய்ந்தே
தேசம்புகழக் காத்தோங்குந் தேவே கிலுறு நன்னபியே.

9

நரையுங்கடலுங் காட்டகத்துக் கலந்துவிரண்டு கடலிடத்துந்
தரையினிலவும் பெருங்கோவே தவத்திற்சிறந்த நாயகமே
யரையரெவர்க்கும் பேராசா யரியபொருள்கள் சைப்படுத்தி
நிறையின்மனுடர் தமைக்காக்கு நீத கிலுறு நன்னபியே.

10

திசையிலெவனுஞ் செல்லிடத்துந் திகைத்தவிடத்து மெளியவரை
நகைகொண்டுதவி புரிந்தாலு நன்புபெருகும் பேராசே
யிசையும்பொருள் மகவுணர்ந்தே யென்றுமுயிர்பெற் றினிதிருக்கும்
பசைகொணிதியே யுண்மதியே பலனே கிலுறு நன்னபியே.

11

மு ற் றி ற்று .

முஹியித்தீனாண்டவர் பேரில் முஹாஜாத்து.

அதியத் திருந்தசேதி யடங்கிலா வுகதத்தாகி
மிகுபுகழ் வாகிதியா விளங்கிய வொளிவாய்நின்ற
நகைவளா ஹாக்கானோன்பா னலங்கொ லும் பொருளேயெற்றாக்
ககனமும் புவியும் போற்றுங் கவுதியா முஹியித்தீனே.

1

பாத்தினுய் லாஹீருகிப் பார்வையுங் கேள்வியாகி
யேத்ததோர் வாசமாகி யெடுத்ததோ ரின்பமர்கித்
தோத்திரஞ் செய்யக்கூடாச் சொரூபமா யமர்ந்தசோதி
கார்த்ததோர் வடிவாய்வந்த கவுதுயா முஹியித்தீனே.

2

தபாவத்தோன் றில்லாநாயன் நனதின்ப மேவிவாமும்
நபருள்ள தாலுக்குல்தில் நன்மணித் தொட்டின் மீதில்
சபுறுடன் றுயில்செய்கோவே தாக்கத்தில் லாதவேளை
சபுலத்தை யசற்றுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே.

3

தானியாய் தாலிதாகிச் சாற்றவு மடங்கனாகி
மோனியாய் நாத்திக்காகி முடமுடனகமோடங்க
மேனியாய் ஐசமாமுன்ன நிதாலுமாய் நின்றவென்றன்
கியானியாய் யில்கும்வாழ்வே கவுதுயா முஹியித்தீனே.

4

ஜாயிகம் வாஜிபோடு குஸ்தகிலான கோலம்
ஜாயுக முஸ்தகிலுஞ் ஜாய்சாய் வாஜிபாகும்
பாயிசு மென்றுசொல்லப் பசவுடனறிவனாகக்
காயிசை யகற்றுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே.

5

காமிலா யிருப்பதென்னே காமிலா யிருப்பதென்னே
ஜாமியு யிருப்பதென்னே சாரிமா யிருப்பதென்னே
நாமியா யிருப்பதென்னே நானில முழுதுந்தாங்கள்
காமிரா யிருப்பதாலே கவுதுயா முஹியித்தினே.

6

காதிமாய் நானுந்தங்கள் சதமென்றன் றலைமேல் வைத்து
காதிமா யிருப்பதென்னே காடின பேர்களுள்ளம்
யாதுமா யிருதுமாகி யெங்கு மேர் பொருளாய்நானுங்
காதிமாய் நின்றகோவே கவுதுயா முஹியித்தினே.

7

தாயிமாய் ஹம்துசொல்லுங் தகுதியு முடையனாகில்
வாயுமாய் வயிறுமாய்மேல் வழிவிடு நாவுமாகிப்
பாயமா யின்பந்தாய்க்கும் பரிசுமாய் நிறைந்தகோவே
காமிமா யானுமையா கவுதுயா முஹியித்தினே.

8

தாத்தினில் சிபாத்துமாகித் தகைமையு முடையனாகி
லேற்றதோ ரிருதுஞ்சேர்ந்த அகுவாலும் அபுகாலும்போல்
பாத்துறு முடம்புங்கூடிப் பல்வினைக் காளாகாமற்
காத்தருள் புரியவென்றுங் கவுதுயா முஹியித்தினே.

9

றத்தில்லா மீட்சியில்லா றப்பெனும் பெரும்பேரில்லா
லொத்தொனு மிறையோன் யார்க்குங் கத்தனா மெனுமோர்கத்த
மத்தலால் வேறுமுண்டோ மானிடர் துன்பத்திற்குக்
கத்தனா யிருப்பதென்னே கவுதுயா முஹியித்தினே.

10

சாயிதா வினையினாந் தயங்கியே நெறிநில்லாமல்
பாயிதாக் காணாதாலோ பழையதென் மெண்ணத்தாலோ
நோயிலா வாழும்வாழ்க்கை நுன்மையா மையா மெய்யா
காயிலாக் கிருபைசெய்யுங் கவுதுயா முஹியித்தினே

11

சரூயிலும் வெளியுமொன்றாய்த் தாங்கிய பெரியோனுள்ளந்
தரூயிராய்த் திரண்டசோதி தங்கரிப் பானதாலே
மரூயிரு னதையோர்ஷெய்கு மனாமதி லாக்குவித்த
கரூயிறில் கரூயிறேநீர் கவுதுயா முஹியித்தினே.

12

ஷாகிதுக் கானபேர்கள் சாட்சியா மல்லால்வேறு
மாகுவா னுண்டோவாயா லறைகுவார் கலிமாப் போலாம்
வாகுட னடிமைநோதல் வழியிடஞ் சோரச்செய்யுங்
காகிறே காதிரிய்யே கவுதுயா முஹியித்தினே.

13

சிபாத்தொரு வேழுஞ்சோ சிபாத்தொரு வேழுமேழாய்
காபாத்தரு மறுத்தமாவுங் கலந்தோர் தோற்றமேழும்
ஒபாறஹ்மான் றன்னுனை யுடையவே சோரத்துன்பக்
கபாடத்தை யகற்றுமையா கவுதுயா முஹியித்தினே.

14

லீருற்றினுன் மனங்கொணந்து நினைதுள முருக்கிக்கண்ணுற்
கிருறெடு மருவிபாயச் சிகமெல்லாந் துயரமென்னு
முருதுள விற்பந்துய்ப்ப முடுகுதல்தகு மோவென்னுள்
கருதுட னமருங்கோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே.

15

தாசுருகிய தோர்மாத தனதுரு மைந்தன் செத்துப்
போகவே யழுதவேளை புகழுட னெழுப்பியீந்த
போகவாழ் வுடையகோவே புண்ணியப் பொருளேயென்றன்
காகனோய் போக்குமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே.

16

றுல்யிலே நடந்து நித்தஞ் சொல்லொணப் பாவந்தேடி
இல்யிலே யினங்காதரக்கை யெடுத்ததோர் பிணியால்வாடி
நன்முனா ஜாத்துஞ்செய்ய நலந்தெரி யாதபாவிக்
கன்மனோய்போக்குமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே.

17

ஆரீபி னுன பேர்க ளடங்கலுந் துதிக்கத்தக்க
நேர்மையே கொண்டபாத நினைக்குமுன் ஜனனபாவந்
திருமே தங்கன்காதும் செயல்கு வாலிப்பார்க்கக்
காருமே கடைக்கண் பாருந் கவுதுயா முஹியித்தீனே.

18

காயிதுக்கிருக்க வெண்ணுங் கருத்துள்ள செய்கைகூவி
வாயுரை கேட்பதாக மருங்கினில் விடுத்ததுன்பத்
திவினை யகற்றிவிட்ட தேவரீர் திருப்போனை
காம்பினி போக்குமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே.

19

பகுமில்லா தொருசின்கொண்டு போனதோர் பாவைதன்னை
யகமியாப் பொருளைச்சொல்லி யவடந்தைக் கறிவித்தின்ப
யிகையுடன் நேவைகொண்டு மெல்லியுங் கிடக்கச்செய்த
ககுதியே சரணமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே.

20

குற்றத்து ஜனியாய்க் குவலயத் துதித்தவள்ளல்
துற்றத்துல் பைலாவானோர் பேர்வழித் தோற்றமல்ப
மற்றத்து நாமஞ்சொல்லில் வருமொரு வுதவியென்றீர்
கற்றத்தொன் றிலாதகோவை கவுதுயா முஹியித்தீனே.

21

ஹபீதுநீர் ஜிசுமும்நீரே மைனூநீர் கல்பும்நீரே
சுபுகும்நீர் மிதாலும்நீரே கனதும்நீர் பறுலும்நீரே
அப்தும்நீர் அசலும்நீரே ஆலிம்நீரே இல்மும்நீரே
கபிலும்நீ ரானகோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே.

22

லாயிலா ஹாவைநீக்கி நாட்டமில் லல்லாதன்னில்
கூயிரு தத்திற்பூட்டிக் கூட்டித்தம் பன்னிரண்டின்
மாயில்லா தக்கைச்சேர்த்தி மன்னிய கல்பிலுன்றி
காயில்லா திருக்கச்செய்யுந் கவுதுயா முஹியித்தீனே.

23

மீமதே முஹம்மதாகி முஹம்மதே அஹ்மதாகி
மீமில்லா தகதுமாகி மேவுமுன் நெழுத்தினின்றும்
ஆமெனுந் தொனியுஞ்சொன்ன அலிபிரு னுக்கத்துந்தானாய்
ஹாமிதும் ஹம்தும்நீரே கவுதுயா முஹியித்தீனே. 24

நூறினி னாறும்நாறில் நுண்ணிய புனலும்நீரிற்
கூறியமணலும் மண்ணிற் குறித்தெழும் ஆதமாகித்
தேறிய இசக்கேஹவ்வாத் தியங்கிய வொடுக்கமக்கள்
காறியே யெதிலுநாளுந் கவுதுயா முஹியித்தீனே. 25

ஓயிலெனு நாகந்துன்ப முயரத னின்பமாக
மயமுறு மிருளும்வெள்ளி மருவின வினையும்பற்றி
நயமுறவட்கை வைத்தால் நாடிய நபுகசிக்கிக்
கயமுறு மாகாக்காருந் கவுதுயா முஹியித்தீனே. 26

கூவதே கையுமாகிக் கூவதே காவிலாகிக்
கூவதே காகிருகிக் கூவதே ஹமீகுமாகிக்
கூவதே பசீறுமாகிக் கூழுத்தக் கல்லீமாகிக்
கூழரீ தான கோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே. 27

ஏயதே மூலமாக வெடுத்ததோர் ஹாகுமேவுந்
காயமா மிதனைக்காணக் கருத்துட னறிவுநல்கி
மேயதோல் தீங்குருது மீறிய கிருபைநல்கிக்
காயிமா யாளுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே. 28

வான்வளர் வெள்ளியென்ன வரிசையி னிருபத்தேழாய்த்
தான்வரு மெழுத்தும்பற்றித் தகுதியின் பாடல்செய்தான்
கோனருள் அப்துல்காதிர் கொண்டன்மென் ஹபீபுலெப்பை
தேனிலு மினியபிள்ளை ஷெய்கப்துல் காதிரன்றே 29

மு ற் றி ற் று.

முஹியித்தீனாண்டவர்பேரில் இன்னிசை.

ஆதியரு ளோங்கு மண்ணல்நபி பேரரெனப்
பூதலங்க ளெல்லாம் புகழவரும் புண்ணியமே
மாதவங்கள் செய்யு மகத்துவர்கள் கண்மணியாய்க்
காதகல வந்துதித்த கவுது முஹியித்தீனே. 1

உள்ளமிகக் கலங்கி யுண்ணு துணர்வழிந்து
தள்ளுந் துயாரும்பத் தாங்கா துழல்வதுவோ
கொள்ளுகொள்ளும் வெம்புதக் கொடுமையோடு வஞ்சகமும்
தள்ளமெல் லாம்போக்குந் கவுது முஹியித்தீனே. 2

ஊக்கமிகுத் தளர்ந்தே யோயாது பாழுங்கவலை
யேக்கமது கொண்டாடியா ரேங்கித் தயங்குவாரோ
தேக்குமுயர் மெஞ்ஞானச் செழுஞ்சுடரா யிவ்வுலகங்
காக்குதற்கு வந்துதித்த கவுது முறியித்தினே.

3

நெஞ்சமிகக் கலங்கி நினைவழிந்து நும்மடியார்
தஞ்சமொன்றுங் காணரி தாய்த் தவக்கங்கொண்டு நிற்பாரோ
மஞ்சு தவழ் பூஞ்சோலை பகுதாது நாயகமே
கஞ்சமலர்த் தாளாருங் கவுது முறியித்தினே.

4

சிந்தித்துஞ் சிந்தை செயலழிந்து நும்பாதம்
வந்தித்து முள்ள மறுகிக் கலங்குவதோ
சந்தித்துத் திண்டோட் டாரதிபே நன்மையெல்லாங்
கந்தித்த நாயகமே கவுது முறியித்தினே.

5

வெம்பித்த வஞ்சயின் வெங்கடியா லுள்ளமெல்லாஞ்
சம்பித் தவத்தங்கொண்டு தத்தளித்து வாடுவதோ
தம்பத்தின் வந்துதித்த தாபரமே பன்மையெல்லாம்
சம்பித்து நின்றவெங்கள் கவுது முறியித்தினே.

6

வாட்டம் படமணமும் வண்மைபட வுள்ளமெல்லாம்
சோட்டம் படவடியார் கொண்டதுய ராற்றுவாரோ
நாட்டப் படமகிழ்ச்சி நல்லுடலே வளம்பெறவே
காட்டும் பதிநிதியே கவுது முறியித்தினே.

7

நீரா நெலித்தோட நெஞ்சகத்துங் கண்ணிடத்துங்
கோராற்றின லெனியோர் கொள்ளுந்துயர் போக்குமையா
பாராருங் கீர்த்திப் பதிஜயிலான் மன்னவரே
காராரு நன்கருணை கவுது முறியித்தினே.

8

மைந்தரோடு மெந்தையரு மக்களோடு சுற்றங்களுந்
தந்தமனமே வெறுக்குந் தற்காலம் போக்குமையா
சிந்தைவள ரானந்த ஜெயிலானி நன்னகரா
கந்தமலர்த் தாளாருங் கவுது முறியித்தினே.

9

கோப்புடைய வெங்கடியின் கோட்டி யணுவும்வணுகா
நீர்ப்புடையா ரும்மையல்லா னீணிலத்தின் வேறிலையே
யேப்புடைய பூதமெல்லா மெப்புறத்து நாடாது
காப்புடைய வல்லவரே கவுது முறியித்தினே.

10

ஓராயிரத்திலுங்க ஞாயநாமமே யுரைத்தார்
நீராத வன்மையெல்லாந் தீர்ந்துமுன்ன மெய்துனென்
ருரா ரயிர்தமொழி யப்படியா மிப்படியென்
காரார் தவப்பேறே கவுது முறியித்தினே.

11

முறியித்தீனாண்டவர்பேரில்

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீருலவு கருணையா லெவ்வுலகு மெந்தெந்த ஜீவஜெந்தும் புகழுவே
செய்துதந் நிலையோ நெய்காக்கு முறைவாழி தேடரிய மெய்மைவாழி
பாருலவு மன்பதைகள் மற்றவைக னேசர்வாழி பயின்றுந் கதிபெருகுவான்
பண்ணரிய மறைகொண்டு தாதாகி வந்தநம் பார்த்திபர் முஹம்மதுறகுல்
பேருலவு தவமென்ன வருகின்ற பெண்பிள்ளை பெற்றபிள்ளைப் போராய்ப்
பேதகத் துழல்கின்ற சிறியோர்க னுறுதிநீதி பேறென வருங்குரிசிலே
மூரியந் தவமன்னர் வாழுகந் பகுதாதின் முச்சுடர் னின்றிலங்கு
முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே

மன்னெறி பிழைத்துமற் றெந்நெறியி னுஞ்சிந்தை நனிகொண்டு வண்மையதனா
நாணிலத் துறுபண்ட மேனயத் தவையென்ன நகைபூண்டு திரியுமெனியோ
புன்னெறி யினைப்போக்கி யறிவா லெடுத்துவளர் புகழ்நெறியி லாக்குமாசே
புண்ணியத் துறையிடயி னண்ணிநடனத்தகை புனைந்து வினையாடுமொலியே
சொன்னெறி யினுக்கு வமையாத வனமைத்ததொரு தொல்லைவிதிக்கக் கனவெனத்
தோற்றுவித் தறியாத காரணம் வினைத்தமெய்ச்சோதியே யாதிகுருவே
முன்னெறி விளக்குமுழு மதிமயமே பகுதாதின் முழுமணியி னோங்குநிதியே
முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

கண்டபல வினையுறுதி யானடைகள் கணியாது கருதாது முயலுமனமுங்
கபடமொடு வஞ்சகமு நின்றையவ ஞாயமுங் கணியாது கணியமுணர்வுந்
தண்டனையி லாதமத கரியென்ன வெட்டவெளி தனிலேறு மகவீரமுந் [முமே.
தகையுடைய முதியவர்க டம்மோ டெதிர்க்குமொரு சண்டாள வன்குண
கொண்டவன் கடைகெட்டபாலியான் றயரினெரு கொடுமைக்கு னின்றழல்பவன்
கொண்டாடி நும்பாத கெதியாக வந்தனன் குளிரன்பு தந்தருள்குவிர்
முண்டக மலர்த்தடஞ் சூழுமுயர் பகுதாது முதுநகர் தார்தவொலியே
முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

பாதகத் தொடரினான் மரியாத யின்மையாற் பலபோகமுந் துயத்தலாற்
பவகாரி யென்பதா லவகேடு நிலையினாற் பலனுறுதி யொன்றுமில்லாற்
நோதகப் புன்மையான் மடமாத ருறவினாற் ருதிமுறைகள் போணலிலதாற்
சோர்வுதரு பிணிகளா னீர்விழி ததும்பலாற்று யாமெனுமொருபாவியான்
மீதகத் தருளினா லன்பினா லாளுநவ மிக்குடைய குருநாதரே
மேன்மைதரு நும்பாத வுபயமே யபயமினி வேறில்லை வந்தடைந்தேன்
மோதகத் துணியினால் வெகுநோய்க மர்த்தவா முதியபகு தாதினாசே
முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

வாடிமெலி பயிர்போல வெரியிலிடு தளிர்போல வலையிடு பறவைபோல
 வளியிலுழல் புனைபோல நிலைதவறு மதிபோல வறுமையட ரிளமைபோல
 வோடிமறு குழைபோல குழியில்விழு நர்போல வொளியினதி ராவுபோல
 வுணர்வுநிலை தடுமாற வுடலினிலை தடுமாற வறுதிபெற வழியின்றியே
 தேடியுரை குழறிநுந் திருமுகத் தோற்றமே தேறுமா தாரமெனவே
 தெரிசிக்க வந்தன னன்பினருள் செய்குவீர் தேவரீர் சமயமிதுவே
 மூடிய வருந்துய்க்க ளியாவுமகள் வித்தபுகழ் முதியபகு தாதினாசே
 முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

சுத்தமா தவரொருவர் மலவாதை சபையினிற் சுகமாக வருள்செய்தவா
 சோரனுக்கு குள்ளஞ்ச முறைநீக்கி யொலியாய்த் துலங்கவா மருள்செய்தவா
 சுத்தமார் பறவையைத் துண்டாக்கி யுயிரோடு தானேக வருள்செய்தவா
 தடைநொண்ட முடவனுக் கடுபினிக ளற்றவுட றந்தறிவு மருள்செய்தவா
 கத்தனோ டெப்போது மகலாது தெளிவாற் கலந்தடியார் தமையானாதம் [யே
 காவல்கொண்டி லகத்தை யொருகொடிப்பொழுதிலே கண்ணெருமென் கண்மணி
 முத்தியே யாயநகர் பகுதாதின் வள்ளலே முறைகேட னெனையாள்குவீர்
 முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

உடலெரிவு கைகால்க ளெரிவுநெஞ் செரிவுமுட னுலர்தலொடு வெப்பமுழலு
 முட்காந்த லதிசார மீனையொடு பாண்டுகய மூதைவலி குன்மமேகப்
 படலமுக வாதமது மேகமிழி சூலையொடு பங்கினோடு புண்கிரந்திப்
 பட்சவா கந்தாக மழிகுட்ட முதலாய் பன்னோய்க ளெந்தாளுமே
 கடலுலகி லுங்கடிரு நாமத்தை யொருபோது கருதுவார்க்கும்மனுகிடாக்
 காரணக்குரு வென்கிற னுள்ளத்தின் மாறாது எனிவாய்த் துதிக்கு மெனியேன்
 முடலையுள பிணிபாவ நீக்கியருள் புரியுமெம் முதல்வரே பகுதாதில்வாழ்
 முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

மதிவிட்டு மேலவர் சொனிலைவிட்டு நல்வினையின் வகைவிட்டு மாறுநடையின்
 வழிவிட்டு மானமுள முறைவிட்டு வேசியரின் மயல்விட்டிடாதபடியாற்
 கொதிவிட்டபாவவன லெதிரிட்டு வெம்பினிகள் கொளவிட்டுத் துயரெலாங்
 குதிவிட் டுடற்பொறையை மிதியிட்டலைப்பவிணர் சூலைவிட்டுமுன்றலறியே
 துதிவிட்ட பெயலிரு விருவிட்ட நீர்மழை சொரிந்திட்டு வாய்விட்டருய்
 தொனிவிட்டு தும்மடின் முறையிட்டடைந்தன னுணைவிட்டிடாதருள் செய்வீர்
 முதுவிட்டிடாதாறுவு தொடர்விட்டிடார்வளரு முக்கியநகர் பகுதாதில்வாழ்
 முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

நன்மறை விளக்குநரி நாயகர் பொருட்டினு னனிபொருள் பொருட்டினு
 நானெறியினுக்குரிய வொலிமார் பொருட்டினு னுட்டியதவப் பொருட்டாற்
 புன்மதி கலங்கவரு வெம்பினிகள் பல்வாதை புனையும் பலாங்கனெல்லாம்
 புறமே யகன்றொழிய வகமே மகிழ்ந்தினிய புகழே புகழ்ந்துகொளவே
 வென்மதியி னுலிறை யிடத்தாற் பலன்பெற வியந்தருள் சுரந்தருள்வீர்
 வெப்புமுத லானவையை வேறிடத் தேகவழி விட்டவலுமைக்குரிசிலே
 முன்மகிமை யுள்ளவரு தும்மகிமை கொள்ளுமொரு மூதெழில்கொள் பகுதாதில்வாழ்
 முறியித்தீன் முறியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முறியித்தீன் முறியித்தீனே.

வேதம்மொழி யாலவற்றின் மேல்வர்க ளாளெரிகண் வெகுநா விணர்களாலு
மீருமய லார்கற்பின் மடலியர் ளளால் ஜின்னின் வெம்மையாற் பிணியணுகினும்
யாது முரணுகன் றப்புரங் காணு திரிந்தோட நுக்கருணையின்
இருவிழிக ளோடலர்ந்தெழுசந்தரமாழுகமென திர்கான வந்தருள்செய்வீர்
நீதநபிநாதர்மரு மகனாகி வந்தவரு ணிமலரலி தம்பேரனார்
நீனைவுறுதி மாரு வரத்தபூ சாலிகுயர் நெறிவள்ள லீன்மமணியே
மூதறிஞர் போற்றவரு தீபமே பகுதாது மூவுலகு வொளிர்சோதியே
முஹியத்தீன் முஹியத்தீ னென்றெவரு மேத்தவரு முஹியத்தீன் முஹியத்தீனே.

முற்றிற்று.

ஷாஹுல் ஹமீதாண்டவர் பேரில் முனாஜாத்து.

அகதாய்க் குறிப்பெண் றில்லானு யளவுமறியு மெட்டானாய்
நிகராப் பொருளாயிறையவன்ற னெற்கொள் பெருமைக்குறுபொருளாய்
அஹுமதி றசூல் நபிபேர அவுலியாக்கள் கண்மணியாய்த்
தகுதிபெருகுந் தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 1

பதுரை யழைத்து வகிர்ந்து பின்னும் படர்வானுப்பு நபியிறசூல்
புதல்வியின்ம மணிவழியே புதுமைகொண்டு வருங்கோவே
நிதமே விளங்குங் காரணமே நிலவுங்கருணைப் பெருங்கடலே
சதமேதங்க டிருப்பதமே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 2

தவபாவென்னுங் குற்றநிலை தாங்குமாரிபின்களெல்லா
நவமே கொள்ளுந் திருக்கழலே நாளும்நம்பி மடியவர்கள்
பவமேசெல்லு மருணயம் பார்த்தே யிதங்கடறவேண்டுந்
தவமேநிதியே தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 3

தாவிதாகுந் துறை நடுவே தங்குந்துறையி னசுமாக்கண்
மோலிலங்க லுகூருக முழங்கும்மணியா யம்மணியே
காலமுழுதுந் திகழ்சுடரே கவலையாயுஞ் செலுமருந்தே
சாலிகானோர் தவப்பயனே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 4

ஜெவுகருகிக் கபூலாவாய்ச் சிறந்த ஆரி லாகியது
குவி கொண்டுமிதாலா யவையோடுங் குன்னியிற் பிறந்தறுகாகி
யெவையுமாகி நின்றவர்த யினியபுதுரா யுதிராத
தவமும்பயனு மாகின்ற ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 5

ஹமாம்மைபத்துல் மகுமுரு மதுவாங்கஃபா நாடினவர்
திமரம்படியேயருளுமருள் செய்ய்தொலியே நும்பொருட்டால்
அறமாம் பலாய்கள் சதாயிதுக ளணுகாதடியார் தம்பாலிற்
மறைமேல்வாரா தகற்றுமையா ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 6

காசாயினுன இவ்விடத்தில் கதித்ததுற்றத் துல்பைலா
மிசாய்ந்த மணியிற் றிருமணியாய் வித்தாய் முத்தா யெத்தாத
அசாவாற்கலைதனை யெப்புமறத் தன் முகத்தியாகிநித்தந்
தசாமாதவத்தி னரசுவையும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

7

தாயிமாக சதுபுடையோர் சாலிக்கவுத்தருனவர்கள்
காயிமாக விரண்டிடையார் கதிக்கும்விழியாய் விதிவிதிக்கும்
ஆயுங்கலை ஞரையாவா லாலம்பரிக்கும் பெருமானே
சாயுந்துன்பந் தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

8

தாத்தாய்சிபாத்தாய் அசுமகலாய்த் தங்குமறுவா குடன்கலந்த
பூத்தாய்சி பாத்தாய் அஜ்சாமகவாய்ப் புகழுவின் சான் காமிலுமாய்க்
கூத்தாயிவைகள் கூவாகிக் கொள்ளுமறிவாய் விளங்கிநிற்குஞ்
சாத்தாபயனே நயனாகும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

9

றஹுமானென்னும் பியரிடத்தே நிலையுமறுகூ மடங்கலுக்கு
மகமாயப்புறவா யனுபவிக்கு மஹுமதி றஸூல் வழிப்பொருளே
மிகவேறம்பு மடியார்கள் மிடிமைத் துயரமணுகாமற்
றகை சேருட்கண் டருவீரே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

10

சினத்துடைய துனியாவைச் சிறந்த மனைவி யெனக்கலந்து
மானத்துடைய ஆகிறத்தை மறக்கும்புல்லோர் நல்லோரென்
நீனத்துடனே யுறவாடி யிதயமருகுஞ் சிற்றடியேன்
ருனத்துடைய ரபயமையா ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

11

சிற்றிலவுகுது மலுகருக்குஞ் சிற்றிலக்கீக்கா யெவைகளுக்குஞ்
சிற்றிலசுரு றல்மிடத்தில் சிற்றிகதரு யிருதாவில்
சிற்றிலசுமா வுடைய நபி திருக்கண்மணியே பெருமணியே
சற்றென்றணுகா தாண்டருளும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

12

சவுனுஞ்சூழும் பெரும்பொருளே சைகுல்மஷாயி காகிநிற்குங்
கவுனுளடங்கு மகுலாக்குக் கருத்துங்காட்டும் சுகூதுடையீர்
கவனமியாவு மணுகாமற் காக்குங்கிருபை நிறைகடலே
தவமுந்தகுதி யுடையவரே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

13

சிதுகுங்கிதுபுங் கலந்தவுடற் றினமும் பொருளை விருப்பமுற்றுக்
கதிகொண்டறிரா துளவோர்த்தங் கவலையற்றும் பாஞ்சுடரே
மதியேநிதியே பொன்னினெடு மலையே நிலையே நம்பினவர்
சதமேபதமே யருள்புரியுஞ் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே

14

ளலாத்துடைய விருணீக்கி நன்மைவினைக்கு நிதிப்பொதியே
விலாயத்துடையோர்க்க கணக்குருவே மிடியேக்குதவு மகமேரே
கலாபந்திகழு மயில்வடிவங் காட்டு நயினார் மகமகவே
சலாமும்பேறும்பெறுமாசே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

15

தகாவென்னும் மஹ்முதர் தம்பின்புடவிக் கிறையவன்சொல்
வாகாய்கிற்கும் படியாக வகுத்தேன் சிலரென் றருளுடையோர்
மேகாங்குதுபாய் வருமாசே மோட்சப்பதிவாழ் பெருமானே
சாகாவரிசைத் துறையுலவும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

16

மல்லாங்காட்டும் பேழையறு நறும்புருசைத்தும் பெரும்படையிற்
கல்லாமனைவி விடுத்தசையிற் றெக்கும்விடைத்தை யறுதாக்கு
நல்லாருவக்கு மபிபேரா நானுயுவக்கு மகமேரா
சல்லாபங்க ஞறைமணியே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

17

ஆதியாய் நீலையதனி லடையுஞ்சப்பு முசப்பிடவும்
நீதியாகக் கண்டியரு நெறியுங்குறியு முடையவர்க
ளோதியோதி யுவகதுந்த மொளிரதாண மலரேயெனக்கறிவே
சாதிமேன்கை யுறுங்கோவே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

18

கய்பாயுள்ள பொருள்களெல்லாங் கண்டேயுணருமகக்கண்ணும்
அயாபாவுள்ள காரியங்க ளனைத்துமறைக்கு மெனகுருவே
மெயபாலவியார மணுகாமல் விரும்பிநாளு மாண்டருளுஞ்
சயபாயுருமைப் பெருங்கடலே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

19

பனுவல்பனுவார் துறையடைந்தார் பண்புந்தவமுந் தருங்கோவே
யதினாயுரைக்கும் சுகுதுடைய வருசைநீதியே பொன்னிதியே
சனுவாமென்னு முலகமெனிற் கதிதத்தெளியோன் முகம்பார்த்துத்
தனதென்றுவப்ப தெப்போதே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

20

கிந்திவிடத்திற் சிறந்தவொளி கிளருமெகீனி லொழுந்தகனி
கிந்தாகுலங்க ணீக்குமணிச் சோந்தாரசவர்க்கப் பெருஞ்சுடரே
நாதவரிசை வளர்நாகை நாவூர்பாவூர் கோவூரே
சந்தாடவியே கற்பகமே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

21

காவேமுதலா யைந்தெழுத்திற் காட்டுநடுவே நாளாக
மேவுமுதற்போ புவியிடத்தும் விரிந்தபுறப்பேர் மற்றிடத்துங்
கோவாய்கிற்பு மாதியெனக் குறிகொள்வினையை யுடையவரே
தாவும்பெருமைத் தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

22

லாமும்கேபு மகாமுமாய் நான்குமுன்றுகி விளங்குவது
ஆமாமுண்டு மதினமறைய வடக்குமபொருளுமுமதுரையாய்
நாமம்பெற்றோர் வழிபெற்றே நாமும்விலாயத் தியல்புபெற்றே
தாமம் பெற்றே வளந்தோளிர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

23

முஹம்மதிற்குல் மணிபோன்று முழுதுணர்ந்த ஹுஸைன்மரபிர்
புகழுமிருபா னொருவாருள் புரிந்தசையிது ஹமீதுத்தின்
மகவாம்பாத்தி மாவுதவு மணியாயணியா யுலகமெல்லாந்
தகைகொளமுத குணலயமே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே,

24

நாறுமுதலாம் நான்குபொரு னூற்பெண்ணுன்கு பதவியினி
வீறிலிருக்கும் மடியார்க ளிதயமுணரு மணிவிளக்கே
வீறுந்தவமும் பெருஞ்செல்வமும் வெற்றியனைத்து மருதுந்தந்
தாறுமணிப்பொன் றவுலாவின் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

25

வாசித்தாவாய் வருநயினார் வழியிலொழுகு நெறியூண்டு
நேசித்தனேக மாட்டாரை நீனைவுட்படுத்துந் தவப்பேரே
பூசித்தறியாச் சிறியவனும் பொன்னின்பதமே கெதிகொண்டோன்
ருசத்தொழிலே னாளுமையா ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

26

ஹாவாவிலெழுந்த நாகமதைக் காட்டுந்தகுதித் திருமணியே
உலாவிமதியாய் வரும்சைகு யூசபினையே தானியென
ஜவாபினிறுத்தி முறைமுறயே தயவுபுரியுந் தென்னுகை
தவாபுரியும் ரவுலாவின் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

27

யாதுவளரு முளத்தாடு மினிமை பெருகுங் கண்ணாடும்
போதமமுதக் கணியறிவே பொங்குமென்றன் றவப்பயனே
கோதுவினையாக் கொடுத்துன்பங் கொள்வரியாருஞ் சுகம்பெறவே
தாதுமலர்த்தா டரவேண்டுஞ் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

28

சிந்தைபெருகுங் களிபூண்ட செய்து அப்துல் காதிரென்போன்
வந்துதிக்கும் பயனுதவி மகவென் றுரைக்கு நயனுதவும்
புந்திமகிழ்கா மாணிக்கப் பூர்வாழ் அஸன்குத் தூசுதவுஞ்
சந்தநிதியே தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

29

மு ற் றி ற் றி .

இ து வு ம து .

அறிவிற்கறிவா யதினிலங்குமரியவொளிவா யுலகனைத்து
நெறியிற்புறக்கும் வல்லவன்ற னிறைந்தகருணை யுறையகமே
பெறுதற்கரிய பெருந்தவத்திற் பிறக்குமுஹம்மதிறஸுல்தஞ்
சமகிற்கனியே நாகைவளர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

1

நவமேயுலகத் தனைப்படைத்து நடுவுநிலைகொண்டு டடையவைக்குந்
துவமேபுரக்கும் வல்லவன்பாற் சுகமேதுஆவின் பலனருள்வீர்
பவமேயணிகாத் தனையபலர் பயன்கொள்சாந்தா சாஹிபுக்கும்
தவமேயருளே நாகைவளர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

2

ஓங்குமுள்ளப் பொருள்னைத்து முதவுமகிமை பலகோடி
தூங்குமுஹம்ம திறசுல்மெய்ச் சுருதிகருதி விருதுடயீர்
தாங்குநிலைமை பெறமைந்தர் தவப்பேருங்கள் காதிமுக்குப்
பாங்கினருக நாகைநகர்பதியே ஷாஹுல் ஹமீதொலியே.

3

வரிசையோங்கு நெறிநான்கும் வழுவாதானும் பெருங்கருணைக்
குரியமகமே யெவ்வுலகு மொளிருந் தூண்டா மணிவிளக்கே
தருவேசெல்வந் தழைத்தோங்குஞ் சந்தாசாகி பென்பவர்க்குஞ்
சரணபேறு பேற்றருள்புரிக ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

4

உங்கள் பாதந் தனைவிளக்கி யுளமேகொள்ளத் தொண்டியற்றித்
தங்குமடிமை களிலெளிய தகைமை யுடையராதலினு
லங்கங்கவலைக் காகாம லகத்தின் மகிழ்ச்சி குலவிவரச்
சங்கையருள்வீர் வன்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

5

விளங்கும்பொருளிற் சிறந்தமறை வேதக்கடலாகிய நயினர்
வளங்கொள்பேர ரெனவிளங்கும் வழியீர்நன்மை யொழியீரே
துளங்குஞ்செல்வப் புதல்வரொடு சுகமேபயில்வா னன்னவர்க்குக்
களங்கமிலாத யருணுகை கவுது ஹமீது நாயகமே.

6

பெருகுநபிமார் பொருட்டாலும் பேறுமொலிமார் பொருட்டாலு
முரியமூமி னவராலு முண்மையுறைந்த வறையாலுங்
கருணையிறையோன் பாலிரந்து கவுது முஹம்ம தென்பவர்க்குந்
திருவுமருவு மருணுகை ஸையிது ஹமீது நாயகமே.

7

கெஞ்சிற்கவலைப் பிணிநீங்கி நினைத்துப் பொருளுந் பெருஞ்செல்வந்
தஞ்சையாசன் பெறவளித்த தவமேயெங்கண் ணருமணியே
வஞ்சமறவுட்களிப்பேற வளருஞ்சாந்தா சாயபுக்குத்
தஞ்சநிதியே நாகைவளர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே.

8

முற்றிற்று.

இதுவுமது அகவல்

ஆதிமெய்ப்பொருளா யாயிரெல்லாஞ், சோதிமெய்ப்பொறுளிற் றுலங்கியவறியும்
பற்பலகோலப் பயனெலா முணர்ந்து, சொற்பயனாகித் தோற்றியவருளு
மின்பமுந்துயரு மிதற்குள்வினையு, மன்புளஜீவ னனைத்தினுங்காட்டி
யொன்றியுமொன்று வறுபொருளாகி, நின்றவன் கருணை நிறைதருமனியின்

காரணமாகிக் கணக்க றுந்தொகையும் பூரணமாகிப்பொலிவு கொண்டெங்கும்
பொறையும்றிவுந் புரிதமுமிரக்க, நிறையுநடுவு நீதியுங்குணமு
மானமுந்தயவு மாட்சிமையியல்புந், தானமுந்தவுமுந் தாங்கிய நயினர்
முழுமதியென்னு முஹம்மதுநபித, மொழில் பெரும்பேர ரெனவிளங்கரசே

குருவேநவமே குலந்தருநிதியே, திருவேயருளே செவ்வியவாழ்வே
விளக்கொளிச்சுடரே வேதமெய்ப்பலனே, களக்கறுஞ்செந்தேன்கமன் தருங்கனியே
கருத்தொருமதியே கண்ணின்மணியே, பொருத்துஞ்செயலே பூரணபண்பே
நந்நபிபொருட்டால் நாயகனிடத்தில், முன்னிதல்லது ஆவேமிற்றருண்முறையே

நாடொறுங்கேட்டு நயனருள்புரிக வீறுமடியா ரெவ்வமதகற்றிப்
பேருடற்றுன்பம் பிணிகளச்சன், காரமுற்குணமற் நகன்றினிந்நாமந்
நோத்திஞ்செய்யத் துணையாயிணையிற், பாத்திரம்பெற்றுப் பாக்கியம்பெறவே
முந்திசேர்நாகை முதுநகர், நத்துவம்புண்ட ஷாஹுல் ஹமீதே.

சிலேடைமாலே

இருபொருள்

கட்டளாக் கலித்துறை.

ஆரணத்தானரு னோங்கியமக்கத் தஹுமதுதம்
பூரணத்தாலுயர் பேரரிசைபல பொங்களித்தென்
வாரணத்தார்பகு தாது பதிமலர் நாகைவருங்
காரணத்தார்திரு டின்னளித்தாரப்துல் காதிருவே.

1

முட்டுப்படும்பிணி யானெந்துடல் முழுதயர்ந்தே
தட்டுப்படுமற னுக்கெழிறாறுந் தடமுந்தருங்
கிட்டுப்படுங்குறட் டாற்றுயர்போக்குங் கீளர்பகுதாத்
கட்டுப்படும்புகள் நாகையருளப்துல் காதிருவே.

2

வேட்டுமுணவு கறியிடும்வாரண மீண்டுலவ
வீட்டுமெழி லியனாகையதிக விருள்பெருக
லோட்டுமறையத னுல்லையாவொலி யோங்குநீதி
காட்டுபெனிகு தாதுயர் மன்னரப்துல் காதிருவே.

3

பூகமண்டன்மண நாகையரும் புகழ் பூண்மணியி
னாகநிறைபகு தாதுயர்செல்வத் தரசர்சுகம்
போகவசனத்தினிற் போகாதிருந்தவன் பூவிலருள்
தாகவிழிமணி யொன்றியவன்யப்துல் காதிருவே.

4

வீறியனஞ்சுக வெஞ்சரர்ச்சுடு வேகமிக்கு
மீறியபுன்சொலியிற் றுஞ்சியழுகி வெளியிறப்பக்
கூறியசோக மழித்தருண்கை கொண்டேற்றவண்மை
யாறியவ்விற்பரு வீர்பகுதாதப்துல் காதிருவே.

5

நாதந்தருமின் பகுதாதுபுகழ் நானுநின்றீர்
போதந்தரும் புண்ணிய யத்துரையீர் பஞ்ச பூதவுடற்
கோதந்தருஞ்செய லுள்ளுரிந்தோடக் கொடுமைகொன்று
காதந்தராது கதிநாகையீரப்துல் காதிருவே.

6

மயிலானிட மாதரினாசை நறுநிழலிற்
செயிலானுலவிய நாலூர்புகழிற் சிறப்புடையீர்
பயிலாதவனைப் பயிற்றிவைத்தீர்பதி நேர்மைப்பெறக்
கயிலாதவனுக்குங் கைகொடுப்பீரப்துல் காதிருவே.

7

சொற்பகுதாது பலனிறைவாகத் துதிக்கும்படி
நற்பகுதாபதர் நாலூர்புகழ்ச்சி நாதிபரே
பொற்பகுதாகிய மண்மகணீக்கிய போதவின்பங்
கற்பகுதாவரு ளாலுணர்ந்தீரப்துல் காதிருவே.

8

முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹமா னிர்ஹீம்.

கனம்பொருந்திய நயினா முஹம்மது ஆலிம் சாஹிபவர்களிடம்
உரை வாங்கி

பக்கீர் மதாருப் புலவரவர்களியற்றிய

மு ஹி யி த் தீ ன் ம ா லே யி ன்

உள்ளடங்கிய சரித்திர விபரம்

முஹியித்தீ னப்துல்காதிரவர்கள் தாய்வயற்றிலிருக்குகாளில் நடந்தகாரணம்
துயிலுடுத்திப் பிறந்த காரணம்.

கோன்பு வைத்த காரணம்.

பகுதாத்குப் பிரயாணமாகி வருகையில் திருடர்கள் வியாபாரிகளை வளைத்தகாரணம்
ஷெய்குஹம்மா தொலியிடம் குறுகேதி வருகையில் மலடிக்கு வாக்களித்த காரணம்
மிசுக்கின் விருந்து செய்த காரணம்.

மையித்தான மடமானுக் குயிர்கொடுத்த காரணம்.

வியாபாரிக்கு வாக்குக்கொடுத்த காரணம்.

ஷெய்கு ஹம்மாதொலி குதுபை நதியில் தள்ளிய காரணம்.

சூகையான கரத்தைச் சுகமாக்கிய காரணம்.

விருதுகள் குதறத்தாலிறங்கிய காரணம்.

மலையில் வணக்கம் செய்த காரணம்.

திருடனொலித்தனம் பெற்ற காரணம்.

பாதகுரடு திருடர்களை யடித்த காரணம்.

நசுரூபதிக் குபிரோர்களை பிஸ்லாமாக்கிய காரணம்.

மக்கம்போய் ஹஜ்ஜுசெய்த காரணம்.

கஃபத்துல்லாவை வலம் சுற்றிய காரணம்.

மையித்துக்கு உயிர்கொடுத்த காரணம்.

மஹல்லதீவுக்குப் பிரயாணமாகிய காரணம்.

வனத்தில் வணக்கஞ்செய்த காரணம்.

வேதாளங்கள் காற்றுகள் வந்த காரணம்.

ஜின்னானது பாம்பாய் வந்த காரணம்.

பன்னிரண்டு வருஷம்போன கப்பலைத் திரையிலழைத்த காரணம்.

மையத்தை எழுப்பிய காரணம்.

மஹல்லதீவுக்காக கப்பலேறிய காரணம்.

கரையிலிறங்கி மடத்தில் வந்திருந்த காரணம்.

கொய்யாக்கனி கொய்த காரணம்.

தேவைக் கூசிலடைத்த காரணம்.

புத்துக்கான்க ளொன்றுக்கொன்று சண்டை செய்த காரணம்.

கிஷத்தியில் ஏழுகடலுண்டாகிய காரணம். [கண்டு மனம்பூரித்த காரணம்.

பகுதாதூரில் முஹியித்தீ னப்துல்காதிரவர்கள் வந்து மாதா பிதாவைக்

சரித்திர விபரம் முற்றுப்பெற்றது.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹ்மா னிர்ஹீம்.

முஹியித்தின் மாலை.

பக்கீர் மதாருப்புலவரவர்க ளியற்றியது.

காப்பு-விருத்தம்.

பூவினில் மருவும் பொற்பாற் மணியினுள் ளொளிவும் போலென்
னாவினி லறிஞர் நெஞ்சி லுரைந்திடு நாதன் தன்னைப்
பாவினி லுவமை யொவ்வாப் பயன்மறை யுதவ ருட்பூங்
காவினி னளருள் வாழ்க்கை கத்தனைத் துதிசெய்வாமே.

தொங்கல்.

எல்லாம் படைத்தவன் கிருபையாலே இறகூல் முஹம்மது நபியைப்போற்றி
நல்லோர் யார்களோ டசுஹா பிமார் நாதக தமையெல்லா முவந்துவாழ்த்தி
மல்லிமலர்வாசர் முஹியித்தினின் மலரடி யென்றன் சிரமேல்வைத்து
வல்லோனுதவியால் மணிமாலையில் வரலாறதனையே யுரைசெய்வோம். 2

இந்த மணிமாலை படித்தபேரு மின்பமாகவே கேட்டபேர்களும்
அந்தமில் ஹக்க னுதவியாலே யாலந் தனிலுள்ள முஸ்லீம்களே
எந்த நாளிலும் பரக்கத்தாக இரகூல் ஷபா அத்தும் சுவர்க்கப்பதி
தந்தே யிறையவன் கிருபை செய்வான் தாலந் தனிலான தீனோர்களே. 3

திங்கள் வதனத்த ரகூலுல்லா சிறந்த தலைமுறை பனிரண்டிலே
சங்கையாகிய பகுதாதினில் தவத்திலிருந்தாரே அபுசாலிஹு
எங்கும் நிறைந்தவ னருளினாலே யேகி நாதரும் ஜெயிலானியிற்
செங்கை யுளநீதர் பாத்திமாவைத் திருமணஞ் செய்து இருக்குநாளில். 4

அறுபதாண்டகச்சே யில்லாம லவர்க ளிருவரு மிறையைப்போற்றி
வருந்தி யிருக்கின்ற நாளதனில் வல்லோன் கிருபையால் பாத்திமாவும்
சிறந்த அமலாகிக் குதரத்தாகத் திங்க ளதுபோலத் திரேகமாகி
இறையோனுதவியென் றிருவர்களு மின்புற் றிருக்குநாள் ஜெயிலானியில். 5

வல்லோன் கிருபையால் பாத்திமாவும் வணக்கந்தான் செய்து துயிலும் நேரம்
நல்லோர் கிலுறவர்களவில்வந்து நவிலுவாரப்போ தழுதம்போல
யெல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றமாதே யிசைநும் முதரமார் பாலர்நாமம்
எல்லா வொலிகட்கு மேலொலியா யிலங்குமுஹியித்தி னென்றோதினார். 6

கனவுதான் கண்டே பாத்திமாவும் கணவர்க் குறைசெய்ய மகிழ்ச்சியாகத்
தனமும் பறக்கத்தும் மிகவுண்டாகிச் சங்கையாகிய நாலா மாதம்
மனமு நலமுள்ள மாதவமே வாவிக்காகவே குடிக்கொண்டேகக்
கனமும் பொருந்திய பூதம்வந்தே கருத்த கிரிபோலே முன்பிலாக. 7

அன்ன நடைமாதர் பயமதாகி ஆயாசங் கொண்டே நிற்கும்போதே
தன்னு லொருவேங்கை வெடிவாலோடும் சரகெதியாக வோடிவந்தே
முன்னும் பூதத்தி னுடலைக்கீறி மூர்க்கமாகவே யெடுத் தெறிய
முன்னில் மீதிற் காணுதாலே யிறைவி மனைவந்தே இருக்கு நாளில். 8

பனிரண் டாண்டுக்கு முன்பதாகப் பறிபட் டேகிய தொறுவானதும்
தனியே தான்வந்து மனை மீதினிற் சங்கையாகவு நிற்கும்போதி
லினிதா யாவரும் புதுமையான ரிறையோன் குதரத்தின் நிருடேர்களும்
கனிவா யிருக்கையில் ஜெயிலானியிற் காரண முள்ள சரிதைசொல்வாம். 9

மனைகள் தனிலேதான் பாத்திமாவு மன்ன ரபுசாலி ஹவருமாகத்
தனியேன் கிருபையாற் றுயிலும்போது தால் யிருளா யிரவான திற்
றுணிவாய்த் திருடனு மனையில்வந்து துலங்கு முடமைகள் திருடியவன்
மணியின் மாளிகை விட்டகல மாதா வயிற்றுறும் பாலர்சொல்வார். 10

எந்தன் மாதாவே களவாளியு மிலங்கு முடமைக ளெடுத்தேகிருள்
சுந்து மணியான வென் தாயாரே சிறந்த தலைவாச லடைமினென்றார்
அந்த மொழிகேட்டு பாத்திமாவு மப்போ தெழுந்தேகித் தலைவாயிலே
வந்தா ரடைத்தவர் நிற்கும்போதில் மனமுந் துணிவுடன் திருடன் தானே. 11

ஏகி யவனுமே தலைவாயிலே யிருகாங்கொண்டு திறக்கும்போதில்
யுகமாகிய பாத்திமாவு முடையோ னிருக்கிறு னென நினைந்தார்
வாகாய் வயிற்றுறும் பாலகரும் வல்லோன் குதரத்தாற் கரத்தைநீட்டிச்
சேகையுடன்வந்த திருடன் தன்னைச் செல்வ ரடிக்கவே அவனிறந்தான். 12

ஈது காரணம் தன்னைக்கண்டே யியம்பினு ரப்போ கணவனார்க்குப்
போத விருவரும் வந்துபார்த்து புலம்பி னார்களே மனங்கலங்கி
நீதி பெரியோனே யாகுதாயே நிலத்தி லொருவரு மறிவாரில்லை
யேதுநாம் செய்வோ மிறையவனே யெப்படி யுயிர்பிழைப் போமென்றார். 13

அன்ன காலையில் சகலபேரு மதனை யறிந்துதா னரசர்க்கோத
மன்னர் கோபமாய் அபுசாலிஹை வாகா யழைத்துத்தான் வரச்சொல்லியே
முன்னும் சேவகர் தமையனுப்ப முர்க்கமாகவே யவர்கள் வந்து
தன்னால் மனங்களு மயங்கினின்ற தவத்தோர் தங்களை யழைத்தேகினார். 14

முன்னர் கொண்டுவந்து சுல்தானிட முடுகி யிருவரை நிறுத்தும்போது
மன்னர் தான் கேட்ட அபுசாலிஹை வள்ளல் முஹம்மது கோத்திரமே
தன்னு லொருபொய்க ளேந்திடாமற் சாற்று நிஜந்தனை மிகநீதரே
பின்னா ளிரவிலே களவாளியு மிறந்த வகையென்ன வென்றுகேட்டார். 15

ஈது மொழிகேட்டாங் கபுசாலிஹு யிதய மிகவாடி யுரைசெய்குவார்
கோது மிகவான திருடன் வந்து குலமா னுடமையை யெடுத்தேகையில்
மாதா வயிற்றுறும் பாலர்சொல்ல வந்து தலைவாச லடைக்கும்போது
வாது மிகவான களவாளியும் வாசற் றிறந்தேக நினைக்குநேரம். 16

மருவின் குழன்மாதர் வயிற்றிலான மதலை யடிக்கவே யவனிறந்தான்
தருவின் மயில்சொல்ல யானறிந்தேன் சங்கை மிகவுள்ள அரசேயென்றார்
இருந்த ஜனங்களும் சுல்தானுமே யிதுவே வெறும்பொய்கள் சொன்னாரென்றும்
பெருகுந் தவமுள்ள பாத்திமாவைப் பின்னா லழைத்துமே கேட்கலானார். 17

காட்டு மானுக்குப் பிணையாய்நின்ற ஹபீபு முஹம்மது கோத்திரமே
வீட்டில் களவாளி யிறந்தவிதம் விபரந்தனைச் சொல்லும் நிசமென்றோதக்
கோட்டியாகிய வசனங்கேட்டுக் குலமா னமுதவாய் திறந்துசொல்வார்
கேட்டார் நிசமெனப் புவியீதிலே கிருபையிகவுள்ள சுல்த்தான் கேளீர். 18

எந்தன் மனையிலே திருடன்வந்தே யிலங்கு முடமைக ளெடுத்தேகையில்
அந்தமில் ஹக்கன் கிருபையாலே யருளினு ரெந்தன் வயிற்றின்பாலர்
சந்திப் பாகிய தலைவாசலைச் சாற்றியா னிற்கும் சமயத்திலே
வந்தான் களவாளி முன்ப்தாக வயிற்றி லுறும்பால் ஈடித்தானென்றார்.

19

சங்கையாயோதும் வசனம்கேட்டுச் சகலபெயர்களும் பிசகென்றோதத்
திங்கள் வதனத்தின் பாத்திமாதம் சிறந்த வுதரத்தின் பாலர்சொல்வார்
எங்கள் தாய்தந்தை வசனமெல்லாம் யாவரும் நிசமென்றே நீனையாதாலே
பங்க மின்றிய அபுசாலிஹு பாலர் முஹியித்தின் யானென்றூரால்.

20

ஈது வசனங்க ளறிந்தே போதங் கிருந்த சுல்தானு மந்திரியும்
ஆதி பெரியவன் குதறத்தென்றே அனைவோர் மனங்களு மதிமயங்கி
யேதுபிழைகளும் பொருத்தானுவா யேகனே யுந்தன் குதறத்தென்றும்
நீதம்பொருந்திய விருவர்களே நீங்கள் மணிமாட மேகுமென்றார்.

21

வந்தே யிருவரு மனையுளாகி வல்லோன் தனைப்போற்றி யிருக்குநாளில்
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே அறமும் வளர்ந்தோ ஜெயிலானியிற்
சந்திர னுதயம்போல் பாத்திமாவும் தனியோன் தனைநித்தம் மிகவணங்கி
யெந்த நாளினும் பறக்கத்தாக விலங்கும் பதுமாசந் தானாகியே.

22

இருக்கு ளாளினி லாதிராய னியம்புவா னப்போ தமரோருக்குத்
திருக்க னுடையவன் கிரோமணியாய்ச் செல்வர் முஹியித்தி னுதிப்பதாலே
பெருக்க மாகிய வானலோகம் பிருதவுச தனையே யலங்கரித்தே
யுருக்கு மெரிகின்ற நாகமேழு மொழுங்கா யடைத்திடு மெனவோதினான்.

23

திட்டமாகிய வசனங்கேட்டுச் சிறந்த வர்னோர்கள் மனமகிழ்ந்து
மட்டி லடங்காத கனல் ததும்பு மறந்தோர் நாகங்க ளடைத்துப்பூட்டி
யெட்டுச் சுவர்க்கழு மலங்கரித்தா ரிலங்கும் சுந்துசுப் பட்டினுலே
கட்டுவது மெத்தை மரகதத்தார் ககனத் தரம்பையர் சிங்காரித்தார்.

24

ஈது படிநிற்க வானலோக மிறையோன் கிருபையால் ஜெயிலானியில்
நீதம் பெருகிய ஹிஜுமத்தாண்டு நோய் நானூற்றி எழுபத்தொன்றிற்
சீத மிகவுள்ள மமலான்மாதம் சிறந்த தலனோன்பு கிழமைதிங்கள்
மாது பாத்திமா வயிற்றிருந்து வல்லோன் சுவனத்தின் துயிலுடுத்தி.

25

உதித்தார் முஹியித்தி னப்துல்காதி றும்ப ருளவானோர் புவியுல்வந்து
பதித்த மணிமுத்தா யிலங்குமான பாலர் தமையுமே யெடுத்தேகியே
மதிக்க முடியாத வயிரங்களு மாகத மான சுவான மீதில்
புதியோன் ஹெளலல் கவுதருத்திற் பெரியோன் குதுபையு முழுகாட்டியே.

26

சுந்து சதனாலே கதந்துடைத்துத் துய்யோ னருளினால் தவுசில்வந்தே
யெந்த அமரோரும் கூறுகளு யிருகார் தொட்டு முத்தியிட்டே
சந்தர வதனத்தின் தயாபாரே தனியோன் முஹம்மது பேரனாரே
சிந்தை பூரித்தோம் வதனங்கண்டு சிறந்த பாத்திமா வீன்றகண்ணே.

27

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே யிறையோ னருள்பெற்ற நவமணியே
அல்லா அறுவிலே யிலங்குகோவே அபுசா லிஹுதவந் தனில்வந்தோரே
நல்லோர் யாவரும் போற்றும்பூவே ரபிமா ருவந்திடுங் கனிவர்க்கமே
வல்லோ னொளினினிற் சுடர்மணியே மதியே முஹியித்தி னென்றோதியே.

28

மின்னு மலர்ப்பாத மிசவும் போற்றி விண்ணோர் யாவரு மிருக்குநேரம்
என்றும் பெரியவன் குதறத்தாக வியம்புவானப்போ தமரோர்க்கெல்லா
மின்னு டன்னிலே குதுபொலிக்கே யேதா மொருக்கண்ணே மணுகிடாமற்
மன்னுன் மிகதிட்டிகழித்துமாதா சமுகந் தனில்லைத்துவார்மி னென்றான். 29

ஈது மொழிகேட்டு வாணோரெல்லா மிலங்குந் துயிலாலே திட்டிகுற்றித்
சீதா மதியான பாலகரைச் சிறந்த வாணோர்க ளெடுத்துவந்தே
மாது பாத்திமா சமுகம் வைத்தார் மயக்கந் தீர்த்தன்னே தெளிவதானார்
போதர வுள்ள மகணைரோக்கிப் பெரியோன் மனைப்போற்றி மாதாவுமே. 30

தறஜா மிகவுள்ள குதுபொலிக்கே தாயார் பாலுண்ணாக் கொடுத்தபோதில்
வருசை யாகிய நோன்பானதால் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
மருவின் மலர்வாசர் பாலுண்ணாமல் மாதா மடியின்மேலிருக்குநேரம்
இறையோன் பறக்கத்தென் றின்பமாகி யிலங்கும் பாத்திமா மகிழ்ச்சியானார். 31

பருகும் பாலது சஹர்ரோமும் பாங்காய் மகரிபு நேத்திலும்
பெரியோன் கிருபையா லொருமாதமும் யிருசத் துடனோன்புதானிருந்தே
யிறையோன் பறக்கத்து மிகவுண்டாகி யேகன் குதுபொலி வளரும்நாளில்
வருஷ மதுபின்பு மமலானிலே மதியுந் தோனாம லிருக்குநேரம். 32

அந்தமிலியவ னப்துல்காதி மமுதமுண்ணாமல் நோன்பிறுந்தார்
சந்தர வதனத்தார் தமையும்பார்த்துச் சகல ஜனங்களு நோன்பாக்கினார்
சிந்தை யுவப்பான கைத்தாயாரும் சிறந்த முஹியித்தீ னுண்டகையை
மந்த ரக்கதிர் மணித்தொட்டினில் வாசமாய் வைத்தே தாலாட்டினார். 33

த ா ல ா ட் டு :

மாணிக்கத் தொட்டிலின்மேல் முஹியித்தினொலி நித்திரையிற்
காணிக்கையா யவர்கள் பதம் காண்பரே ஹுருலீன்கள்
ஏனிப்படியேறி யிலங்கு மிகுருஜில் நபி
தானோனிடம் பேசவவன் தாலாட்டும் கண்மணியே
எட்டுச் சுவர்க்கத் திலங்குமது கிந்திலாய்ப்
பட்டு முடுத்திப் பாரிலுதித்த கண்ணே
மட்டிலடங்காத வாணோர்கள் போற்றி செய்ய
அட்ட திசை மீதி லனைவர்க்கு மேலொலியே

தொ ங் க ல்

தாலாட் டருளவே கைத்தாயாரும் தனியோன் முஹியித்தின் துயின்மெழுந்தார்
ஆல முஹம்மது நபிபேரரை அருமையுடனே தான் மருகில்வைத்தே
காலை மீதினில் முஹியித்தினே கைத்தா யிருக்கியே வரும் போதிலே
மேலே கதிரவ னுதயமாக விளையாடப் பிடித்துத் தாவென்றார். 34

என்னுங் குதுபொலி நாயகமே யென்னால் முடியாதென் மவருமோத
தன்னால் முஹியித்தின் மருங்கைவிட்டுத் தனியே பறந்தேகும் சமயத்திலே
முன்னார் கதிரவ னெதிரிலாகி முதலோ னருளினால் வருஞ்சுற்றியே
பின்னுமலர்ப்பாதம் தன்னைப்போற்றி வியக்கத்தான் செய்தான் கதிரவனே. 35

ஈது படிநீர்க்கக் கைத்தாய்தன்னை யிறையோன் குதுபையும் காணாததால்
மாதா விடம் வந்து வரலாறோத மனது கலங்கியே தந்தைதாயார்
ஏதுநாம் செய்வோ மிறையவனே பெண்கள் றஹுமானே யாகுதாயே
சோதி பெரியோனே துயிலுணில்லாத் துய்ய பராபரச் சுடர்மணியே.

36

ப த ம்

அறுப தாண்டிலும் செல்வரில்லாமல் நாம் ஆதியைப்புகழ்ந்து
தினமுகந்து மனங்கள் நொந்து மகனே யிறையாதியே யாதியே

அருள் புரிந்தான் கனியே

என்ன செய்குவோ முங்களின் தாய்தந்தை யிருதயக்கனியே
நவமணியே தவமிசுந்த குதுபே நான்கள் எங்கேதான் எங்கேதா

னுமைத் தேடுவோ மகனே.

கத்தாவாயிறை சித்தங்களானதும் காரணமிஃதோ மதியறியோம்
குதுபொலியே மகனே னென்ன காலமோ அறிகிலோமே கனியே
கந்தம் வாசங்கமழ் நபிபேரரைக் காரணக்கடலை மறைநேசரின்
துரைராஜரை யொலியை இப்போ காணவே கிருபை செய்வாய் றஹுமானே.

தெ தா ங் க ல் .

இந்த விசனமா யிருபேர்களு யிடைந்து மனம்வாடி யழுகும்போது
வந்து மனைமீதில் முஹியித்தீனு மதிபோ லிருக்கவு மவர்கள்கண்டே
தந்தை தாயாரு முத்தியிட்டுச் சங்கை யாகவே மிகவும்போற்றி
அந்த மிலியவன் குதறத்தென்று மவர்கள் மனத்தெண்ணி யிருக்கும்நாளில்.

வானின் மதிபோல புவிமீதினில் வளர்ந்து முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்
நாளில் வந்தனில் வயது மூன்றில் நாதர் கிலுர்நபி சமுகம்வந்தே
மானின் பாத்திமா மகனார்க்காக குறனு மோதியே கொடுத்துவந்தார்
தேனி னமுதவாய் திறந்தோதியே செல்வ ரிருந்தங்கே வளருநாளில்.

38

முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்வார்கள் பகுதாதுக்குப் போய்
ஷெய்கு ஹம்மாதவர்களிடத்தில் குறனோதிய காரணம்.

தெ தா ங் க ல் .

அஞ்ச வயதான போதினிலே அருமை மிகவான அப்துல்காதிர்
தஞ்சமுடையவன் றனைத்தொழுது சங்கை யாகவே யிருக்குறே
மிஞ்சபுகழான ஆதிநாயன் விளப்பந் தான்செய்தான் குதுபைநோக்கிக்
கஞ்ச மலர்தட பகுதாதிற் போய் ஹம்மா தொலிபாலி லோதுமென்றே.

39

ஆதி பெரியவ னுரையைக்கேட்ட யண்ணல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
மாதா பிதாவின்பால் குதுபுநாதர் வழத்தினு ரப்போதிதுசேதியை
நீதரிருவரு மனம்மகிழ்ந்து நேர்மை யாகவு முறைசெய்துவா
ரோது காரிய மணமுற்றலு மியம்பாதே பொய்களெமது கண்ணே.

40

திர்க்க நிசமென்று பகுதாதிற்போய்ச் செல்வரே யோதி வாருமென்று
நாற்பது தங்கக் காசெடுத்து நல்ல மகனார் தம் செலவுக்காக
கூர்ப்பா யொருதுயிற் றனில் முடித்துக் குதுபு சோலியாத் தனிலேவைத்து
மார்க்கந் தவறாத வெங்கனியே பகுதா தினிலோதும் செலவுக்கென்றார். 41

மல்லிகை வாசர் முஹியித்தினு மாதா கொடுத்திடும் சோலியாவை
நல்லோர் கரத்தினு லதனை வாங்கிமாதர் தந்தோளில் மிகவும்போட்டே
யெல்லா பேருக்கும் பயணஞ்சொல்லி யெழுந்தார் யாபாரி தங்களோடு
வல்லோன் கிருபையால் பகுதாத்துக்கே வர்த்தகர்களுடனே ஏகும்போதில்.

காடு வனங்களும் சோலைகளும் கடுகி நடந்திடும் நேரத்திலே
பாடியூர் வந்தே யெதிராகவும் பாங்கா யதிலிருந் தேகும்போது
நாடும் யாபாரி நற்பதாளும் நல்லோ ரொட்டக மிருநூறுடன்
கொடும்பூஞ் சோலைக் காவும்நீக்கிக் குதுபுமவர்களும் வருகுநேரம். 43

சுற்றி வளைந்தார்கள் களவாளிகள் சுயம் தாகிய முஸ்லீம்களாம்
கத்தியதனாலும் கிறிஸ்தனாலும் கடினமா யோங்க வெழுபதுபேர்
வித்தி யாசமா யவர்கள்பேசி விரட்டி யடிக்கவே யெடுத்தாரோட்ட
முத்து மணிபோல முஹியித்தினு முகமுந் துலங்கியே நிற்கும்போதில். 44

தொறுக்கள் தனிலுள்ள துயிலானதிற் சுமக்கும் பாரங்கள் தானெடுத்துப்
பெருக்கமாகிய களவாளிகள் பெயர்ந்து விழி கூடும் சமயத்திலே
திருக்க ணுடையவன் குதுபொலியைத் திருடர்தான் கண்டங் குறைசெய்வார்க
ளிரவு காலத்தின் மதிபோலவே யிலங்கும் பாலநீர் யாரென்றார். 45

மேலான் முஹியித்தி னிதனைக் கேட்டு விளம்புவாரப்போ வமுதவாயால்
ஆல முஹம்மது நபி தம்போ ரண்ணல் முஹியித்தி னெனது நாமம்
வாலாயம தாக வழி நடந்து பகுதா தேகுசிறேன் யானென்றோதச்
சோலை யாவினி லிருக்குமான சொத்தென்ன வென்றார் களவாளிகள். 46

அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தினு மருமையாகவே யுரைசெய்தன
ரெந்தன் சோலியாப் பையிலேதா னிருத்தல் நாற்பது தங்கக் காசு
சொந்தமாய் நீங்கனெடுத்தேகொள்ளும் சோரரேயென்று முன்னேவைத்தார்
வந்த திருடர்கள் மனமிரங்கி வழுத்துவா ரப்போ துரிமையாக 47

நல்லோர் குழந்தாய் நீ ருண்மைசொன்னீர் நமக்கு மிகவேண்டா முமதுகாசு
எல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றகோவே யிறகுல் முஹம்மது பேரனாரே
வல்லோ னருள்பெற்ற தயாராரே பகுதா துக்குநீர் போகுமென்றே
உல்லாசம தாக திருடரேக வுரைப்பார் முஹியித்தி னப்துல்காதிர். 48

அந்த விரவினி லவர்களைப் பார்த் தருளுவா ரெங்கள் குதுபொலியும்
வந்து திருடிய முஸ்லீம்களே மார்க்க மறியாமற் களவுசெய்தே
யெந்த நாளினு மிதுதொழிலா யிருப்ப துமக் கெல்லா மழகல்லவே
இந்தத் தொழில்களை மறந்துநீங்க லிஸ்லாந்தனைப் பேணிக்கொள்வீரென்றார்.

சங்கையாகிய குதுபு சொன்ன சாதமிரிந்துதான் திருடர் சொன்னார்
எங்கள் தொழில்விட்டால் சிறுபாலரே யெப்படி நாங்கள் பிழைப்போமென்று
திங்கள் வதனத்தார்களுங் கோபமானார் திருடரவர்கள் கண்கள் தெரிந்திடாம
லெங்கள் முஹியித்தினுண்டகையெயென்ன செய்வோமென்றமுது சொல்வார்.

ப த ம்.

வந்த காலமோ கானகத்திலே மயங்கலானமே எங்கள் வாசபோசரே
விந்தைசேர் வயல்குழ வீசுதையில் வந்த மாதவா அருள் தந்த சாதகா
சொந்தமான அடிமைகண்களுந் துலங்கச் செய்குவீர் எங்கள் கலக்கந்தீரவே
எங்களொலியே தங்கமேருவே யென்ன செய்குவோம் தாங்களிந்த ஹேத்தில்
சங்கைபொருந்துங் காரணரென்றுந் தானறியோமே யிந்தத் தலமீதிலே
எந்தலத்திலும் நற்றவங்களை யேந்து மாதவா சுரந்தாங்கும் நீ தவா
பத்தினிபெற்ற பாலரே யுங்கள் பாதம்பணிகரே முகம் பார்த்தருள்வீரே. 51

தொ ங் க ல்.

எங்கள் முஹியித்தி னுண்டகையே யேழைக்குடி நாங்கள் நாயகமே
தங்கள் பதங்களைக் கண்டபோது தனித்தகளவையு மறந்தோம் நாங்கள்
சிங்கத் தெருட்டிநுந் தயவென்றோதச் செல்வரிறையோன்பால் துஆவிரந்தார்
சங்கையாச் சொல்லுந் திருடர்க்கெல்லாம் தாலந்தனிலேதான் கண்டெறிந்தே.

வந்து சகலோரும் பாதம்போற்றி வாணிபந் தோரை யருகழைத்தே
இந்தினெழிலான துயிலையெல்லா மெடுத்த விதம்போல தொறுவிலேற்றி
யெந்த நாளினு மிதுதொழிலை யாங்கள் மறந்திட்டோ முஹியித்தினே
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே அணைவோர் பயணம தேகுமென்றார். 53

நல்லோர் யாவருங் குதுபைப்போற்றி நடந்து பகுதாதூர் தன்னில்வந்தே
வல்லோன் முஹியித்தி னுண்டகையை வர்த்தகா ளெல்லா முவந்துவாழ்த்தி
யெல்லா பறக்கத்து மிலங்குமான எழிலின் மாளிகை தனிலேவைத்து
மல்லி மலர்வாசர் கதத்தைப்போற்றி வர்த்தகா ளெல்லாம் சார்பிற்சார்ந்தார். 54

ஈதிப்படிநிற்க அபுசாலிஹு மிலங்கும் பாத்திமா தாமுமாக
நாதர் முஹியித்தின் தம்மைதேடி ஸமார் பகுதாது தன்னில்வந்தே
கீத மகனாற்பால் வந்துமாதா நேர்மை யாகவே மிகவும்போற்றி
யோதும் ஹம்மாது ஷேகிடமென் றுறைத்தா ரமுதவாய் தனைத்திறந்தே. 55

அன்ன காலையில் குதுபொலியு மாதியருளாலே மிகருபேகித்
தன்னால் ஹம்மாது ஷேகிடத்திற் சங்கை யாகவுந் தானேதினார்
என்னு மிறையவன் கிருபையாலே யெழுபது பால ரோதுநாளி
லிந்நில மீதில் முஹியித்தினி னிலங்குகாரணச் சரிதைசொல்வாம். 56

ஹம்மாது ஷேகிடத்தில் முஹியித்தி னப்துல்காதிரவர்கள்
ஓதிவருகையில் நடந்தகாரணம்.

தொ ங் க ல்.

கத்தா பெரியவன் கிருபையாலே ஹம்மாது ஷேய்கு தங்கள்பாலிற்
சுத்தம் பொருந்திய முஹியித்தினுந் துலக்கமா யோதி வருநாளிலே
சிதர வடிவான வொருமடவாள் சிறந்த சாஹிபு பாலில்வந்தே
பத்தி யுடனின்னு சாலமுறைத்து பகருவா ளப்போ திளமயிலாள். 57

ப த ம்.

ஆல மீதினி லென்துயர் தன்னை ஆண்டவனறிவான் ஜெகத்தினிலே
மிகத்தெளிவே சாகிபேதிரு ஆதியினிடங் கேட்பீர் தவமே

பூமி தன்னிலே யெனக்கோர் பாலகன் புதியவன் கொடுக்க அருள்புரிவீர்
திருவடியே சாஹிபே யெந்தன் புன்மையை யெவாநிவார் புவியில் 58

தொங்கல்.

மாதங் கழித்திடும் வசனங்கேட்டு வடியார் ஹம்மாது ஷேகோதுவார்
கோதுபடு முன்றன் வயிற்றுக்குட் குழந்தை யில்லையே லவ்கிலென்றார்
ஈது மொழிகேட்டங் கிளமாதுவு மேங்கி யழுதானே குரலோசையாய்க்
காதிர் முஹியித்தின் மனமிரங்கிக் காரிழை முகம்பார்த்துச் சொல்வார். 59

ஆதியருளின லொருபாலக னருளாய்க் கொடுப்பதுண் டானதில்
நீதி பெரியவன் தன்னைப்போற்றி நிலத்தி லிருக்குமென் றோதிடவே
நாதர் ஹம்மாது ஷேகொலியு நமது வார்த்தையைப் பிசகென்றெண்ணச்
சீத மதிமாது மனங்குளிர்து சிறந்த மனையில்வந் திருக்கும்நாளில். 60

இறையோ னுதவியா லமலுண்டாகி யிலங்க மேனியுங் கதிருண்டாகித்
தரையில் மாதமும் சரியதாகச் சந்திர னதுபோல மகனையின்றான்
மறையோர் யாவரும் புதுமையானார் வள்ளல் முஹியித்தின் காரணத்தைக்
கருதி ஹம்மாது ஷேகொலியும் கருத்தில் விசனமா யிருக்குநாளில். 61

பகுதாதிலொரு மிஸ்கீனானவர் முஹியித்தினப்துல்
காதிரவர்களுக்கும் ஹம்மாது ஷேகொலியவர்களுக்கும்
விருந்துசெய்த காரணம்.

தொங்கல்.

அந்த நேரத்தி லொருமீஸ்கி னருமை யுடன்வந்தே யுரைசெய்குவார்
சந்திர வதனத்தின் முஹியித்தினும் சான்றோர் ஹம்மாது ஷேகொலியும்
வந்தே யெனதுட மனைமீதினில் வயிற்றுப் பசியாற வேணுமென்றார்
செந்தா மரைப்பாத ரிருவர்களும் செப்பின ரப்போ நல்லதென்றே. 62

நல்லோர் மிஸ்கீனு மனையில்வந்து நாட்ட மிகவானார் மனைமீதினி
லில்லாத்தன்மையாயிருக்குதிப்போதென்ன செய்வோமென்று மவரேழுந்தே
யெல்லாக்கூடையினுங் கடன்கேட்டதில் யாதா மொருகாசு மகப்படாமல்
வல்லோன் புறமென்று மதிமயங்கி வந்தார் வீதியில் மிஸ்கீனாரே. 63

நாட்டம் நிறைவேற வேணுமென்று நாயனிடத்திலே மிகவுமோதித்
தேட்ட மாகவுந் தெருவீதியிற் றிருடி யொருசேவற் றனையறுத்தே
காட்ட மிகவான கறிசமைத்துக் காலத் துடனவர் தானெழுந்தே
யேட்டி லடங்காத விறையவனை யெண்ணி மனந்தனில் நடந்தவரும். 64

வந்து மிகுறூபில் குதுபைப்போற்றி வாகார் ஹம்மாது ஷெய்கைவாழ்த்தி
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே யழைத்தே யவர்களை மனையில்வைத்துச்
சிறதை பூரித்து நளபாகமாய்ச் சிறந்த வஜீபனம் பசியாரென்றார்
சந்தர் னெழிலான முஹியித்தினும் சாற்றுவா ரப்போ தழுதம்போலே. 65

உருத்தாய் விருந்தாக்கு மிஸ்கினாரே யுள்ள சேதிகள் சொல்லவேணும்
அறுத்தே சாவலைக் கறியாக்கினீர் ஆருட பொருளென்றெனக் கோதுவீர்
கருத்தால் விளங்கிய மிஸ்கினாரும் கவலுவா ரப்போ தொலியின்பாலே
வருத்த மாகியவயிற்றுவி லி மயக்கத்தா லிந்தப் புவிமீதிலே.

66

வேதனை தீரச் செகந்தனிலே வெகுநாள் மருந்துகள் தின்றுபார்த்தேன்
வாதனை தீரா மயக்கத்தாலே வைத்தேன் பிரார்த்தனை யுங்கள்பேரி
லேதுவாகவே வலியுந்தீர் திரண்டு மாதங்கள் தானுச்சது
கீத நிருவருக்கும் விருந்துசெய்ய நிலத்தி லெனதிடம் பொருளில்லாததால்.

67

அடிசி லாக்கவே யரிசியுண்டு மதற்குத் தக்கதோர் கரியுமில்லைக்
கடனும் வெகுபேர்க ளிடத்திற்கேட்டேன் கையி லொருகாகந் தருவாரில்லை
பிடித்தேன் வீதியிலொரு சாவலைப்பெரியோன் கொடுத்தானென் றதையறுத்தே
படைத்தோ னுதவியார் கறிசோறுக்கிப்பாங்கா யுங்களை யழைத்தேனென்றார்.

அந்நே ரந்தனிற் காவற்கார னனேக துப்பினு லறிந்தவனும்
தன்னால் மிஸ்கினின் மனையிலவந்து தாரும் சாவலென் றவனிழுத்தான்
தன்னும் பெரியவன் கிருபைதங்கி மிலங்கு முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
தங்கள் பாதத்தின் குறட்டினாலே சமைத்த இறைச்சி லடித்தேசொல்வார்.

69

அறபி யவர்சாவ லீதருவென்று ரப்போ தெழுந்தே கூச்சலோடும்
சுரர்கள் பதிராஜ ரிவரேயென்று சொன்னு னரபுரங் கலிமாத்தன்னை
சுரிசை யாகவே யடிசிலுண்டு வாகா யாவர் மனைகள் சேர்ந்தார்
அரபி சேவலைக் காத்திலேந்தி யகத்தி லேகியங்கிருந்தனரே.

70

இறந்தமடமா னுயிற் பெற்ற காரணம்.

தொங்கல்.

ஈது படிநிற்க முஹியித்தீனு மிலங்கும் ஹம்மாது ஷேகொலியும்
கீதம் பொருந்திய மிகுருபிடைய நேர்மையாய் யோதி யிருக்குநாளிற்
சீதம் பொருந்திய சோலைகுழும் சிறந்த பகுதாதி லொருமடவாள்
பாத காணிக்கை முன்னால் வைத்தே பகர்வாள் சாஹிபு வதனநோக்கி

71

ப த ம்.

மண்ணிலந் தனிலே யொருமைந்த னில்லாதால் என்னந்தனாகி யென்
கணவரேசுகிருர், கண்ணிரும்யான் விடுகிறேன் மிகுகாரண வெரிலியே
காரணீகரே பூரணமதிபாரின் மீதிலே பாவையாள்விதி பார்த்தருள்
புரிவீர் மலர் பங்கயக்கதிரே.

72

வாச பொற்பதமே யுங்கள் மலரடி பணிந்தேன் காஜத்தின்படியே
அதிஹக்கவனிடத்தில் நேசரே கேட்டு மதிநிகழ்த்துவீ ரொலியே
நிகழ்த்தும் வாசரே ஜெகத்தின்மீதிலே மகத்துவமுள்ள
வசனநாதரே மானுடர் விசனமிந்த நானிலந்தனிலே.

73

தொங்கல்.

எங்கள் தனக்கெல்லாந் தங்கமேறே யேகனருள்பெற்ற தயாபாரே
சங்கைபொருந்திய வொருபாலகன் தந்தாலதுபோது நவமணியே

செங்கை யேந்தியே துவாவிரந்து சிறந்த வசனங்க ளோதமட்டுந்
தங்குந் தலம்விட்டங்கேகமாட்டேன் சாஹிபே யென்றுகண்ணீர்விட்டான். 74

மாதந் கழுகிற வாறு தன்னை வல்லோன் குதறத்தா லறிந்துசொல்வா
ரேது காரண மோதினாலு மிளமா னுனக்காகப் பாலரில்லைப்
பூத லந்தனி னுனக்குளாயன் போட்ட விதிகளும் சரியாகிட
வீத மொருவார மிருக்கிறதால் விளங்கு மனையிற்போய்ச் சேருமென்றார். 75

சோலை மயிலாளு மிதனேகேட்டுத் துடித்துத் தரைனிழந் துரைக்கலுற்றான்
பாலர் தவங்கேட்டு வருமிடத்திற் பாவி முடிவதோ யாறஹிமே
காலவிதியினால் யானும்வந்தேன் ஹம்மாது ஷேகு மிகந்தீரே
ஆலந் தனிலேதா னுனிருக்க ஆயுளை வாங்கித் தாருமென்றார். 76

ஹம்மாது ஷேகு வொலியுங்கேட்டுக் கவலுவா ரப்போ மடமானுக்குச்
சும்மா வழுகாதே தோகையாளே துய்யோ நெழுத்தினை மாற்றிக்கேட்க
நம்மால் முடியாது மயிலேயென்றார் நவிலுவாள் மாதங் கண்ணீரோட
வெம்மாத்திரம் பேர்கள் தான்சொன்னாலு மித்தலம் விட்டும் போகமாட்டேன்.

அந்தமிலியிடந் துவாக் கேட்டுத்தா னருளும் சாஹிபே யென்றழுதான்
இந்த விதமாக ஹம்மாதிடம் இயம்பும் போதங்கே சீஷராகி
சந்தர வதனத்தின் தயாபராய் சங்கையாய் வந்த முஹியித்தீனும்
சிந்தை தனிலவர் தயவுண்டாகிச் செப்புவா ரப்போ மாதுபாலில். 78

தந்தை தாரையா யழுகுமாதே தழம்பனீ வேண்டாம் புவிமீதினி
லுந்தன் வசனம்போ லொருபாலகா னுடையோன் தருவது நிசமாமென்றார்
வந்த காரணம் பெற்றோமென்று மாதே யழுகாமல்நீயேகென்றார்
சந்தேக நீங்கி மடமயிலாள் சார்ந்து மனையீதி லிருக்குநாளில். 79

ஹம்மாது ஷேகு மனந்தனிலே காதிர் முஹியித்தீன் தனைநினைத்தே
இம்மாத்திரம் பிள்ளை நம்மிடத்திலிருந்து குருளேதும் சங்கத்திலே
நம்மாற் சொல்கிற வசனங்களை நவின்னார் மாற்றங்கள் புவிமீதினில்
எம்மாத்திரம் கொண்ட ஒலியானாலுமிறையின் விதிமாற்ற வொருவருண்டோ.

ஆதி பெரியவன் பண்பதனை யறிவோ மெனவெண்ணி யிருக்கும்போதில்
நீதர் ஹம்மாது ஷேகொலியு நிகழ்த்தும் படியான வசனம்போலே
மாது மொத்தானு ளொருவாரத்தில் வந்த பெண்களும் குளிப்பாட்டியே
சீதமதி போன்ற துயிலினாலே சிறந்த கபனிட்டு முடிந்தபின்னர் 81

திருக்கண் ணுடையவன் சஹாதத்தோதி சிறந்தசந் தூக்கி லவர்கள் வைத்துப்
பெருக்க மாகவந்த தீனோரெல்லாம் பெரியோன் தன்னைப்போற்றி யெடுத்தேகியே
மருக்கொள் விறைமலர்ச் சந்துக்கையும் வாகாயிறக்கியே தொழுதபின்னர்
அருக்க னெழில்மேனி பிரகாசிக்க அண்ணல் முஹியித்தீ னவிடம்வந்தார். 82

வந்தேசந் தூக்கைத் திறந்துநாதர் மய்யத்தனை நோக்கி யுரைசெய்குவார்
சிந்தை யுவந்துசெய் கேட்டமாதே செப்பு முன்னது நாமமென்றார்
அந்நேரத்தில் மய்யித்தான அன்ன நடைமாது மறியமென்றான்
உந்தன் மனம்போல யொராண் பேற்றே யுலகிலன்பதுக் கிருபோவென்றார். 83

மாது முயிராகி மனையிலேக பகுதா துள்ளோர்கள் புதுமையானார்
நாதர் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர் நங்கை யெழுப்பிய காரணத்தை
நீதரி யாவரு மனம்பூரித்து நிகழ்த்துவா ரப்போ மகிழ்ச்சியாகிப்
பூத லந்தனி லொலிமார்க்கெல்லாம் புதியோன் குதுபொலி மேலென்றால். 84

வியாபாரிக்கு வாக்குகொடுத்த காரணம்.

அந்த காலையில் முஹியித்தினு மழகார் ஹம்மாது ஷேகொலியு
மென்று மிறையவன் கிருபையாலே யிலங்கு மிகரூபி லிருந்தேகையிற்
மன்னால் பகுதாதி லொருவர்த்தகர் சடிஸந் தொறுகளிற் றுகிலுமேற்றி
இந்நாள் நல்வாக்குகொடுங்கனென் றேயிலங்கும்மொலிகள்பாற் கேட்டபோதில்

அந்த நேரத்தில் ஹம்மாதுஷே கருளுவா ரப்போ வியாபாரிகட்
கிந்த யாத்திரை போகுவீரே யெல்லாப் பொருள்களும் பற்கொடுத்து
வந்து சேருவீர் ஹயாத்தினோட வர்த்த காளென்று வழுத்தும்போதிற்
மந்தாரை யதாக கண்ணீரோடத் தஸ்தக்கிரிடங் கேட்டாரப்போ. 86

திங்கள் வதனத்தின புசாலிகு செல்வர் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
சங்கையாகவே வியாபாரிக்குச் சாற்றுவா ரப்போ தழுதம்போலே
தங்கா தெழுந்துநீர் சாழுரெகும் துகில்கள் தானயெல்லாம் நன்றாய் விற்ப்
புங்கள் தொறுவுடன் பொருளுங்கொண்டேயுடையோன் கிருபையால்வருவீ ரென்றார்

நலமா யிதவார்த்தை கேட்டபோது நல்லோர் மனது மிகப்பூரித்துக்
கலையின் சடிஸங்கள் தொறுக்களுடன் கடுகி நடந்தாரே பாதைமீதில்
மலையின் காடுகள் சோலைகளும் வாகா யேகியே பதினேழாம்நாள்
விடைகளுடன் விற்கும் துகில் பொன்னுடை விளங்கும் சாழுரு தானேகினார். 88

துகில்கள் தனையெல்லாம் விலைக்குவிற்ப்மேதுலங்கும் பொருளொடுதொறுவுடனே
வயலின் வாழிகள் சோலைநீங்கி வந்தார் பகுதாதுக் கடுத்தபாலிற்
செயமா வருகின்ற வர்த்தகாரளும் சிலபே ரவருடன் தானிரங்கிச்
சுயத்தின் பொருளொடுதொறுவுடனே சோலை மீதினிற் றுயிலும்போதில். 89

கண்டார் கனவது வர்த்தகாரளும் களவாளிகள் வந்தங் கவரைச் சுற்றிச்
சண்டையாகவே வியாபாரியை தனித்தே யொடிக்கவும் பயமாகவும்
கொண்ட நித்திரை தனையும்போக்கிக் குதுபே அமானமென் றெழுந்துபார்த்தார்
மண்டலந்தனிற் றிருடர்களை வனத்திற் காணாத படியினாலே. 90

அந்த நேரமே தானெழுந்தார் அசதியாகவும் பொருளை வைத்தே
வந்தார் தொறுவுடன் பகுதாதினில் வாகார் பணப்பையைக் காணாமலே
கிந்தை கலங்கியே திரும்பிவந்து சிறந்த பொருள்களு மெடுத்தேகினார்
கந்தாங்களும் தொறுக்களையும் கட்டிப் பொருள்களை யெடுத்தேகினார். 91

ஹக்க னருளாலே மனையில்வைத்துக்காலை தனிலேதான் பசியுமாறி
மிக்க புகழாக வொரு தட்டிலே விளங்கு அறஷிபி நூறுவைத்தே
தக்க பெரியவன் கிருபையாலே சங்கையாய் வந்து மிகுரூபினில்
ஹக்கன் கிருபையால் வந்தேனென்று ஹம்மாது ஷேகு பாலோதியே. 92

நாதர் தமக்குமே சலாழுஞ்சொல்லி நலமுடன் வைத்தார் காணிக்கையை
நீதர் ஹம்மாது ஷேகூரைப்பார் நேர்மை யுடன்சொன்னு ரப்துல்காதிர்
பாத காணிக்கை யவர்க்கேயல்லாற் பகரா தீரென்று மவர்பாற் சொல்லிப்
போதரவுடனெடுத் தேவைத்தார் புகழ்சேர் முஹியித்தி னவர்கள் முன்பில். 93

நல்லோர் காணிக்கை தன்னைக்கண்டு நாதர் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
வல்லோர் னருளென்று வெளியார்கட்கு வழங்கினு ரப்போ காசையெல்லாம்
மல்லிகையின் வாசர் மனக்கணைக்க வர்த்த காளமே மகிழ்ச்சியாகி
யெல்லாப் பரக்கத்துங் குதுபுக் கென்றே பெண்ணி வியாபாரி மனைகள்போனார்.

கத்தோ. னருளாலே குதுபொலிதங் காரணங்களுந் துலங்குநாளில்
மேத்த மனதிலே வருத்தமுற்று விசன மானாரே ஹம்மாதுவே
குத்த வசனத்துக் கிடமு முல்லை யுடையோன் குதறத்தா யிருக்குதிப்போ
சித்த மானதை யர்வோமென்று சார்த பகுதாதி லிருக்குநாளில்.

95

மு ஹி.யி த் தீ ன் ப் து ல் க ா தி ர வ ள் ள னே ஹம்மாதா ஷேகொலி
நதியிற்றள்ளிய காரணம்.

வெள்ளி. கிழமையாம் நாளதனில் விளங்கும் ஹம்மாதா ஷேகொலியும்
பள்ளி தனிலிருந் தோதுமான பால ரெழுபது பேர்களுடன்
தெள்ளு மலர்கத மு ஹி.யி த் தீ னு ள் சிறந்த பகுதாது நதிக்கரையி
லுள்ள கந்தனி லிறையைப்போற்றி யுலுக்கொண்டிருக்கிற சமயத்திலே.

96

ஹம்மா தென்னுஷே கொலியுஞ்சொல்வார் காதிர் மு ஹி.யி த் தீ னு ண் ட கையே
ஜும்மா முழுக்குத்தான் முழுகுமென்றே சிறந்த கரத்தினால் நதியிற்றள்ள
ஹம்மா துகாம் சூகையாக ஹக்கு பெரியவன் செய்தானப்போ
திம்மாத் திரங்களு முரிமையான விரையோன் குதுபென்னு மறியேனென்றார்.

நதியில் மு ஹி.யி த் தீ னவர்கள்விழ்க் நாயன் குதரத்தா லிதற்குமுன்னே
பதிவாய்ப் பனிரண்டு வருஷகாலம் பாதமரைத்தாங்க விருந்த மச்சந்
கெதியா முதலையு மோடிவந்தே கிருபை கடலுட்பாதந் நாய்கியே
மதியி னழகான குதுபொலியை வாகாய்க் கரைசேர்த்து மச்சமேக.

98

அந்த நோமே குதுபெழுந்தே யழகாய் நடந்துதான் மிகரூபாகி
வந்து ஹம்மாதா ஷேகிடத்தில் வல்லோன் மு ஹி.யி த் தீ ன் சலாமுஞ்சொன்னார்
சந்தாபம் நீங்கிப் பிரத்திகூறிச் சாஹிபு ஹம்மாதா ஷேகொலியு
மெந்தன் பிழைகளை பொறுப்பாயாக என்றே மிகுராபி லிருந்துசொல்வார்.

99

ப த ம்

ஆதியவனது நீதறென்றும் யானறியேன் யாறஹிமே
ஏதுபிழை நீபொறுத்து பொறுத்தே
ஆலகபி பேரரென்றும் யானறியேன் தஸ்தஹிரே
காலவிதி யானதினால் ஆனதினாற் கரமீதிலும் சூகையாச்சே.

100

தொ ள் க ல்

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே யெங்கள் மு ஹி.யி த் தீ ன் ப் து ல் க ா தி ர்
வல்லோ னருள்பெற்ற மணிவிளக்கே மனதி லாயாசம் நீனைக்கவேண்டாம்
அல்லா அருள்பெற்ற தயாபாரே அருமை தானுள்ள நவமணியே
நல்லோர் முஹம்மது பேரனாரே நாதரே யிமாம் செய்மினென்றார்.

101

ஈது மொழிகேட்டு மு ஹி.யி த் தீ னு மிறையோன் கிருபையால் பகுதாதினில்
நாதரியம் செய்தார் மிகுரூபினில் நாயனது வானோர் மிகவும்போற்ற
ஆதியருளாலே சகலோர்களு மருமை யாகவே தொழுத பின்னர்
சோதி மு ஹி.யி த் தீ ன் பாதம்போற்றித் துலங்கு மவரவர் சார்பில் சார்ந்தார்.

102

படைத்த பெரியவன் கிருபையாலே பாரில் ஹம்மாதா ஷேகொலியும்
கிடைத்த விதிகளும் சரியாகிய கிருபை முஹம்மது கலிமாவோடும்
கடைசியு வானத்தின் பதவிசேர்த்தார் காரணமுள்ள சாஹிபுகளும்
தொடையல் மார்பினர் தனையடக்கச் சூழ்ந்தார் வாரிபோல் தினோர்களே.

103

பன்னீர் மஞ்சளந் தானுட்டியே பாங்காய்க் கபனிட்டு மனந்தியிர்ந்து
மின்னும் படியான சாந்துக்கென விளங்குமாச்சனம் வைத்தெல்லோரும்
என்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யெடுத்தங் கேகியே யிறக்கியோர்பார்
றன்னால் யாவரும் முலுவுடனே சார்ந்தே யணியாக தினோர்நிற்க. 104

கவனத் தமரோர்க ளுவந்துபோற்றுந் துய்யோன் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
மௌனத்துடயோனை மிகவும்நாடி வள்ளல் தொழுதுவித்து முடிந்தபின்னர்
புலன மீதுள்ள பகுதாதினிற் பெரியோன் கிருபையா லடக்கஞ்செய்து
கவனமாய் வந்தே சகலோர்களும் ஹக்க னுதவியாற் சடங்குஞ்செய்தார். 105

ஆதியருளாலே முஹியித்தினை யாரு மிகப்போற்றி யிருக்குநாளில்
நீதர் பகுதாது மிகுரூபினில் நேர்மை யாகவே தானிருந்து
சோதி பெரியவ னுதவியாலே துலங்கத்தான் செய்தார் தின்மார்க்கத்தை
வேதியர்களு மிகவுஞ்சூழ விளங்கு மதிபோல மகிழ்ந்திருந்தார். 106

ஹம்மாது ஷேகொலி கரச்சூகையை நலமாக்கிய காரணம்

வெள்ளிக் கிழமையில் குத்பாவில் விளங்குந் தினோர்கள் மிகவுஞ்சூழப்
பள்ளிக் கருகாமை கபுரூளிக்கே பாத்திறா வோத முஹியித்தினும்
வள்ளல் தாமோதும் வரிசையாலே வந்த பேரெல்லாம் ஆயின்சூற
வுள்ள படியானலொகரில்நின் ரெழுங்கா யசர்மட்டும் தானோதினார். 107

ஆயின் கூறிடு மாலிம்களு மனைவராகிய முஸ்லிம்களும்
தாம சத்துட நின்ற சேதி தாங்கள் தனேகேட்டார் முஹியித்தின்பால்
மூயின்கள்போற் நபிதம்போர் முதலோன் குதரத்தா லுரைசெய்வாரே
காமிகள் வாழ்த்தும் ஹம்மாதொலி கருத்தா யெனக்கோதிக் கொடுக்குநாளில்.

திரைபோல் நதியிடம் வருகையிலே ஐம்மாமுழுக்கென்றே யெனைத்தள்ளினார்
இறையோ னவரதின் கரமானதை யிதமாய்ச் சூகையாச் செய்தானப்போ
மறையோர் கவனத்தி லிருக்கும்போது வடிவு குறைவாக யானுங்கண்டே
கரச்சூகையை மாற்ற விதுவரையில் ஹக்கனிடங் கேட்டுச் சரியாக்கினான். 109

ஈதுமொழியோதச் சகலபேரு மிறையோன் குதறத்தென் றவர்களேக
நாதர் ஹம்மாது ஷேகொலியு நவின்றா ரிதுபோல கனவானதில்
நீதர் முஹியித்தி னுண்டகையை மிக நேர்மையுடன் பாதவும்போற்றி
பூதலத்துயர் பகுதாதினிற் புகழ்ச்சியாய் வைத்தே யிருக்குநாளில். 110

அல்லாஹு தஆலாவுடைய குதறத்தாலே குதுபொலி
யவர்களுக்குப் பனிரண்டு விருதுகளிறங்கிய காரணம்

தொ ங் க ல்

அந்தமில் ஹக்கன் குதறத்தாலே யவனி தனிலேதா னிறங்கியது
சந்தர னெழிலான சோலியாவும் சக்க ரத்துடன் மயில்விசிறி
கந்த ரத்துருக் கோடாலியும் கதிரின் சோட்டாவும் வல்லுநாணும்
மந்த ரக்கதிர் முசல்லாவுடன் மணியின் கம்பளிக் கயிறுக்காகவும். 111

ஆசாவுடன் பாதக குமடானதும் மழகு பொருந்திய வருயின்தோலும்
காஜத் தாகவே தானனுப்பி ஹக்கு பெரியவ னுரைசெய்குவான்
நேசர் முஹியித்தி னப்துல் காதிர் நிகழ்ந்தும் படியான வேலைகேட்க
வாசர் தமக்காகக் கொடுத்தேனென்றும் வல்ல பெரியவ னுரைசெய்தானே.

வந்த விருதுகள் பனிரண்டுமே வள்ளல் முஹியித்தின் சமூகம்வைத்தே
யெந்த நாளுமே யிறையைப்போற்றி யிலங்கும் பகுதாதி லிருக்கும்போதில்
சந்தர வதனத்தி னப்துல்லாவும் சார்ந்த குணமுள்ள வுமரென்போரும்
இந்தி னெழிலான குதுபுபாலி லிருந்து வணங்கியே விரும்பநேரம்.

113

முஹியித்தினும் அப்துல்லாவும் உமறும் மலையின்
குகையிலிருந்து வணக்கஞ் செய்த காரணம்.

தொ ங் க ல்,

நேசராகிய தோழர்களில் நீத ரபுதுல்லா வுமரென் போரும்
வாசர் முஹியித்தி னாண்டகையு வனத்தி லிருக்கின்ற மலைச்சாற்புற்று
போசர் மூவருமொருகுகையிற் புதியோ னருளாலே தானிருந்து
ஹாஜத் தாகவே யிறையைநாடிக் கருதி வணக்கமுஞ் செய்தாரப்போ.

114

வணங்கும் நேரத்தி லொருசகுபி வழிமா டறியவேம னதிலெண்ணிக்
கனமும் பொருந்திய சருகானதிற் காணு தொருத்தவர் நிற்கும்போது
மனமுந் துலங்கிய வுமறைப்பார்த்து மன்ன ரப்துல்லா கேட்கலானார்
உமது ஞானத்தின் கண்ணாற்பார்க்க வுலக மெவளவா யிருக்குதென்றே.

115

உமருதான் சொல்வார் யானும்பார்க்க வுலக மொருபாயற் நடுக்கென்றோதித்
தமதுகண் பார்க்க வெவளவென்றார் தாலந் தலகாணி போலென்றாரால்
நமதிக் கிருவர்க்கு மிஃதேயானால் நாதர் முஹியித்தினைக் கேட்போமென்றும்
கமரி லிருந்தவ ரிருவர்களுங் களறுவா ரப்போ குதுபுபாலில்

116

அண்ணல் முஹியித்தி னப்துல்காதி நருமைதா னுள்ள மருகமலரே
விண்ணோர் வானமும் பூமியேழும் விளக்க மெவளவாய்த் தோணுதென்றார்
கண்ணின் மணியாகப் புவியில்வந்த காரணர் சொல்வா ரமுதம்போல்
மண்ணில மேழும் வானமேழும் வல்லோ னறுஷோடு குறுசுகலம்.

117

எல்லாம் மென்னதுகண் ணிர்பார்க்க விரையோன் குதரத்தாலொரு மோதிரம்
நல்லோர் தோழரே யறிவீரென்று நாதர்தா மோதி யிருக்குநேரம்
சொல்லு மூவர்கள் வசனந்தன்னைத் தூரர் தனில்கின்ற ஸகுபிகேட்டே
அல்லா பெரியவன் கிருபை யென்றங் கசஹாபி யெண்ண நிற்கும்போதில்.

118

புவியி லறபியையும் தொறுவைத்தேடிப் பொருப்பி னிடமாக வருமந்நேரம்
செவியில் சகுபியு மறையக் கண்டு கிட்டநெருங்கியே அரபிக்காபி
ரெவிடம் நீயெடா களவாணியே யெங்க டாதொரு வென்று கேட்டே
கபடமாகவே சகுபியோரைக் காத்தி லடித்தானே அறபிக்காபிர்.

119

அடிக்குங் கடினத்தால் சகுபியோரு மருளுவா ரப்போ தவனிடத்திற்
றடித்தன முள்ள அறபியோனே சாற்றக் கேளுன தொட்டகத்தை
மடிப்பா யவனுமே திருடவில்லை மலைக்குள் விருப்பவர் பிடித்தாரென்று
துடியா வுரைசெய்ய சகுபியோரைச் சொல்லுவா வென்று மடுபிடித்தான்.

வந்தா ரிருவரும் கெவியானதில் வாசர்மூவரு யிருக்கும்போது
எந்த னொட்டகம் பிடித்தவரை யிப்போ காண்பியென் றரபிகேட்டான்
அந்த மொழிகேட்டுச் சகுபியோரு மழுகை யுடனேதா னுரைசெய்குவார்
விந்தை யாகிய வுனதொட்டகமீறன் முஹியித்தி னிடத்திலென்றான்.

121

ஈது மொழிகேட்டு முஹியித்தினும் யானா வொட்டகம் பிடித்தேனென்று
ரோதுவா னப்போ சகுபியோனு முன்மை தானுள்ள முஹியித்தினே
யோது வகையாலேயெனையடித்தான் யானா வொட்டகம் பிடித்தேனென்றுன்
வீதந் தனைச்சொல்லும் மெனஉரைத்து விளம்புவா ரப்போ ஸஹபியோரும்.

ஆலந் தலமெல்லா மொருபா யென்று மருளினு ரப்போ துமருனவர்
தாலந் தலகனி போலேயென்று சாற்றி னூர்களே அப்துல்லாவும்
மேலோன் முஹியித்தி னுங்கள்வார்த்தைவிண்ணோர்லோகமும் பூமியேழும்
மாலாய் விறலணி மோதிரம்போல் வழுத்தி யதினாலே தஸ்தக்கீமே. 123

அந்த மோதிரத் துள்ளாகவே அறபி யொட்டக நிற்கும்போது
லெந்தன் மேனியி லடித்தான் பாவி யேதுநான் செய்வே னென்றழுதார்
தந்திர முள்ளான் சகுபியென்று சாற்றுவா ரப்போ தறபிக்காபிர்
வுந்தன் தொறுவது வடசருகி லொன்றியாய் நிற்கும் பிடிப்பாயென்றார். 124

கெதியா யவனோடித் தொற்றுப்பிடித்துக் கிருபை யுடையவர் சமுகம்வந்தே
மதியே முஹியித்தின் வார்தா வென்று மலரடி போற்றி அரபியோதும்
துதிகள் தான்செய்ய குதுபுபாஸிற் சொல்லுங் கலிமாவை அறபியென்றார்
நதிபோ லானந்தம் பெருக்கமாகி நவின்றுன் கலிமாவு மனமன்புற்றே 125

வந்த அறபியு மிஸ்லாமாகி வாகா யொட்டகம் பிடித்தேகினுன்
சிந்தை யுவந்து தான் சகுபியோரு சிறந்த அப்துல்லா உமறுடனே
அந்த மலிமகிழ் முஹியித்தினு மழகா யெழுந்துசீ ராய்நடந்து
சந்தா னழகான மாளிகைகள் தயங்கும் பகுதாது வந்துசேர்த்தார். 126

ஆதி பெரியவன் கிருபையாலே யண்ணல் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
நீத முடமனை தனிலேவந்து நேர்மை யாகவே யிருக்கும்நாளிற்
சீதம் பொருந்திய பகுதாதிற் செல்வ மிகுதமா யொருவர்த்தக
ரோது வாகவும் புவிமீதினி லீமானுட ரிருக்கும் போதில் 127

திருடனொலித்தனம் பெற்ற காரணம்
தொங்கல்.

அதிபாக் கத்தும் நிதியுடமை யனேக செல்வமா யிருக்குதென்றே
பதிவா யவர்மனைக் கடுத்த வீட்டிற் பாங்கா யிருந்தானே யொருத்திருடன்
நிதியங்கள் வாங்க மனதிலெண்ணி நீடித்த காலம் நினைத்திருந்தான்
மதியோர் யாபாரி யொருநாட்டின் மனையாள் தனக்குத்தா னுரைசெய்வாரே.

நாமா நகரேகி வணிகரிடம் நாணயம் வாங்கி வரமட்டிலும்
ஈமானுட னேதானிரியுமென்றே யெழுந்தங் கேகினார் நாமாவுக்கே
சீமானுரைசெய்த வசனந்தன்னைத் திருட னறிந்துதான் மகிழ்ச்சியாகிக்
கோமா னுதவிகள் செய்தானென்று குயிலாள் மனைவிக்கு முரைசெய்தானே.

எனதுகண்ணாட்டி யினமயிலே யிந்தவியாபாரி நாமவானார்
கனதிபொருளுள் ளமனையிலே கிக்களவு யான்செய்துவாரேனென்றுன்
உனதுமனம்போலே திருடவாய்த்தா லொருமுத்துமாலே யெனக்கி யென்றுள்
மனது பிரகாரம் தருவேன் பெண்ணே மயங்கநீவேண்டாம் குயிலே என்றுன்.

சோர னிதுநினைந் திருக்கும்போது சோறுகறி யாக்கிச் சீமான்தேவி
வா ரமிஸ்கின்கள் தமையழைத்து வாகாய் கொடுத்துண்ணும் வழக்கம்போல
நோய் மக்ரிபுநோத்தில் நிரைந்த மயில்மாதா தெருவில்வந்து
யாரும் வாராரோ மிஸ்கினென்று மன்ன நடைமாதும் பார்க்கும்போதில். 131

ஈதுபடி நிற்க மயிலன்னா மிகவாய் திருடனு மனையில்வந்தே
யேது வரகவே யோரறையி லிருந்தான் தெரியாமற் சீமான்வீட்டில்
மாதூந் தெருவீதி நிற்கும்போதில் முஹியித் தினும் வருதல்கண்டாள்
பாதத்தான் போற்றிப் பாவையாளும் பகருவா ளப்போ வணக்கத்தோடும். 132

எங்கள் தனக்கெல்லாம் தங்கமேரே யிரசூல் முஹம்மது பேரனாரே
தங்கமயமான முஹியித்தினே தாங்கள் தான் வந்து பசியாறுங்கள்
உங்கள் பாதத்தைப் போற்றிசெய்தே னுலகந் தனிலுள்ள மயிலாளென்றாள்
திங்கள் வதனத்தா ரிதுசொலவே சிறந்தமனையாட்டி வந்த போதில். 133

இருங்களெனச்சொல்லி விருப்பில்லாத விளக்குந் துயில்களுந் தான்விரித்தே
தருவின் கனிகளும் பால்பழமு மடிசு லுடனீயப் பசியாறியே
மருவின் மலர்வாச ரெழுந்தபோதில் மவுலுவா ளப்போ மயிலன்னாளும்
திருக்க ணுடையவ னருள்பெற்றோங்கும் சிறந்த முஹியித்தினப்துல்காதீர்.

எந்தன் கணவரும் நாமாவானு ரிரவு காலத்திற் பயமாகுது
சொந்த மாகிய மனைமீதிலே சுன்னா அஷுறபி மிகுதமுண்டும்
விந்தை மிகவுள்ள திருடர்பய மிச்ச மிருப்பதா லெந்தனுக்கே
யிந்தமனை தனிற் றுயின் றீராகி லெனக்குப் பயமில்லை குதுபேயென்றாள். 135

ஆதி பெரியவ னருளியதென்றும் அண்ணல் முஹியித்தி னப்துல்காதீர்
மாது மொழிபோல ஆசாரத்தில் வழங்கும் பவுஞ்சமேல் துயில்விரித்து
நாதர்கூசாவும் சமுகம்வைத்தே நல்லோர் குதுபொலி துயிலும்போதில்
கீத மயிலாளும் விசனம்நீங்கி நேர்மை யுடையவ னுதவியென்றே. 136

அப்போ மடமாதும் பசியதாறி ஆப்ரணங்களைப் பதனஞ் செய்தே
பிற்பாலிருக்கின்ற வோரறையிற் பேதையா ளேகிக் கதவைச்சாற்றி
முப்பால் தாப்பாலுங் கெட்டியாக்கி முகிலின் குழலாளும் துயிலுநேரம்
தப்பா தொழித்திடும் களவாளியும் சத்தந் தெரியாம லவனெழுந்தே. 137

தாமாய்க் கதவையுந் தள்ளிப்பார்க்கத்தான் தாப்பா லானது மசைந்திடாமற்
சீமா னுடபொருள் புவிமீதிலே திங்கப் பிரிவில்லை நமக்கேயென்று
சாமா காலத்திற் குதுபொலிதஞ் சமுகந் தானுகித் திருடன்பார்க்கக்
கோமா னருள்பெற்ற கூசாவுமே குவல யக்கதீர் போலிலங்க. 138

எடுத்தான் கூசாவைக் கொண்டுபோக யெட்டியடித்தாரே முஹியித்தினும்
திடத்தாலொரு சத்தமுமிறையோன் கூவித்திருடனெலித்தனம் பெற்றருனென்றான்
கிடைத்தபலனென்றே களவாளியும்கிருபக் கடலுட பாதம் போற்றி
நடந்தா ரவருமே மனைமீதினில் நவின்ருர் தேவியு மகிழ்ந்தாளப்போ. 139

பாதகுறடு களவாளிகளை யடித்த காரணம்

அன்ன காலையில் முஹியித்தினு மவர்க ளெழுந்துதான் பஜந்தொழுது
மின்னு மலர்பாதக் குறட்டிலேறி விரைசேர் மனைவந்தே யிருக்குநாளில்
முன்னால் ஜெயிலானியில் யாபாரிகள் முதலைத் தொறுவேற்றி வருகும்போதிற்
றன்னாற் களவாளி பதினோருபேர் தடபு டாவென வளையுநேரம். 140

வந்த யாபாரி யெழுபேரும் வள்ளல் முஹியித்தின் அமானமென்றார்
அந்த நாளில் குதுபறிந்தே அவசியம் பாதங் குறட்டையேவ
விந்தையாய் வந்த திருடர்களை விரட்டி யடித்தது திகைத்திடவே
சிந்தை பூரித்தே யாபாரிகள் சிறந்த குறட்டையுஞ் சிரமேல் வைத்தே.

141

பாதை நடந்துதா னேழாநாளிற் பாங்காய் பகுதாது தேசம்வந்தே
நீதர் மொஹியித்தின் பாதம்போற்றி நிகழ்த்தினு ரப்போ நடந்தசெய்தி
நாதர் குதுபொலி காரணத்தை நகரத்தா ரெல்லா மிகவுங்கேட்டுப்
பூத லந்தனி லிறையைப்போற்றிப் புகழ வனைவரு மனமகிழ்ந்தே.

142

நசுரூப்பதிக் காபரீன்களை இவ்ஸலாமாக்கிய காரணம்

காவுக் கிசையுள்ள பகுதாதினில் கனத்த யாபாரி யெழுபதுபேர்
பூவுக்கிசைந்திடும் வாசனைப்போர் பொருந்து முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
பாவுக் கிசையுள்ள வசனம்போல பாங்காயுரைசெய்வா முஸ்லிம்களு
நாவுக் கிசைதரு நாயகமே நல்லோர் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்.

143

எங்கள் தொருவெல்லார் துயில்களேற்றி யிருக்கு நசாருக்கள் பதியிலானோம்
அங்கே யிருக்கின்ற தெருவீதி லனைவோர் சாக்கெல்லா மிறக்கி வைத்தோம்
சங்கமா வந்தே நசாருக்களுந் தாங்க ளிருப்பது மெவ்விடமென்றான்
திங்க ளழகாக பள்ளிவாசல் சிறக்கும் பகுதாதுத் தேசமென்றோம்.

144

அன்ன காலையி லவர்கள்சிறி தாடைதனை யெல்லாம் கவர்ந்துவாரி
மின்னு மொட்டக யிருநூற்றையும் விரட்டி யவரவர் சாற்பிற்சேர்த்து
தின்னமாகிய வசைகள்பேசிச் செலுன ரெங்களை யழைத்தேகிய
மன்ன னசுருவின் சமுகம்விட்டார் வந்தார் பாதிரி நாநூறுபேர்.

145

நீங்க ளிருக்கிற தெவ்விடமென்றா னிலத்தில் பகுதாதுத் தேசமென்றோம்
பாங்காய் முஸ்லிம்கள் நசுரூபதி பயமில் லாமலும் வந்ததாலே
திங்கா யிவர்களை யணியாய்விட்டுச் சிறந்த கசையினு லடியுமென்றான்
ஓங்கி யொருவர்க் கிருந்தபடி யுதர மிகச்சிறந்த அடித்தான்பாவி.

146

எடுத்த சாக்குகள் தொறுக்க ளெல்லாம் யாங்கள் கொடுப்பது கிடையாதென்றே
யடித்து விரட்டினான் யாங்களெல்லா மழுகையுடன் வந்தோ நாயுகமே
படைத்தோன் றறிவான் பட்டபாட்டைப் பதருதே மனம் தஸ்தகீறே
கிடைத்தபலனிதன்றனை வோர்களும்கிருபை முஹியித்தீநிடத்திற்சொன்னார்.

அன்னகாலையி லப்துல்காதிர் ஆயாசமாகும் சமயத்திலே
யென்னும் பெரியவ னியம்பாலானு னெனது கனியான முஹியித்தீனே
தன்னால் நசுருவின் பதிகளேகித் தரிய லார்களை யிஸ்லமாக்கி
மின்னு மலர்ப்பாதம் வருவீரென்று மேலா னுரைசெய்தான் குதுபொலிக்கே.

இறையோ னுரைகேட்டு முஹியித்தீனு மெழுந்து மாதாவி னிடத்தில்வந்து
மறையி லுதப்பான் மாதாபிதா வழத்தக் கேளுங்கள் பெரியோர்களே
தறையின் தவமுள்ள நசுரூபதி சங்கதியெல்லாந் தானேதியே
இறையோ னுறைத்தது மவர்கட்கோதி யெனக்கிங் குத்தாங்கொடுங்களென்றார்.

ப த ம் .

எங்கள் பாலரே தங்கத்தின் மேருவே, யிருதயக் கனியே நவமணியே
தவயிசூத்த மகனே நாங்களெவ்விதம் விடை கொடுப்போம்.

பா ல ரே .

சங்கமாய்வரும் வியாபாரியைச் சதிசெயநினைத் தவனடித்தான்
எங்கள் மனமொவ்வா திப்புவினிலே தும்மனம் பொருந்துமோதான்
அறுப தாண்டாகப் பாலரில்லா தாதியைப் புகழ்ந்திருந்தே
யும்மைச்சுமந்து மகனே திருஆண்டவன் கொடுத்த கனிமதியே
தந்தைதாய்மனந் தயங்கலாகுமே சங்கையின் திருவே மருமலரேதுரை
ராஜரேமகனே யெங்கள் தங்கமே தங்கமே தவத்தருளே மணியே

தொ ங் க ல்

அந்த மிலியவன் கிருபையாலே யவசிய மேகி வருவீரென்றும்
தந்தை தாயாரும் வசனமோதத் தஸ்தக் கீரெலி தானெழுந்தே
மந்தரக் கதிரச் சோலையாவு மருவின் விசிறியும் வில்லும்நானும்
கந்த ரத்துறுங் கோடாலியும்கதிர்போல் முசல்லாவும் புலித்தோலுடன் 150

திக்கில் விலங்கிய சக்கரமும் சிறந்த சோட்டாவு மணிக்கயிறு
வக்கலுவான கோடாலியும் விளங்கு மதிபோல மணிக்காவும்
ஹக்க னருளாலே யெடுத்தனைந்து கதிரின் பாதக் குறடதனில்
மக்க முஹம்மது நபிபேரரும் வல்லோன் கிருபையால் நடக்கலானார். 151

காடு வனங்களுஞ் சோலைகளும் கரடி புலிசிங்கம் யானைகளும்
கோடி தனிலுள்ள விலங்கினங்கள் குதுபின் பாதத்தைப் போற்றி வாழ்த்த
ஆடுமயில்களும் பறவைக்கூட்ட மண்ணல் கதம்புகழ்ந் தவைகளேக
யேடார் சுவனத்தி னமர்வாழ்த்த விறையோன் முஹியித்தீ னடந்தனரே. 152

நடந்து பதிமுன்று நாளானபின் நகரா பதிகண்டு தானேகியே
தடங்கள் மிகச்சூழும் சோலையாகித் தஸ்த கீரெலி தெருவில்வந்தார்
அடங்கள் மிகச்செய்தே பாதிரிக எழகா யிருக்கிற விதமுங்கண்டு
திடங்க லாகவே குதுபுமேகச் சிறந்த பாதிரி யுரைசெய்வார்கள். 153

எந்த நகரத்தி லுள்ளவரோ விளங்கு தேகமும் மதிபோலவே
சந்தா னதுபோலத் தெருவீதியிற் சங்கையாய் வந்த குலதெய்வமோ
வந்த ரிஷிகளோ புவிமீதினில் வகைகளறிவோமென் மெழுந்தெல்லோரும்
சந்திப் பாகியே பாதம்போற்றித் தஸ்தகீரையு மழைத்தேகியே. 154

மருவின் மலர்பாயல் விரிப்பானதில்வள்ளல் தனைவைத்தேயுறைசெய்வார்கள்
பெருகுந் தவமுள்ள குலதெய்வமே பெரியோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
தரையிற் பெருநோய்கள் தீர்ப்பதற்குத் தங்க ளிடத்திலே மருந்திருந்தா
றிருவே கொடுவென்றார் பாதிரிகள் செப்புவா ரப்போ முஹியித்தினும். 155

எந்த னிடத்திலே கலிமா வென்றே யிலங்கு மருந்துதா னிருப்பதாலே
அந்த அவிழ்தங்க ளுண்டிரானு லவசியந் தீரும் பெருநோயென்றார்
விர்தையாகிய முதற்பாதிரி விளம்பக் கலிமாவு னோய்தீரவே
வந்த நகராக்கள் முந்நாறுபேர் வழுத்தினு ரப்போ கலிமாத்தன்னை. 156

சிந்தையுலவப்புக நோயுந்தீர்த்து செப்புலா ரப்போ தருமையாக
இந்த வுபதேச மருந்தினுக்கு மிருக்குப தேசம் புவியிலென்றார்
அந்த மிலியவ னகுதுசொல்வா ரைந்தொ குத்திலும் தொழுமினென்றே
சந்தர வதனத்தா ருரைசெய்யவே சரியென் றனைவோரும் சொல்வாரப்போ.

இன்ன ளிதுபோல மருந்துயில்லை யெங்கே போனாலு மகப்படாது
தின்னால் பத்தியம் யாதொன்றில்லை செலவுங் கிடையாது நமரோர்களை
யென்னுங் குலதெய்வ மிவரேயென்ன வெந்த நகரத்தி லுள்ளவரோ
அன்ன வரசனுக் குரைசெய்வோமென் றவர்க ளேகியே யறிவித்தார்கள். 158

வஞ்சந் தானுள்ள ராஜனுமே மனந்தான் வெகுண்டவ னெழுந்துசீறி
விஞ்சையாகிய கலிமாத்தன்னை விளம்பி நோய்தீர்த்த பாதிரியைப்
பஞ்சாப் பலத்துவேன் பார்மினென்று பல்லைக்கடித்தவன் படபடத்தே
தஞ்சமாய்வந்த சன்னாசெங்கே சகல பேர்களு மெழுமினென்றான். 159

படைகள் திரட்டியே பதினாயிரம் பாங்காய் வளைந்தார்கள் முஹியித்தீனை
யுடையோன் கிருபையா லொருகிஸ்தியை யுவரிப் படைமீதிற்கவிழ்த்தும்போதி
லடையலா ரெல்லாம் கிஸ்திக்குள்ளா யரசனீங்கலாய் நிற்கும்நேரம்
மடைந்து மனங்களு முருகிவாடியிறையோன் குதுபையும் போற்றிச்சொல்வான்

ப த ம் .

மல்பில்லாதொரு சமர்செய்யவந்தேன் வாசபோசரே
யிந்தவைய மீதிலே
தேசம்விளங்கும் சிகாமணிபென்று சிந்தையிலறியேன்
மிகுசெல்வத் தேருவே
மானிடர்பயிர் ஜீவஜெந்தெல்லாம் வாழ்த்துநாதரே
பாதுகாக்கு நீதரே
அதிபதியென்று முலகமீதினி லானதெய்வமே
நாங்களேது செய்குவோம்
இந்தக் கிஸ்தியி லெனது சனங்களெவ் விதமாகுமோ
மதியா னறிகிலேன்
பாதம் பணிந்து பணிவிடை செய்தேன் பாரின் மீதிலே
யுங்கள் பாவி லாகவே

தொ ங் க ல் .

இந்த விதமாக அரசனவ னியம்பு மொழிகேட்டு முஹியித்தீனும்
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே யவர்களுட்கிஸ்தி யெடுக்கும்போதிற்
சந்திப்பாய் வந்தே சகலபேரும் தனியோன் குதுபொலி பாதம்போற்றிச்
சிந்தை பூரித்தே யரசனுடன் சிறந்த சனமெல்லாம் கலிமாச் சொன்னார். 161

பதியி லிருக்கின்றசனங்கள் முற்றும் பாங்கா யதைச்சேர்ந்த நாட்டார்களு
மதியினழகான குதுபைபோற்றி மார்க்கந்தனிலான ரேழுலட்சம்
விதியின் தொழுகையும் காலானதும் விளக்கந்தான் செய்தே முஹியித்தீனும்
புதிய மிகுறையும் கொத்துபாவும் புகழ்ச்சி யாகவே செய்வாரப்போ. 162

தருக்கன் மிகவுள்ள பகுதாதினிற் சார்ந்தவியாபாரி யெழுபதையும்
திருக்க னுடையவன் குதறத்தொலி சிறந்த கடிதத்தால் வரவழைத்தே
பெருக்கந்தானுள்ள ராசர்முன்னே பெரியோன் முஹியித்தின் னுரைசெய்தார்கள்
தொறுக்கன் துகிலுடன் வந்தபேரைத் துசம்பு வளர்த்திடும் வகையேதென்றார்.

உரைகள்தான் செய்வா ராசருமே யுண்மை முஹியித்தின் பாதம்போற்றி
இறையோ னருள்பெற்ற நவமணியே யிஸ்லாந் துதிசெய்யு மணிவிளக்கே
மறையு மார்க்கமும் ஹலால்ஹுமுமாக வாகு தெரியாத படியினாலே
தரையில் பகுதாது வியாபாரியின் சரக்குந் தொருவையும் கவர்ந்தடித்தோம்.

இப்போ தவர்களும் வந்ததாலே யெனது மனம்போலே பொருள்கள்வேன்
தப்பிடம் செய்த பிழைகளெல்லாம் தனியோன் பொறுக்கவே துவாச்செய்வீர்கள்
துப்புர வுள்ள மதியேயென்று சொல்லி யாசரு மனம்போலாக
அப்போதே துகில் பலவண்ணங்க ளைந்துநா ரெட்டகை தனிலேற்றியே. 165

சங்கையிகச்செய்து வியாபாரிக்குத் தடஞ்சூழ் பகுதாது போங்களென்றார்
செங்கை யுடையதோர் அரசரோதச் சிறந்த வியாபாரி யெழுபதுபேர்
திங்கள் வதனத்தின் குதுபொலிதஞ் செந்தா மரைப்பத மிகவும்போற்றித்
தங்கள் தொறுவுடன் வழிநடந்து தடத்தின் பகுதாது வந்துசேர்ந்தார். 166

மல்லி மலர்வாசர் முஹியித்தினும் வழுத்துவா ரப்போ தாசர்பாலில்
நல்லோர் ஹஜ்ஜுநாஸ் வருவதாலே நானும் பயணமக் காவுக்கென்றார்
எல்லாப் பெயர்களும் பாதம்போற்றி யிருதயமான நவமணியே
வல்லோன் முஹியித்தி னுண்டகையே மலர்பாதங் காண்ப தெந்தநாளோ. 167

ஹஜ்ஜு செய்த காரணம்

கண்ணின் மணியான ரத்தினமே ஹக்க னருள்பெற்ற சுடர்மணியே
விண்ணோர் மிகப்போற்றும் தயாபாரே மேலோ னருளாற்போய் வருவீரென்றார்
மன்னர்தான் போற்று முஹியித்தினும் வாகா விருதெல்லா மெடுத்தனைந்தே
தன்னின் பாதத்தின் குறட்டிலேறித் தஸ்த கிரௌலிநடந்தாரப்போ. 168

நடந்தே ஆதமா மலையில்வந்து நாயனருளாலே ஸிபருச்செய்து
திடங்க ளாகிய தஸ்தகீறும் சிறந்த கடலோரம் வந்துசேர்ந்த
தடங்களாகிய தரைமீதினிற் றங்கள் முசல்லாவை தான்விரித்தே
யுடையோன் கிருபையா லாசாவையு முயர்ந்த பாய்மர மாகநாட்டி. 169

சுக்கா னதுக்கான சக்கரமுந் துலங்குங் கோடாலி னங்கூரமாய்
மிக்க கயிற்றினால் மாறுகட்டி விளங்கும் புலித்தோலைப் பாய்தூக்கியே
தக்க பெரியவன் கிருபையாலும் சங்கையாகவே தானிருந்தார்
ஹக்கன் குதறத்தால் கப்பலோட்டிக் கண்டார் நகையின் பதியானதை 170

வந்தங் கிறங்கியே கரைமீதினில் வணக்கந்தான் செய்தே முஹியித்தினும்
அந்த மாகிய துலக்கருணை யதிபர் சிக்கந்தர் மாளிகையிற்
சந்தனந் தன்னை கரத்தா ளள்ளித் தஸ்த கிரௌலி தானடித்தே
பந்த ரக்கதிர் போலிலங்கவாசருட கப்பற் றுனேறியே. 171

திரையி லதிகமாய்க் காற்றுவீசச் சிறந்த வங்கமுந் தானுடவே
இறையோன் குதறத்தா லொடுக்கிரங்க வியல்பாய்க் குதுபொலி பசியாறியே
மறையோர் போற்றிய முஹியித்தினின் வங்கதா னோடி யிருபதானாள்
கமையும் தான்கண்டார் சித்தாவையும் காரணருட விருதனைந்தே. 172

காடுதனிலேதா னடக்குறேம் கனத்தகுரலோசை வாலாகுமே
காடுந் தவத்தீர்கள் நவமணியே நபியா முஹம்மது பேரனாரே
வாடி மழங்குமேன் கிணற்றுக்குள்ளே வயது மிகவான சிழவனாரும்
தேடுவார்களை யொருவர்கானோர் தியக்கம் பனிரண்டு வருஷமென்றார். 173

சத்தமது கேட்டு முஹியித்தினும் தயங்குவா ருள்ள கிணற்றைநோக்கி
யித்தகையுடனிருப்பவரே யியம்பு முமதுட நாமமென்றார்
கத்தன் குதுபொலி வசனங்கேட்டுக் களறுவா ரப்போ கிணற்றுள்ளோறும்
சித்த மிகவுள்ள தஸ்தகிரே சிறந்த முஹம்மது பேரனாரே. 174

எண்ணிக் கறையிறேன் கிணற்றுக்குள்ளே யேக னருள்பெற்ற மேலொலியே
விண்ணோர் துதிசெய்யு மணிவிளக்கே விளங்கு முஹியித்தினப்துல் காதி
றென்னைக் கரைசேர்ப்பா நிலையென்றோத வேதுவறிந்துதான் முஹியித்தினும்
தன்னின் கரத்தினும் கரையேற்றியே சங்கையாகிய வசனமோதி. 175

தக்கோ னருளினால் வருஷநாளிற் றூலந் தனிலுள்ள சுலுத்தானெல்லா
யிக்கபுகழான பாத்துஷாக்கள் விளங்கும் ஜனங்களோ வனேகங்கோடி-
மக்கந்தான் வந்தே யிருக்கும்போது வழங்கு மொருசத்தம் குதரத்தாக
ஹக்கன் முஹியித்தி னப்துல்காதிர் ஹஜ்ஜுதான்செய்ய வாராமென்றே. 176

குதரத் தாய்வரு மொழியைக்கேட்டு குதுபுமுஹியித்தின் தமையும்நாடி-
மதிபோலழகான சுல்தான்மார்கள் வையந் தனிலுள்ள பாதுஷாக்கள்
புதியோர் சிறுபாலர் முதலாயுள்ளோர் முன்னுலேகுவா ரனேகக்கோடி-
யெதிராலாகிய முஹியித்தின்மம் யிருபதம் போற்றிச் சகலோர்களும். 177

புதியோ ரருளின லழைத்துவந்து பூதங்கிணமதி போலாகவே
மதியி னழகான ககுபத்துல்லா வந்தங் கிறங்கினார் முஹியித்தினும்
பதியோர் தமக்கெல்லாம் ஹஜ்ஜுநேரம் பாங்காயொ குத்தாகுந் தருணத்திலே
அதிருமொழிசத்தங் குதரத்தாக அண்ணல் முஹியித்தின் இமாம்செய்யென்றே.

மல்லி மலர்வாசர் ஹஜ்ஜுக்காக வாகாத் தொழுவிக்கு நேரத்தினில்
எல்லாப் பாக்கத்து மிகவுண்டாகி யிறங்கு மழைமாரி சந்தனத்தால்
நல்லோர் முஹியித்தி னப்துல் காதிர் நாதருடதவம் தானென்றோத
வல்லோன் மகுமத்து மிகவுண்டாக வானோர் யாவரும் முகந்துபோற்ற. 179

நர்மம் வளந்தேறப் புவிமீதினிற் சரிஅத்து மார்க்கம் பெருகிவாழ்க
வர்மம் வளவாச மதுசென்றேக வள்ளல் முஹம்மத்தின் துலங்க
அறமும் வளர்ந்தோ மக்கமீதி லழகுள்ள ஹஜ்ஜுமுடிந்த பின்னர்
அறத்தோர் யாவருங் குதுபைப்போற்றி யழகா யவாவர் சாற்பிற் சாரந்தார். 180

மக்கந் தனிலேதான் முஹியித்தினும் வாச ரிருந்தார்க ளொருவருடம்
யிக்க புகழாகச் சகலோர்களும் விரும்பி யுலப்பாக விருக்கும்நாளில்
தக்கோ னருளினால் மறுஹஜ்ஜுமே சங்கையாகவே முடிந்த பின்னர்
ஹக்க னுதவியால் ககுபாவினிற் காரணம் தமைச் சூழந்திருந்தார். 181

அன்னகாலையி லப்துல்காதி றனேக ஹதிசுகள் சொல்லும்போதிற்
றன்றாற் பருந்துகள் நேகங்கூடிச் சத்தமிகுதமாய்க் கத்தும்போதிற்
லென்னும்குதுபொலி கோபத்தோடு மேறிட்டவைகளைப் பார்க்கும்நேர
முன்னால் விழுந்தது பருந்துகூட்ட முதியோர் யாவரும் புதுமையானார். 182

சதுபடி நிற்க நோயாளிக ளிலங்கு குதுபொலி முன்பில்வந்து
பாத தாமரை மிகவும் போற்றப் பறக்கும் பிணியெல்லாங் காற்றுப்போலே
ஆதிபெரியவன் கிருபையாலே யனைவோர் மகிழ்ச்சியா யிருக்கும்போதில்
மாதங் கொரு பெண்ணுள் கிதுமத்தாக முஹியித்தீன்பதம் போற்றிச்சொல்வான்

எங்கள் முஹியித்தி ணைண்டகையே யிறையோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
சங்கை பொருந்திய தஸ்தகிறே சையிதி ரஸுலின் பேரனாரே
பங்கை யக்கத் தவந்தியே பகரக் கேளுங்கள் நாயகமே
திங்க ளஷறபி யேழுகோடித் திரவியமுள்ள சீமானுக்கே.

184

மங்கள் மாக மணமுடித்து மாதா பிதாவுமே கொடுத்திருந்தார்
சங்கையாகவே நானிருந்து தானின் மெடுத்தினும் பாலகியான்
திங்கள் வதனமாய் பெண்கள்பத்தும் சிறக்கயான்பெற்று வளர்ந்துவந்தேன்
எங்கள் தனைப்போல திதிவந்தரா யிருக்கும்படியான மனைகள்மீதில்.

185

புவியி லொன்பது பெண்தாமரைப் பெரியோ னுதவிபால் மணமுடித்து
சுவலய மீதிலிருக்கிறார்கள் குழந்தையொரு செல்வி மனையிலுண்டு
கவன மிகவாகி யென்கணவர் கனகத் தனக்கொரு ஆணில்லாமல்
தவங்கள் மிகச்செய்தும் ஆதிநாயன் தாவில்லை ஆணும் புவியீதிலே.

186

இன்னு ளெனதுட கணவனொரு மியம்ப லானது நாயகமே
பொன்னும் பொருள்களும் செல்வங்களும் புகழ்ச்சியாகவே கொடுத்தநாயன்
உன்னு லொருபாலர் பெறுவதங்கிங் குலகி லொருக்காது மில்லையென்றே
இன்னு மொருமாதை மணமுடிக்க வேந்த னிடத்திலே சொல்லலானார்.

187

அன்னகாலையில் யானுசொன்னே னருமை தானுள்ள பத்தாவுக்கே
சின்னஞ் சிறுசிலே யெனை விவாகம் செய்தீர் பெண்பாலர் பத்துமீன்றேன்
மன்ன ராகிய கணவனாரே மனந்தான் சபூர்செய்தே யிருந்தீராகில்
இன்னிப் பெருவதிற் காண்பாலன்தா னென்றே யுறுதியாய்நான் சொல்லினேன்.

ப த ம்.

சங்கை யொருவருஷம் யானும் சண்டாளி சொன்னபடி

சங்கையும் ஆச்சுதென்றே மணந்தான்செய்ய வேணுகிறார்
தான் செய்தாலவர் தாலமீதிலே

நானென்ன செய்வே னுணிலந்தனில்

நாயனே அறிவானெந்த

னாட்டத்தின் மதியே.

பத்தெனப் பாலகியும் யானும் பெற்றதே பெண்குழந்தை

பெற்றதும் பெண்குழந்தை அஃதெத்தகையின் விதியோ
யெத்தகையின் விதியா னறிகிலேன்

பத்தினி பாத்திமா பாலரேயுங்கள்

பாதமும் பணிந்தேன்

இந்தப் பாருலகினிலே.

எந்தனிட கணவரென்னை யிப்பவே தூஷணித்தார்

இப்பவே தூஷணித்தால் யானுமெப்படிப் பிழைப்பேன்

எப்படி நானிருப்பேனவரிடம்

தப்பித வார்த்தைகள் தான்மிகப் பேசுகிறார்

தாரணி தனிலே யெங்கும்

தங்கத்தின் மேருவே

தாலமீதினிலே யெங்கும் தகுந்த காரணரே

பாலருதிப்பதற்கு முகம்பார்த்தருள் புரிவீர்

பார்த்தருள்வீர்கள் பாரின்மீதிலே

கார்த்திடு மெங்கள் ஹக்கவனொலியே

கதழும்பான் பணிந்தேன்

ஆதிகாரண ரொலியே.

தொங்கல்.

மாதங் கழுகிற வசனந்தன்னை வாசர்தான் கேட்டுத் தயவுண்டாகிச்
சோதி பெரியோனே யாகுதாயே துயிலு னில்லாத் துய்யவனே
யேதுவகை யென்றா ரிம்மாதுக் கினிமேற்கிடையாது பாலனென்றான்
ஆதி ரஹ்மானே யொருபெண்ணைத்தா னுண யுருவாக்கிக் கொடுநீயென்றார்.

அந்த மொழிகேட் டாதி நாயனருளுவா னப்போ குதுபொலிக்கே
யெந்த னருஷிலே துயிலுங்கோவே யானுங் கொடுத்தேனென் றருள்புரிந்தான்
அந்த மொழிகேட்டு வலியுல்லாவும் அருளினு றப்போ மாதாபாலில்
யுந்தன் மனையேகிப் பாலகரை யுரிமை யுடன்வைத்தே தாழ்மினென்றார். 190

அன்ன நடைமாதும் சகலோர்களு மவசரத் தேகிப் பார்க்கும்போதிற்
சொன்ன மொழிபோலு மாண்பாலனாய்த் துலங்கும் படியான புதுமைக்கண்டே
யென்னு மிறையவன் கிருபையாலே யிலங்கு முஹியித்தீன் காரணத்தை
மண்ணி லந்தனிற் சொல்லொணுது வல்லோ னருள்பெற்ற வொலிதானென்றார்.

சீமா னவருடன் தேவியரும் சிறந்த பாலகரை மிகவும்போற்றிக்
கோமா னருள்பெற்ற குதுபொலியா குவல யத்திலே கிடைத்ததென்று
ஈமா னுடனே தான் லட்சங் காசங் கெளியோர்க் குமராளி தங்கட் கீந்த
சமர்த் தியம்செய்த பொருளுக்கெல்லாம் தகுந்த பாலரென றின்புற்றால். 192

ககுபத்துல்லாவை வலஞ்சுற்றுங் காரணம்.

ககனத் தமரோர்கள் மிகவும்போற்றக் காதிற்முஹியித்தீ னிருக்கும்நாளில்
ஜெகமேல் மானிடர்க ளறிந்திடாமற் சிறந்த ககுபாவை வலமுஞ்சுற்ற
அகத்தில் நினைந்துதா னிருக்குநாளி லாதி பெரியவன் கிருபையாலே
சுகத்தி லுதிப்பானே வெள்ளிராவிற் றுலங்கு முஹியித்தீன் தாமெழுந்தே.

சாமந் தனிலேதான் ககுபாச்சுற்றித் தஸ்த கிரோலி வருமந்ரோம்
சோம னழகான வொருமயிலாள் சுற்ற வவர்முன்னே அவரமேகக்
கோமா னருள்பெற்ற குதுபுகண்டு குயிலா னியம்புவீர் வரலாறென்றார்
ஈமா னுடையவன் மிகவும்போற்றி யியம்புவா ளப்போ தொலிகள்பாலில். 194

நானு யிருப்பதிங் கிருருக்குதேசம் நாம மானதும் சுலோகாபீவி
மானுன் துயரங்கள் சொல்லக்கேளும் வள்ளல் முஹியித்தீ னுண்டகையே

தேனாரு மெந்தன் கணவரோடும் செல்வத் துடனேயா னிருக்கும்நாளி
லேனார் கடைமாதர் பாதம் போற்றி யிறகுல் முஹம்மது போனாரே. 195

பெண்ணென் றிருந்ததே யென்பாலகி பெலவா னிடத்திலே மணஞ்செய்வித்தேன்
பின்னாற்பிறந்தது மூன்றுபாலர் பெரியோனருளென்று நினைத்திருந்தேன்
விண்ணோர்போற்றிடுந் துல்ஹஜ்ஜிலே விரும்பியொருகிடாய் குறுபான்செய்தோம்
கண்ணுக்குவப்பான வென்கணவர் கறியை யறிந்துகொண்டவரிருந்தார். 196

அன்ன காலை நான் குடல்வக்கவே யடுப்பிற் கடுத்தண்ணீர் வைப்பதானேன்
என்னு மகனான இனையபால னிருந்த தமையனைக் கேட்கலானான்
இன்னாட் குறுபானாய்க் கிடாயறுத்த வியல்பை நமக்கோதும், தமையனென்றான்
தன்னா லிருபேரும் பேசிக்கொண்டே தகுந்தவரிவாளு மெடுத்தேகியே. 197

வந்தங் கிருவரு மறைவாய் நின்றுவகையைக் கேட்டோனைக் கரங்கால்கட்டித்
தந்திரஞ் சொல்லிச் சாய்த்தவனைத் தகப்பன் செய்திடு குறுபானென்றே
இந்த கழுத்திலே வைத்தேன்கத்தி யிழுத்தேன் பாரென்று மிறுத்திவிட்டான்
அந்த நேரமே வினையபால னழகாய்ச் சகிதாகிக் கிடக்கும் போதில். 198

தமா ஷாகவே மனையில்வந்து சாற்றுவானப்போ மூத்தபாலன்
அம்மா குறுபானும் கொடுத்தேனிப்போ தருமையாய்த் தம்பி சிறுபாலனைச்
சும்மா நீங்களும் வந்துபாரும் துலங்குதே ரத்த சோரியென்றான்
தம்பி யெனக்கூவி நாங்களேகித் தந்தை தாயாரும் பார்க்கும் போதில். 199

தானாய்ச் சகிதாகிக் கிடப்பதையும் தந்தைதாய் கண்டு மதிமறந்தோம்
தோணு மதியில்லாப் பாலனென்றே தூரத்த அவனையும் தகப்பனார்தான்
கானற் காட்டினி லவனோடிடக் கண்டோ ரோநாயும் பிடித்திழுத்தே
தானா யதுகொண்டு கிரியிலேறித் தகப்பன் மயங்கியே விழுந்திறந்தார். 200

விதியோ விஃதென்று ஜனத்துடனே வேகத்துடன் தூக்கி மனையில்வந்தோம்
மதிக ளறியாத சிறுபாலகன் வாக்குங் குடல்வென்னீர் தனில்விழுந்தே
யெதுவா யிறந்துபோய்க் கிடப்பதைக்கண் டெந்தன் மனங்களு முருகிவாடி
பதியின் மூவரை யடக்கஞ்செய்து பாயி லழுதுநா லிருக்குநோம். 201

இந்த விதியெல்லாங் கேட்டமக ளிடைந்து முகம்வாடி யழுதுவந்தான்
ளந்த நேரத்திலே மயக்கங்கண்டு மரண மடைந்தாளே யென்பாலகி
அந்த நேரமே ப்ரானுமேகி யவன்தன் புறமென்றே யடக்கஞ்செய்தே
யெந்தன் மனம் போல செலவுசெய்தேயெல்லாப் பெயருக்குஞ் சடங்குசெய்தேன். 202

இனிமே லிறையவன் தவக்கலென்றே யிருந்த பொருளெல்லாம் விலைக்குவிற்து
கணக்கில் யான் பார்க்க நாலுலட்சங்காக அஷறபி யதனை யெல்லாம்
கனிவா யெளியோர்க்கும் குமராளிக்கும் கரத்தாலளித்துந்தான் முடிந்தபின்பு
மனக்க ணுடையவன் தனையும்போற்றி வந்து ககுபாவி லிருக்கலானேன். 203

மிக்க புகழான தயாபாரே மீறான் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
ஹக்க னுதவியா லுங்கள்பாதம் கண்டே னென்னுட கவலைநீங்க
வெற்கே நலவாக்குந் தருவிரென்று மிருகத முற்றி நின்றாள்மாதா
தக்கோ னருள்பெற்ற தஸ்தகீறு சங்கையுடன் மாதாக் குரைசெய்வாரே. 204

எல்லாம் சோதித்த வல்லநாய னின்பந் தருகுவான் சுவர்க்கப்பதி
நல்லோர் முஹம்மது நபிமகனார் நாச்சியார் தம்மிசை ஷபா அத்தாவீர் *
வல்லோன் கிருபையா லேகுமென்று வந்த அரவமே நீயாரென்றார்
அல்லா அருளினால் வந்தேனென்று மடிகள்தான் போற்றி யருளுந்தானே. 205

மதியா லிறையோனை யோராயிரம் வருஷந் தானாக வணக்கஞ்செய்தே
யுதவி யெனக்கென்ன வென்றுகேட்டே னுடையோ னருளிய வசனங்களும்
குதுபு முஹியித்தின் பதங்கள் போற்றிக் குவல யந்தனி விருநீயென்றான்
பதிலுத் தாரங்க னருள்புரிவீர் வள்ளல் முஹியித்தீ னேயென்பீரே. 206

அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தினு மருளுவா ரப்போ தமுர்தம்போலே
சிந்தை யுவந்துதான் வந்தபாம்பே திருக்கண் னுடையவன் கிருபையினு
லெந்த நாளினுந் தவக்கல்செய்தே யிருமென் றோதினார் குதுபொலியும்
கந்த சத்துரு நாகந்தானும் கண்கொள் ளாததோ ருவகைபொங்கி 207

கான கத்தினி தஃதேகிடக் காதிர் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
வானின் மதிபோல ககுபாச்சுற்றி வாயில் வந்தங் கிருக்கும்போதிற்
றானேன் கிருபையால் பஜிந்தொழுதுசங்கத் தார்க்கெல்லாம் பயணஞ்சொல்லி
தோணும் விருதெல்லா மெடுத்தணந்தே துலங்கும் பாதத்தின் குறட்டிலேறி.

மதினத்துக்கேகிய காரணம்

மதினந் தனைநாடி முஹியித்தினும் வாகாய் நடந்துதான் றவுலாவந்து
புதியோன் கிருபையால் ஸியாறத்தாகிப் புகழ்சேர் வணக்கமுஞ் செய்தேநீதர்
நதியை வரவழைத் திடுங்காரணர் நல்லோர் முஹம்மது நபியைவாழ்த்தி
மதினத் தெருவீதி வருகும்போது மணக்கு ம்மைமாரி சந்தனத்தால். 209

புதுமைதனைக்கண்டே தீனோரெல்லாம் புகழ்சேர் முஹியித்தின் வந்தாரென்று
நதிபோற் பெருக்கமா யாரும்வந்து நாதருடபாத மிகவும்போற்றி
முதியோர் யாவரு மருங்குசூழ முஹியித்தீ னெலி தமையழைத்தே
மதிபோ லழகன் மிகுருபிடை வைத்தே யாவரும் சூழ்ந்திருந்தார். 210

மார்க்கநெறி நீத மிகவுமோதி வந்த பெயர்களின் பிணிகள்நீக்கி
யார்க்குநல்வர்க்கங் கொடுத்தேகியே யண்ணல் முஹியித்தின் பயணஞ்சொல்லி
யோர்க்கை யுடனல்ல விருதணந்தே யிறசூல் முஹம்மது நபியைப்போற்றித்
திர்க்கமுடன் பாத குறட்டிலேறிச் சிறந்த குதுபொலி நடக்கலானார். 211

நடந்து கானகங் கடந்துநாதர் நானில முள்ள ஜித்தாவந்தே
நடத்தின் கடலிலேறி முசல்லாவையுஞ் சங்கை யாகவே தான்விரித்தே
யிடத்தி லிருக்கின்ற விருதுகளா லியற்றி வங்கமுந் தானேறியே
யுடையோன் கிருபையாற் பாய்விரித்தே யுவரி தனிலேதான் கப்பலோட்ட. 212

வல்லோ னருளாலே யொடுங்கிறங்க வாசர் பசியாறி யிருக்கும்போது
நல்லோர் காற்றுதான் மிகவிசவே நாதர் முஹியித்தின் கப்பலோடி
அல்லா பெரியவன் கிருபையாலே யண்ணல் பகுதாதுத் தேசங்கண்டார்
கல்லோ தைகளின் தரையிலாகி ஹக்கன் கொடுத்திடும் விருதணந்தே. 213

வந்தார் பகுதாதுத் தேசமீதில் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
மசந்தமாரி கமகமெனச் சகல ஜனங்களும் பெருக்கமாறார்
அந்த மிலியவன் குதுபொலிதன் னமுகு பொருந்திய பாதம்போற்றி
யெந்த ராஜரும் வந்துகாண்க விருந்தார் மனைமீதில் மதிபோலவே.

214

தந்தை தாயாரு மகனைமுற்றித் தழுவி யுகந்துதான் மிகவும்வாழ்த்தி
யெந்தன் கனியான மணிவிளக்கே யெங்க ளின்மன மகிழ்ச்சியாக
வந்ததே போது மென்கனியே வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
சிந்தை பூரித்தோம் நாங்களென்று சிறந்த பாலரைப் போற்றிசெய்தார்.

215

மயித்துக்கு உயிர்கொடுத்த காரணம்

அந்த நேரத்திற் சிலபேர்களு மனேக கூட்டமா யொருமாதோடும்
வந்து சலாஞ்சொல்லி குதுபாவினில் வழத்து வாரவர் வணக்கமாக
இந்தமயில்மாது பிடிவாதத்தை யியம்பத்தான் கேட்டு மதிக்கொடுங்கள்
சந்தர வதனத்தின் தயாபரரே சங்கை பொருந்திய வொலியேயென்றார்.

216

திங்க ளழகான அப்துல்காதீர் செப்புவா ரப்போ மயிலேனேக்கி
உங்க ளழகையின் பிடிவாதத்தை யுரையுமெனச் சொல்ல மாதுசொல்வா
ளெங்க முஹியித்தீ னுண்டகையே யிர்தப் பகுதாதுத் தேசமீதிற்
றங்க அஷ்றபி யாறுலட்சம் சாமார்த்தியஞ் செய்த ரென்கணவர்.

217

எனது பர்த்தாவும் யானுமாக விற்பமுடனேதா னிருக்குநாளிற்
மனம்போலொருபாலா னிறைகொடுத்தான் வைத்து வளர்த்தனம்புவிமீதிலே
யினிதாய் மகனையு மோதவைத்தோ மில்முந் தான்கற்றே ஆலிமாகித்
தனது தேகமும் பிரகாசிக்கத் தங்கும் வயதுதான் பதினாறுநான்.

218

மணங்கள் தான்செய்ய முகூர்த்தம்வைத்து மகிழ்வுடன் நாங்களிருக்கும்போதி
லினங்கள் யாவரும் கண்ணீர்விட வெனது கணவரும் பதவி சேர்ந்தார்
மனதில் விசனமு மிகவுண்டாகி மாதம் நாலாச்சு மணிவிளக்கே
கனதி பொருந்திய மகனாருக்குக் கலியாணம் செய்ய மனதிலெண்ணி.

பந்தர் சோடனை மிகவும்செய்து பாங்கா யிருந்தெல்லா முடிந்தபின்னர்
எந்தன் மனம்போல யென்பாலகர்க் கிலங்குமுடிமைகள் மிகவுமபுண்டு
கந்த ரங்களு ஜோடித்துக் களரிக் கூட்டமாயிருக்கும்போதி
லெந்த விதத்தாலோ மயக்கங்கண்டிற் கிறந்தான் மகனுமே புவிமீதிலே.

220

நலமா மகனையு வளர்த்தருமை நாய னறிகுவா னென்குதுபே
பலனோ வெனதுட பாக்கியமோ பதறு தேவயி றீன்றதாலே
குலமான் யானுமே யுலகத்திலே கோடானு கோடிபேர் சொன்னு லுந்தான்
தலதா யடக்கின்ற கபுறுக்குள்ளே தணித்து மகனுட னிருப்பேனென்றான்.

அந்த நேரத்தி லப்துல்காதீர் ஆதியிடமிரு கரத்தை யேந்தி
யெந்தன் றஹ்மானே யாகுதாயே யிவள் தன் மகனுக்கிங் குயிர்விடென்றார்
உந்தன் மனம்போலே கொடுத்தேனென்று னுரைப்பார் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
சிந்தை கலங்கிய மடமயிலே செல்வ னுயிர்வந்தே யெழுந்தானினி.

உங்கன் மனம்போலப் பவனிசெய்தே யுடையோன் கிருபையால் வந்தான்
செங்கை யுளமாதே ஸதக்காயீந்து செல்வத் துடனீயு மேந்தமென்றார்.

நங்கை யாளுட டு மனங்குளிந்து நல்லோர்பாதங்க டன்னைப்போற்றி
சங்கை யுடன்வந்து மகனைமுற்றிச் ஐடி லந் தனில்வைத்து பவனியாகி. 223

பகுதாதினிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் வந்தங் கிருந்துதான் மணமுடிக்கச்
செகமேல் முஹியித்தின் காரணங்கள் சிறந்த பெரியவன் கிருபையென்று
சகல ஜனங்களு மனமுவந்து சார்ந்தே யவரவர் சார்பிலானார்
சுகம தாகவே மயில்மாதரும் துலங்கு மகனாரும் பெண்ணுமாக. 224

நாயன் கிருபையின் பறக்கத்தாலே நல்லோர் சத்காவு மிகவுமிந்து
தூய பெரியவன் தன்னையும்போற்றித் துய்ய முஹியித்தின் கிருபையென்றே
நேய முடனேதா னிருக்குநாளில் நீதர் குதுபொலி மிகுருபேகி
நாய னருளினால் வணக்கஞ்செய்தே காட்ட மாகவே யிருக்கும்போதில். 225

முஹியித்தீ னப்துல்காதிரவர்கள்

அல்லாஹு தஆலாவினுத்திரவின்படி மஹல்லதீவுக்கேகி
யிஸ்லாமாக்கிய காரணம்

தெ தா ங் க ல் .

ஆதம்படைத்திடும் ஆதிநாய னருளுவா னப்போ தருமையாகத்
தால மீதினி லறுபத்தினாள் சார்ந்தங் கிருக்கின்ற மஹல்லதீவிற்
கோல மாபொரு தேவுக்கா கக்கொண்டா ரீமானும் குபிரோரெல்லாம்
நாலாம் வேதமு மறிந்திடாமல் நல்லோர் ஞானமும் தோற்றிடாமல். 226

புத்தை வணங்குகின்ற காபிர்களைப் புகட்டி மதிகளு மிகப்போதித்துச்
சுத்த மாகியதீனிலாகித் துடுக்கார் மலைதேவைப் பிடித்தடைத்து
வெற்றி யுடன்வாரு முஹியித்தினே விளங்க மெனதுட கனியேயென்றான்
முத்தி னெழிலான அப்துல்காதிர் முதலோ னுரைகேட்டு மொழியலானார். 227

அலையின் கடலேழு யிரங்கினாலு மகங்க ளிரங்காத மஹல்லதீவார்
தலங்கள் நானேகி யிஸ்லாமாக்கத் தனித்தே யுரைசெய்தா யாகுதாயே
பலன்க ளாகநான் கேட்டகேள்விப் பாரில் றஹுமான் கொடுப்பதானால்
நலமாத் தீவேகித் தினுண்டாகி நானு வருகிறேன் பகுதாதென்றார். 228

அந்தமில் றக்க னிதுசொல்லக்கேட்டருள்வான் குதுபொலிக் கமுதம்போலே
தந்தேன் பறக்கத்துங் கேட்டகேள்வி சங்கை யாகவே நடவுமென்றான்
சுந்தை யுவந்துதான் முஹியித்தினும் சிறந்த பெரியவன் தன்னைப்போற்றி
வந்தே மனைமீதி லப்துல்காதிர் மதிபோ லிருந்துதா னுரைசெய்தாரே. 229

தந்தை தாயாரே யெனைவளர்த்த தனியோன் னுத்தாரங் கொடுத்ததாலே
யிந்த நேரமே யான் பயண மிஸ்லாம் தானாக மஹல்லதீவு
சுந்தை மகிழ்வுட னிறையைப்போற்றிச் சிறந்த வுத்தரங் கொடுமென்றோத
தந்தை தாயாரு மணங்கனோந்து தண்மை யாகவே யுரைசெய்வாரே. 230

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே யெங்கள் கனியான நவமணியே
பொல்லாக் குபிரோர்கள் மஹல்லதீவார் போனால் விடுவாரோ வென்பாலரே
வீல்லோ னுத்தார மானதாலே மாதா பிதாமன மயங்குதிப்போ
அல்லா பெரியவன் கிருபையாலே யருமையுட னேகி வருவீரென்றார். 231

அந்த காலையிற் சகலபேர்க்கு மமுதமது போலப் பயணங்கூறி
மின்னும் பிரகாச விருதனைந்து விளங்கும் சீர்பாதக் குறட்டிலேறி
மன்னர் போற்றிடு முஹியித்தினும் பகுதாது விட்டுதா ணீங்கியே
யென்று மிறையவன் கிருபையாலே யிலங்கும் பாதத்தி னடியொன்றுக்கே
காதவழி யாகக்குறுகலாகும் கத்தா பெரியவன் குதரத்தாக
நாதர் வரும்போது கானகத்தில் நளினமாய் வந்தே விலங்கினங்கள்
பாதம் பணிந்துதாம் சலாங்கூறியே பாங்காய் வணங்கிய அவைகளேக
ஆதவனேகி யடைந்தபோதங் ததிக வனக்காடு மெதிரானதே. 233

மிகுந்த வணக்கத்தில் இரவில் நடந்த காரணம்.

மாலையாகிய நேரம் வந்து மைய்யி ருளாக வனவா சத்தில்
வாலைக் கதிர்போல முஹியித்தினும் வணக்கந்தான் செய்தங்கிருக்குநேரம்
சூலாயுதமேந்தி வேதாளங்கள் சுற்றி வளைந்ததே வாரிபோலாய்
நாலுவி தமாகப் பூதம் ஜின்கள் நடனத்துடன் வரும் கொள்ளிருவாய்ப்பேய்
சண்டமாருதம் போலாகவே சத்த மலரியே வேதாளங்கள்
மண்டலங்களுங் கிடுகிடென்ன வந்து வளைந்ததே நாலுதிக்கும்
கொண்ட லதுபோல யொருமுனியும் குலங்கச் சிரித்து பல்லைகாட்டி
வண்டத் தனத்துடன் முன்னே வந்து வழுத்து முஹியித்தின் சமுகத்திலே.
இந்த வனத்திலே தவங்கள் செய்ய வெப்படி வந்தீர் தவந்தே
சொந்த வனவாச மெங்களுக்கே தூய்மை யுளநீங்கள் வரலாகுமோ
சந்திப் பானதை யறிவோமென்று சத்தங் காரிடி போல திரந்தே
வந்த கூட்டத்தை குதுபுகண்டு வல்லபெரியவ னுளனென் றெண்ணி. 236

எடுத்தங்கேகினார் கொடாலியு மெழில தாகிய சக்கரமும்
அடுத்தே யேவினார் தோட்டாவையும் அலற அடித்தே வேதாளத்தைத்
தொடுத்த நோய்களைச் செவுத்தாடையிற் சுற்றி நொறுக்கித்தே திருச்சக்கரக்
கடுத்த கூழியின் காலிகளைக் கதர மிகத்தாக்கும் சோட்டாத்தடி. 237

இந்த விதமாக மிகத்தாக்கவே யெடுத்ததே யோட்டம் வேதாளங்கள்
வந்தகாற் றெல்லா மறைவாகிட வாசல்பால் வந்தே ஆயுதங்கள்
சந்தர னதுபேரீல் தானிருக்கத் தனியோன் முஹியித்தின் வணக்கம்செய்தார்
அந்த நேரத்தி லொருநாகந்தானப்துல்காதிரின் சமுகம்வந்தே. 238

நாகமது பாயும் துடையிலேறி நல்லோர் குதுபொலி கழுத்திற்குற்ற
வேக னொலிதாமும் சலாம் கொடுத்தே யியம்பாய் நாகத்தைப்பார்க்கும்போது
யுகந் தெரியாம லஃதேகிடயுடையோன் முஹியித்தினிருக்குநேரம்
வாக னாகவே யொருவர்வந்து வணக்கமாய் நின்று சலாமுங்கூறி. 239

சங்கையாகவும் குதுபின்பாதம் தானே மிகப் போற்றியுரை செய்குவார்
தங்கள் துடையிலே தானேறியே தயவாய்க் கழுத்திலே சுற்றிபாம்பு
எங்கே யிருப்பென்றும் ினைக்கவேண்டாம் யான்தான் முஹியித்தின் னுண்டையே
தங்கள்போ லான பெரியோர்களைத் தவத்திற் சோதனை யானும்பார்த்தேன்.

ஒருவ ராகிலும் அரவத்துக்கங் குள்ளங் கலங்காம லிருக்கவில்லை
மருவின் மலர்வாசர் பயமில்லாமல் வணக்கந்தான் செய்த படியினாலே
தரையி லிருக்கின்ற காற்றுக்கெல்லாம் தலமைக் காரனும் நானாவதால்
வறையோர் போற்றியே முஹியித்தீனே வாசம் பொருந்திய மணிவிளக்கே.

தேசன் தனிலுள்ள சயித்தானுகள் ஜின்கள் வேதாளம் பலகாற்றுமே
வாசரே யுங்க ளடுமைகாங்கள் மனதி லிருதய மானோமென்றும்
நேச ரூடபாத மிகப்போற்றியே நேர்மை யாகவே ஜின்னேகிட
ஹாஜத் தாகிய வணக்கஞ்செய்து காதிர் முஹியித்தீன் மிருதணைந்தே. 242

மல்லி மலர்வாசர் முஹியித்தீனு மலரின் பாதத்தைக் குறட்டிலேற்றி
வல்லோன் கிருபையால் வழி நடந்து வனவாசம்விட்டுத் தானேகியே
யெல்லாப் பறகத்தும் வளர்ந்தேறவே யிறகூல் முஹம்மது போனாரும்
அல்லா பெரியவ னருளினாலே யழகாய் மிகர்மா நகரம் வந்தார். 243

வந்து மிகுரூபி னப்துல்காதிர் வடிவார் முசல்லாவைத் தான் விரித்தே
அந்த மிலியிந்த விருதையெல்லா மழகாய் முன்வைத்தே குதுபொலியும்
சிற்தை யுவந்தவ ரிறையைப்போற்றிச் சிறந்த மிகுரூபில் தானிருந்தே
மந்த ரக்கதிர் போலிலங்க மஹரிபுத் தொழு திருக்கும் போதில் 244

பனிரண்டாண்டு போன கப்பலை வரவழைத்த காரணம்.

பெருக்கமாய் வந்து தொழுதோ ரெல்லாம் பேசா தெழுந்தவர் சார்பிலேகத்
திருக்க னுடையவன் குதுபொலியும் சிறந்த மனந்தனி லெண்ணலான
ரிருக்குமிகர் நாட்டாச் சகலோர்களு மேழை மிசிக்கினே விசாரியாத
வுருக்கமதில்லாத் தீனோரென்றே யுடையோன் முஹியித்தீன் கோபமானார்.

ஓங்கும் கோபத்தால் வானம்பூமி யுடையோ னருஷொடு குருசலவ்கும்
பாங்காய் கிடுகிடுத் தலையக்கண்டு படைத்த பெரியவன் சத்தமான
தங்கள் மனதிலேகோபம் வேண்டாம் சங்கை பொருந்திய முஹியித்தீனே
கோன்கள் மிகப்போற்றும் தஸ்தகிரே குதுபுல் லகுத்தாபே யென்கனியே.

சிற்தை துலங்கிய வணக்கஞ்செய்யும் சிறந்த பாத்திமாநாச்சியாருக்கு
யென்தன் மனம்போல நபியிறகூல் விசைந்து தரிசனங்கொடுத்தநாடு
வந்த கோபத்தைச் சபருசெய்வீர் வள்ளல் முஹியித்தீனுனவரே
யந்த மிலியவ னொடுசருந்தி அண்ணலே நீ விருமி னென்றான். 247

ஜெகமேல் முஹியித்தீன் சபூறுசெய்து சிறந்த வாசத்தி னொடுகறிந்து
மகுழு தவர் பேரர் வணக்கமாகி வாகாநடுச்சாம நேரமதிற்
ககன மிருந்தா னிறங்குமான கனத்த விருதெலா மெடுத்தணிந்து
சுகமதாய்ப் பாத குறட்டிலேறித் துலங்கு முஹியித்தீ னடந்தாரப்போ. 248

நடந்த மிகுறுமா நகரமீதில் நகர சோதனை பார்க்கும்போதிலே
தடம்போல் மாடங்கள் மதிபோலாகச் சாரியாகவே யிலங்கக்கண்டார்
திடமா யொருவீட்டுக் கெழுகோடி சிறந்தங் கிலங்கிய மாளிகையும்
கடந்த கொடிக்கொறு ஓநாய் தன்னைக்கட்டி யிருக்கிற விதமுங்கண்டார். 249

கண்ட ஓநாய்தான் கடிக்குமென்றே கருத்தில் நினைத்தார்கள் தஸ்தகீறும்
அண்டர்கோண் போற்றும் ஆதிசெல்வா னருமைதானுள்ள வெங்குதுபே
யென்று முடையவன் கிருபையருளிருக்க நாயும்மை கடிக்குமோதான்
மண்டல முள்ள மிகுறுபதி வள்ளலே பார்த்தங் கேகுமென்றான். 250

சித்த மிகவுள்ள தஸ்தகீறும் சிறந்த வீதிகள் பார்க்கும்போதி
லொத்தைக் குரலான யொப்பாரியா யொருஅம்மை யுங்கன மழுதிருந்தாள்
சத்தமாவதே சவமென்றுத் தனியோன் முஹியித்தின் முனதிலெண்ணிச்
சுத்தமானவன் கிருபையாலே கண்ட சவனங்கள் தீர்ப்போமென்றும். 251

கவன மிகவைத்தே யழுதாள்மனை காதிர் முஹியித்தின் வந்தேசொல்வார்
தவனம் பெரிதாக விருக்குதம்மா தாயே கிழவிநீர் தண்ணீர் தாரும்
புவன மீதினில் மிஸ்கின்தாயே பொருக்கு திலைத்தாக மம்மையாரே
சுவனம் தருகுவா னாதிநாயன் துலங்கும் பாணியும் கொணர்மினென்றார். 252

அந்தமொழி கேட்டுங் கம்மையாளு மங்க மிகவாகவே கோபமாகி
யெந்தவூர் காணு மிஸ்கினாரே யானு மழுகிற காலத்திலே
யிர்தச் சாமத்திற்றண்ணீர்கேட்ட யார்கா னுமக்கிந்த மதிசொன்னார்கள்
விறதை யாகிய மிஸ்கினாரே விளங்கு நீலாற்றுக் கேகுமென்றாள். 253

கவனுக்குதுபொலி துலக்கமாகச் சொல்லுவா ரப்போ தமுர்தம்போலே
தவனம் பெரிதம்மா விப்போதிலே தண்ணீர் கொண்டுவந்து தரவிட்டால்
புவனமீ துள்ள வுன்மனையிற் போட்ட முஸல்லாவில் நானிருப்பேன்
கவனமாகவே ஓப்பாரியிற் கணக்காய் வருஷங்க ளேழானாலும். 254

உந்தன் கரத்தாலே தண்ணீர்வாங்கி யுடல்தான் குளிரவே பசியுமாறி
யெந்தன் முசல்லாவு மெடுத்தேகுவே னில்லா திருக்கிலோகிழவியாரே
தந்திரங்களை யறிந்துபார்ப்போம் சலிப்பைநீ சொல்லி அழுமென்றாரே
அந்தமொழி கேட்டங் கம்மையாரு மருளுவா ளப்போ குதுபுபாவில். 255

வாது செய்துநீர் தண்ணீர்கேட்டார் வருஷம் பன்னிரண்டு தான்சென்றாலு
மேதுக் காரண மோதினாலு முமக்குநான் தண்ணீர் தரவுமாட்டே
னேது மெனது குணபாகத்தை யிருந்து பாருங்கா னறிவீரென்றும்
பூதலந்தனி விருப்பவரே போதுமெனச் சொல்லி யழுதனளே. 256

அந்த நேரத்தி லகவல்கேட்ட அடுத்தமனையாளும் சமுகம்வந்தே
யெந்தவூர் பாவா மிஸ்கினாரே யெழுந்தே யெனதுட மனையில்வாரும்
உந்தன் பசியாற்றி விடுவென்றோ ஞரைப்பார் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
யெந்தன் துணையான மயிலரசே மியம்புகிறேன் கேட்பா யோர்மையோடே.

மீரா முஹியித்தின் தவனந்தீர் விருத்தை யாள்பனி கரத்திலீந்தாள்
நேராய் பசியாறி யானேகுவே னிகழ்த்தநீ வேண்டா நேரிழையே
பூராய் வருஷங்க ளேழானாலும் போட்ட முசல்லாவை யெடுக்கமாட்டேன்
தார தாமுள்ள கிழவியாலே தண்ணீர் கொடுத்தாகந் தீரவென்றார். 258

அந்த நேரமே யடுத்தவீட்டா ளவள்தன் கரத்தாலே யொருபாத்திரம்
சத்தா னெழிலாகத் தானெடுத்த தண்ணீர்கொண்டுவந்து கிழவிக்கிய
விறதை யாகிய அம்மைவாங்கி மீரூன் முஹியித்தின் கரத்திலீந்தே
யெந்தவூர் காணும் பரதேசியே யிர்தபிடிவாத முமக்கெனென்றாள். 259

திங்கள் வதனத்தார் முஹியித்தினும் செப்புவா ரப்போ தருமையாக
வுங்கள் சலிப்பென்ன அம்மையாரே யுரையு மெனக் கேட்டார் குதுபுநாதர்

பங்கறை யாந் கிழவியானும் பகருவா ளப்போ தழுகையோடும்
சங்கை பொருந்திய வென்மகனும் சாக்கு முந்தாறு பேருமாக.

260

வங்கத்தனி லேற்றிக் கத்தாவாகி வாகாய்ச் சாக்கெல்லாம் விலைக்குவிற்றே
அங்கே யிருக்கின்ற சாக்குமேற்றி யாழிக்கடலிலே வருகும்போது
பொங்குந் திரையிலே வங்கத்தாழ்ந்து போய்ப் பனிரண்டு வருஷமாச்சு
தெங்கண் மகனுக்குப் பேசும்பெண்ணை யிரவில் கலியாண முடிப்பதாலே. 261

அதினா லெனதுட விசனத்தாலு மழுகு மிரவிலே தண்ணீர் கேட்டார்
மதியோ வுமதுட பிடிவாதமோ வையந் தனிலெந்த ஓர்நீரென்றான்
முதியான் சொலுமொழி தன்னைக்கேட்டு முஹியித்தினெவி யுரைசெய்வாரே
விதிதான் முடிந்திட்ட வுனதுமகன் விரும்பி வருவான் லுகறெகுத்தில். 262

சடிதில் நீயேகில் சபைமீதிலே கலியாணந் தன்னை நிறுத்துமென்றார்
அடிக்கும்படியாகச் சுல்தான்சொன்னா னருள்வை யாதொரு பயயில்லாமற்
மடஞ்சூழ் பகுதாது முஹியித்தினின் மன்மே லாணைக ளிடுநீயென்ன
மடமா னுடநீயுந் தானேகென்று வள்ளல் முஹியித்தி னுரைசெய்தாரே. 263

அந்நேரத்திற் கிழவியொல்வா ளடுத்தவீட்டாளே யடிசண்டாளி
தண்ணீர் கொடுக்காத பிடிவாதத்தால் சதிகள்தான் செய்ய நீனைத்தாரடி
பனிரண்டாண்டாகப் போனமகன் பாரில் வருவதுங் கேட்டரியோ
முனது மனமஃது துறுதியானா லுடனே யுரைசெய்வோ வாடியென்றான். 264

ஈதுமொழி கேட்டங் கடுத்த வீட்டா ளியம்புவா ளப்போ துறுதியாக
நாத ரிவராகத் தோணுதம்மா நாமா ளேகுவோ வாடியென்றான்
காத லாகவே யிருபேர்களும் களரி தனில்வந்து பார்க்கும்போதில்
நீதர் சுல்தானும் சபையோர்களும் நிதியம் போலுள்ள மாப்பிள்ளையும். 265

ஏக கூட்டமா யிருக்கும்போதி லியம்பினான் சலா மம்மையாரும்
வாகாப் பிரத்தியம் சபையோர்சொல்லி வந்ததேதெனக் கிழவி யென்றார்
யுகமாகிய வென்துனைவ னுருமையாய் வந்த மகளாருக்குத்
தாகமாய்வரு மெனதுமகன் தன்னை மணஞ் செய்ய முடிவு செய்தோம். 266

நாளை லுஹறுக்கு மகனும்வாரா னன்றாய்க் கலியாண முடிக்கவேணுங்
காளையாகிய வவன்மனக்குக் கருதி மணஞ்செய்யக் கூடாதென்றான்
வாழும் சுல்தானும் சபையோர்களும் வைய மீதிது புதுமையென்றே
கோழை மனநீங்கி அம்மையாரைக் கொடுங்காணும் பூசை மோதினென்றார்.

எடுத்தார் கசைதனை மோதியர்தா னியம்புவா ளப்போ தம்மையாருந்
தடஞ்சூழ் பகுதாதுத் தேசமானும் சங்கை முஹியித்தின் மேலாணையால்
அடிக்க வேண்டாங்க ணென்னைநீங்க ளவசிய மகன் வருவானென்றான்
படித்தலம் புகழ் மிகுநாட்டார் பகருவா ரப்போ கோபமாக 268

நாதர் முஹியித்தின் மேலாணைதா னவின்ற வசனத்தா லம்மையாரே
பாதுகார்த்திட வுனையுறையோன் பகரநீ கேளு தீர்மானங்க
ளேது வாய்மண நிறுத்திப் போட்டே மிப்போ துன்மகன் லுகரில்வந்தால்
மதிபோ லலங்கார மிகவுஞ்செய்து மணந்தான் செய்குவோ மகிழ்ச்சியாக. 269

விள்ளும்படி போல மகன்வாராவிட்டால் விளக்கமாகவே யூராரெல்லாம்
பள்ளி வாசலி லுனையழைத்தே படுகுழி வெட்டி யுன்னையாட்டிக்
கள்ளி நீயென்றே யெல்லவரும் கல்லா லெறிந்துதான் கொல்வோமென்றே
விள்ளு மிதுசேதி தீர்மானித்து விளங்கும் சபையோர்க ளெழுந்தார்களே.

அந்தநேரமே கிழவியாளு மலறி யழுதாளே தெருவீதியில்
விந்தை மிகக்காரி யடுத்தவீட்டாள் விசனந்தான் கேட்டு மதிமறந்தோ
மெந்த வகையாலே பனிரண்டாண்டி லிருந்த மகனிப்போ தான்வருவான்
சொந்தக் காரியாய் நீயிருந்தும் துன்பத்திற்கிடஞ் செய்தா யென்றே. 271

வந்து மனைமீதி லொப்பாரியாய் மகன்தா னிறந்ததை மறந்துபோட்டுத்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சலித்தே யம்மையாரழுகும்போதி
றந்த மிலிஹக்கன் கிருபையாலே யன்னல் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
வந்து கடற்கரை தனிலேநின்று வணக்கந் தான்செய்தார் குதுபொலியும். 272

எந்தன் றஹ்மானே யாகுதாயே யியம்புவேன் கேளுயாறஹீமே
சிந்தை யுவந்துதான் மிசுறுப்பதித் தெருவையான் பார்த்து வருகும்போது
விந்தையாகிய வொப்பாரியாய் விருத்தையாளுமே யழுதிருந்தா
ளந்த அழுகையின் சலிப்பைக்கேட்டேயவனிதனில் வாக்குக்கொடுத்ததாலே.

நிக்கா முடிவதை நிறுத்திவந்தாள் நேர்மையுடனானே லுஹரெகத்தில்
ஹக்கனருளாலே கிழவிமகன் கலியாணம் செய்வதுறுதியாகத்
தக்க பெரியோனே யவன்கப்பலும் ஜனங்கள் முந்நூறும் சரக்குகளும்
திக்கில் விளங்கவே நீகொடுப்பாய், சிறந்த றஹ்மானே திருவொளிவே. 274

ஈதுவணக்கமாய் குதுபுசொன்ன வியல்பை யறிந்து தானுதிகாய
னோதுவா னப்போ தென்கனியே யுண்மை தவறாத முஹியித்தீனே
பூத லந்தனி லிறந்த பேர்கள் புவியில் வருகுவ தெங்குமுண்டோ
நீதரே நீவீர் நடவுமென்றா னிக்கா முடிவது லுஹறுக்கென்றார். 275

வல்லோ னுரைசெய்தான் திரைமீதினில் வலைகள் தான்வீசி யமரோர்களே
சொல்லு மொருமச்சந் தோணுமாகிற் றுலக்குவேன் கப்பல் நானுமென்றான்
அல்லா வருளியு வசனங்கேட்க யமரோர் வலைவீசி யறுத்துப்பார்க்க
இல்லா ததினாலே வங்கத்துசி யிறையோன் பாலவ ரியம்பும்போதில். 276

ஆதி பெரியவன் குதுபொலி லன்பாய்ச் சொல்லின லதனைகேட்டு
மோதுவாரப்போ முஹியித்தீனு முரிமையாகவே றஹ்மானே நீ
சீதம் பொருந்திய புகுதாதினிற் செப்பு மொழிபோலக் கேட்டகேள்வி
நீதமாகவே கொடுப்பா யென்று நிறைந்த வணக்கமோ டுரைசெய்தாரே. 277

அந்த மொழிகேட்டே யாதிகாய னவன்தன் குதறத்தாற் கடலைப்பார்க்க
விந்தை யாகிய வொருகப்பலும் விளங்கும் ஜனமுந்நா ரெடுசாக்கும்
சந்திப் பாகவே தானுதிக்கத் தனியோன் முஹியித்தீன் மனம்பூரிக்க
அந்த நேரமே யம்மையாரு மழுதே யொப்பாரி துடங்கினானே. 278

ப த ம் .

ஆதி பெரியவனே நானழுதிருக்கையிலே அழுதிருக்கையிலே
பழுதில்லா தொரு குளிரும் வாசனை அளிமலர்ப்புயன்
கொண்டாரும் பாணியென்றார் யானும்சண்டாவி யானவருக்குத்
தண்ணீர் கொடுக்காமல் யானும்சொன்ன சடத்தை வார்த்தையினால்

சடத்தை வார்த்தையி லெடுத்திட அடுத்தபெற்றியான் பிடித்திழுத்
தென்னை அழைத்தே யேகிடவும் சபையோர்முன் அகவல் நாளைதவும்
பன்னிரண்டு வருஷம் போனமகன் பாரினில்வருக பாரினில்வருக
ஆறினா லுண்டுந் தேறுதல்மொழி கூறிப்போனவர்.

ஜெகந்தனிலிருப்பே யெந்தத் தேசத்துள்ளவரோ
விடியுநேரமாகுதே ஊரார்மிகருபி லழைக்க
மிகருபு முன்பாகப் படுகுழிவெட்டி விருத்தையான் தன்னைப்
பெருத்தெறிவாரோ விதிகள் தானாச்சே யெந்தனுட மதிகளோவல்லோ.

தொ ள் க ல்

என்னதான் செய்வேன் றஹீமேயென்று மிடைந்தே யழகவே கிழவியாளும்
அன்ன காலையிற் றானாகவே யழகாத்திரைமீதில் வங்கம்வந்தே
தன்னால் நீலாறும் வந்தேகப்பல் தகுந்த வேட்டையெல்லாங் கொடிமுழங்க
மின்னும் பிரகாசக் கொடியிழுத்தே விளங்கும் நங்கூர மிறங்கினால். 279

அந்த மிலியவன் குதரத்தென்றே யனேக ஜனங்களும் கூட்டமானார்
வந்தோ ரனைவரும் கரையிலாகி மகிழ்ச்சி மிகவானார் மிகருக்களுந்
தந்தை தாரையாயழுதிருந்த தாலக்கிரியு மகனைக்கண்டே
யெந்தன் மகனாரே கண்மணியே யிடைந்த மனங்களு மகிழ்ந்தேனென்றான்.

வங்கந்தனில் வந்த முந்தாற்றவர்வாகா யவரவர் மனைகளானார்
சங்கையாகவே கிழவிமகன் தாயார் மனைவந்தே யிருக்கும்போது
செங்கை யுடராஜா சபையோர்களும் சிறந்த பெருக்கமாய் வந்துகூடி
இங்கு நடந்திட்ட காரணத்தை யியம்புக் கிழவியன் றவர்களோத. 281

இரவிற்பாணிகேட் டியம்பினது மிரப்போர் போல்வந்த காரணமும்
வரிசையாகிய எாமங்களும் வழுத்தினு ளப்போ கிழவியாளும்
அறிவா லனைவரும் தேர்த்துயர்ந்தே யருள்வா ரனைவரு மிறையைப்போற்றித்
தறஜா வரிசையும் புகழோங்கிய தனியோன் முஹியித்தின் மகிமையென்றார்.

அண்ணலார்களும் சபையோர்களுமரு ளுவாரப்போ குதுபைபார்த்து
விண்ணோர் மிகப்போற்று மணிவிளக்கே மீறன் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
கண்ணின் மணியான தஸ்தகீறே காரண முள்ள கூடர்மணியே
மண்ணில் மீதி லுங்கன்பாத மார்க்கத்தார் காண்ப தெந்நாளோ. 283

ஹக்க னருள்பெற்ற முஹியித்தீனைக் கருதி யாவரு மிகவேபோற்றித் தக்கோ னுதவியாற்புவியில்வந்த தழண்ட கிழவியின் மகனார் தன்னை மிக்கவுடைமக ளதிகம்பூண்டு விளங்கும் தெருக்களிற் பவனிவந்தே நிக்கா முடித்தார்கள் லுகரெகத்தில் நேர்மையாகிய வசனம்போல.

284

இறந்த மையத் உயிர்பெற்ற காரணம்

ஈதிப் படிநிற்க முஹியித்தீனு மில்ங்கும் விருதுகள் தனையணைந்தே பாதகுமட்டின்மேல் நடந்துநாதர் பாங்காய் வருகவே நடுத்தெருவிற கோதையர் நாலு பெயர்கள்கூடிக் கூக்குர லாக அழுகக்கண்டார் நீதர் தானேகி கயிர்தாவென்று நிகழ்த்தும் நேரத்தி லினையமாத.

285

தந்த தாரையாய்க் கண்ணீரோடத் தனது மனையேகிக் கயிர்வாரியே முந்து முஹியித்தீன் கரத்திலீய மனையிலே நீங்க ளழுதிரென்றார் சிந்தை விசனத்தின் மரது சொல்வாள் சிறந்த மிகுரினி லெளியோர் நாங்கள் தந்தையார் மட்டுந் நிற்குமரைத் தாங்கி வளர்த்தார்க ளிதுவரையில்.

286

இன்னான் காலையில் மயக்கமுற்றே யிறந்தாற் தகப்பனார் புவியீதிலே யென்ன செய்குவோம் நால்வரென்றே யிடைந்தே யழுகிறோம் நாங்களென்றான் அன்ன காலையில் குதுபுசொல்வார் அழுகாதிர் நீங்கள் மனத்திடைந்தே தன்ன லுயிர் வந்தே யெழுந்திருப்பார் சங்கை யுடநீங்க ளிருங்களென்றார்.

அந்த நேரத்தி லிசுராய் லு மகவலறிந்தவர் வானிலேகச் சந்தர னழகான வெமனானோரே சலதி யாய்விடு முயிரென்றோத வெந்த னிடந்தனில் கேட்கவேண்டாம் யாற ஹீமிடங் கேளுமென்றார் தந்திர மென்ன வுமக்கென்றோதித் தனியோன் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்.

288

எடுத்தங்கேவினார் கோடாலியோ டிலங்கும் ஜோட்டாவைச் சக்கரத்தைத் திடத்தோ டவைகளு மிகவேகியேசினத்தே யெமனரை யடிக்கும்போதி லுடையோ னிடந்தனி லவரோதிட யோங்கி யொருசத்தம் வந்ததப்போ தொடையில் மார்பின ரப்துல்காதிர் துலங்கு மிஃதென்ன கோலமென்றே.

289

என்ற னாதியே ஆலமீனே யெளிய குமர்நாலுந் தானிருக்கத் தந்தை யுயிர்வாங்கத் தர்மமீதோ தக்க பெரியோனே நீயுமென்று ரிந்த நாளினிற் சீமானுக்கோ யியல்பால் மணஞ்செய்ய லாமென்றோதத் தந்தை யொளிவேணும் குமர்நாலுக்கும் சல்தி யாயுயிர் விடுநீரென்றார்.

290

ஈது மொழிகேட்டங் கிறையவனும் மிகுரு யிலேநீ யுயிர்விடென்றார் ஏது வாகவு மவர்விடுத்தே யெழிலாய்க் குதுபையு மிகவும்போற்றிச் சோதி பெரியவன் ககனிலானார் துஞ்சங் கிழவனா ரெழுந்தபோதில் மாதர் நால்வரு மகிழ்வுற்றோங்கி முஹியித் தினொலி கிருபையென்றார்.

291

அந்த நேரத்தில் முஹியித்தீனு மகவ லறிந்துதாம் நடக்கும்போது விந்தையாகிய சோலைகளும் விளங்கும் மிகுலுமா நகரமீங்கி வந்தார் குதுபுமே வனவாசத்தில் வாசங் கமகம கமகமென்ன மந்திரம் போலே வளர்ந்தோங்கிய மரத்தி னிழலைக் கண்டிழங்கலானார்.

292

இறங்கிய முசல்லாவும் தான்விரித்தே யிறையோன் முஹியித்தீனப்துல்காதீர்
அரங்கண் பொருந்திய விருதையெல்லா மழகாக வைத்தே துயில்வதானூர்
வரங்கடாகிய வொருசன்யாசி வானிற் பறந்தவன் வருகும்போது
மரமும் பூமியுங் கிடுகிடென்ன வந்தான் சண்டமா ருதத்தைப்போலே. 293

மண்ட லத்தினி லீவனாரென்றே பகுதா தினிலுள்ளோர் பார்க்கும்மேரம்
கண்டார் சன்யாசியை மலைபோலவே காரணர்மனக் கோபமாகிச்
சண்ட மாருதம் போலேதாவச் சல்தியாய் விட்டார் கோடாலியை
யண்ட னடுங்கவே சோட்டாவையு மறுத்தங் கேவினார் சக்கரத்தை. 294

பற்றி யடிக்கவே யாசாவையும் பாங்கா யேவினார் கயிறுனதை
சுற்றி நொறுக்கிற்றே கோடாலியும் சூழ்ந்தங் கிருந்ததே சோட்டாவுமே
சத்தங் கதறவே சன்யாசியும் தகர்த்து நொறுக்கிற்றே திருச்சக்ரா
மெத்தி சையவன் வரும்படியா யிருத்த தேகயிர் மடவடத்தே. 295

இந்த விதமாகச்சன்னாசியை யியல்புகள் புரியவே விருதுகளும்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர் விட்டுச் சாற்றுவானப்போ கோபமீறி
யெந்த மனுடரு மெனக்கெதிரோ வென்ன கோலத்தி னுயுதங்கள்
விந்தை யாகிய மலேதேவுக்கு விளங்குங் குருவென்று மறிந்திடாமல். 296

தரையி லெனை நீங்க ளடிக்கவேண்டாம் தாக்க லோதியே யடியுமென்றான்
முறையாய் நொறுக்கியே யாயுதங்கள் முஹியித்தி னெலி சமுகம்விட
மறையின் மலர்பாதங்கள் தனையுங்கண்டு மனது நடுங்கியே ரிஷியானவன்
துரையின் மகனென்கே வந்திரென்று துலங்கும் பாதத்திற் பணிந்துசொல்வான்

ப த ம் .

பூமிதனி லெந்த வொலிகளும் புகழ்வாசரே கதம்பணிந்த நேசரே [சிங்கமே
மானிலந்தனில்ஜீவ ஜெந்துவெல்லாம் வாழ்த்தும் தங்கமே யென்னைக்காக்கும்
கானகத் தனிற்றுயிலும் சேதிகள் கண்டறியேனே யிந்த மண்டலத்திலே
விந்தைசேர் வயல்கூழ் வகுதையில் மாதவா அருள்தந்த சாதகா
என்ன செய்குவே னேதுசெய்குவேனெங்கள் நாதரே யிறையோன்றன்னேசரே
மன்னர் மணியே யுங்களாயுத வரலாறறியேனே யிந்தவைய மீதிலே.

தெ தா ங் க ல்.

கோட்டியாகிய அடியினாலே குலுங்குதே தேகம் படபடத்தே
போட்ட அடிகளோ போதுமையா புதியோன் முஹியித்தி னப்துல்காதீர்
காட்டில் யானுமே வரவுமில்லை ககனமீதினிற் பறக்கமாட்டேன்
சாட்டாங்கம் செய்தே னுங்கன்பாதம் தயவருள் செய்வீர் குதுபேயென்றான்.

ஈதுமொழி கேட்டு முஹியித்தினு மிருதயமீதில் தயவுண்டாக
ஆதி பெரியவன் சத்தமும்வந் தருமை மிகவுள்ள குதுபொலியே
யேது வாகவே குடுக்கைமீதி லிவனைப் பிடித்தங்கே யடக்கஞ்செய்வீர்
வாதுமிகச் சொல்வான் தேவுக்காக வையந் தனில்விட வேண்டாமென்றே.

திட்டமாகிய வசனங்கேட்டுச் செப்புவா ரப்போ சன்யாசிக்கே
யொட்டு வாக்கியம் பேசாமல் நீ யுறுதியாகவும் குடுக்கைமீதிற்
பட்ட பாடு நுழையு மென்றார் பகருவா ரப்போ நிஷியானவன்
குட்டி மலைபோலே யென்சடலம் குடுக்கை தனிலாக விதிவசமோ. 300

எட்டிக் குடுக்கையைப் பார்க்கும்போதே ஈரல் கருகுதே தஸ்தகீரே
கெட்டியாகிய மலைத்தேவையும் கிளம்பியோர் பாலிற் பிடித்துத்தாரேன்
அட்டியில் லாமல் விடுங்களென்றே அழுதுங் குறைசெய்தான் சன்னாசுதான்
கட்டுங் கயிரென்றா நிஷியவனைக் கதற விருக்கியே துரும்பாக்கிட.. 301

அன்ன காலையில் குடுக்கைமீதி லவனும் புகுதவே மரத்தில்வைத்தே
மின்னும் விருதெல்லா மனைந்துநாதர் விரைவின் மலர்ப்பாதங் குறட்டிலேறித்
தன்னால் நடந்தங்கே தஸ்தகீறும் சங்கையாகவே வருகும்போதில்
முன்னும் கடல்வந்து தோற்றியதில் முஹியித்தி னொலி தானிறங்கி. 302

மஹல்ல தீவுக்கு கப்பலேறிய காரணம்

திரைமேல் முசல்லாப் பாய்தனைவிரித்துச் சிறந்த பெரியவன் குதரத்தாலே
மருவி னாசாக்கோல் பாய்மரமாய் விளங்கும் கயிரதை அமராக்கட்டி
வரியின் தோல்களைப் பாய்தூக்கியே வாச ருடசுக்கான் சக்கரமாய்க்
கரையில் நங்கூரங் கோடாலியாய்க் கப்பல் ஜோடித்தே முஹியித்தினும். 303

அலீம்நா மென்றே நீனைத்தாரப்போ வந்தே ன்குதாவு மிறைநானென்றான்
ஆல முஹம்மது பேரனாரு மருமையுடன் கப்பற் றுனேறியே
மேலோன் குதரத்தாற் காற்றுவிச விளக்குந் திரைமீதில் வங்கமோட
நாலாம் நாளினில் ஹுருலீன்களு நாதர் நபியுல்லா தேவியாரும். 304

வந்தங் கிறங்கினார் மணிகப்பலில் வசன மடமாது கதிஜாவுமே
சிற்தை யுவப்பான வஜீபனமும் சிறக்க முன்வைத்தார் பசியாறினார்.
எந்தன் பேரே பென்றுபோற்றி யிலங்குந் திருமாது ககனிலானார்
சந்தர வதனத்தா ரிறையைப்போற்றிச் சலதியா யோடும் வங்கமீதில். 305

ஆதிபெரியவன் தனைத்தொழுதே யவன் தன் கிருபையா லிருக்கும்போது
நாதர் முஹம்மது தேவியாரும் நல்லோ ராயிஷா பீவியுடன்
மாத ராகிய ஹுருலீன்களும் வந்தா ரொடுக்குடன் மணிகப்பலில்
நீதர் முஹியித்தின் பசியாறியே நிகழ்த்துவா ரப்போது போற்றியார்பால் 306

எங்கள் முஹம்மது தேவியாரே யியம்புங் கரைசேரத் தூர்முண்டோ
தங்க ளழுதவாய் திறந்து சொல்லும் சங்கை பொருந்திய தாமேயென்றார்
திங்கள் வதனத்தா ரிஃதுசொல்லச் செப்புவா ரப்போ தழூர் தம்போலே
யெங்கள் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்க் கிலங்கு மலர்மாது நானைச்சொன்னார்.

செங்கை யுடையநல் நவமணியே செல்வரே யென்றுங் ககனிலானார்
தங்க மயமான குதுபொலியுந் தனியோ னிபாதத்தா யிருக்கும்போதிற்

சங்கை யாகிய காற்றுவிசச் சார்ந்த திரையின்மேற் கப்பலோடப்
பாங்கா யப்பதத் தொருமடவாள் பாங்காய் வஜிபனங் காத்திலேந்தி. 308

வந்தார் ஸெயினபு நாச்சியாரும் வாசங் கமிழ்ந்திட ஹிருலீன்களும்
அந்த மிலியுடன் கிருபையாலே யழகா யிறங்கினார் மணிக்கப்பலிற்
சந்தர வதனத்தின் குதுபோலியார் சமுகந் தனில்வைத்த வெடுக்கானதைச்
சிக்தை பூரிப்பாய் பசியாறியே செல்வ ரிருக்கின்ற நேரத்திலே. 309

வள்ளல் முஹம்மது தேவியார்பால் வழுத்துவா ரப்போ தமுர்தம்போலே
வெள்ளி யிரவினி லொடுக்குமேந்தி விளக்க வருமான போற்றியாரே
யுள்ளது சொல்லு மஹல்லதிவுக் கின்னங் கரைசேரத் தூரமுண்டோ
விள்ளுவீ ரென்று தானேதிட விளம்புவா ரப்போ நபிதேவியார். 310

எல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றபூவே யெங்கள் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
நல்லோர் நாச்சியார் வருவார்நாளை நவிலுவா ரப்போ துல்தாரத்தை
மல்லிகை வாச ரிருங்களென்று வானின் மதிபோலே ககனிலானார்
வல்லோன் குதரத்தாற் கப்பலோட வாகாய் பதினாறு நாளானபின். 311

திங்கட் கிழமையி லிரவானதில் சிறந்த பாத்திமா நாச்சியாரும்
சங்க மாகிய ஹிருலீன்களும் சாரி யெழுபதா யிரங்களுக்குழ
மங்கு லுதிக்கின்ற கதிர்க்கள்போல மாய பரணத்தின் சோதியின்ன
எங்கும் வாசனை கமகமென்ன விளங்கு மரகதக் கிண்ணமேந்தி. 312

வந்தே மணிக்கப்பல் மீதிலாகி வள்ளல் முஹியித்தீன் தமையும்போற்றி
எந்தன் மகனாரே யென்கனியே யிறஸூல் முஹம்மது பேரனாரே
சந்தர வதனத்தின் தயாபாரே தாங்கள் பசியாறு மெனப்பகர்ந்தார்
கந்தங் கமழ்வாச ரொன்றுக்ககுந்திக் கவலுவா ரப்போ முஹியித்தீனும். 313

எங்கள் மாதாவே நவமணியே யியம்பக் கேளுங்க ளொருவாசகம்
சங்கை யாகிய மஹல்லதிவு சார்ந்து கரைசேரத் துலகளுண்டோ
திங்கள் முஹம்மது நபிமகளே செப்புவிர் என்று குதுபோதிடத்
தங்க மயமான நாச்சியாருந் தனியோ னருளின லுரைசெய்வாரே. 314

வெள்ளிக் கிழமையி லிரவானதில் மிகுந்த விருளுடன் புசலுங்கூற்றும்
துள்ளி யடித்திடும் சுக்குருக்கடல் துலங்கும் படியான திரையினாலே
யுள்ள படியான ஊசிக்காந்த முயர்ந்த மலைரண்டாய் பிரிவுகாணும்
வள்ள லுடகப்ப லப்பாலோட மஹல்ல திவுமே காண்பிரென்றார். 315

திங்கள் மணிமுத்து மாலேரண்டு சிறந்த முஹியித்தீன் கழுத்திலிட்டார்
செங்கை தனிலொரு கணையாழியுங் செல்வர் விரலினி லணிந்துமாதர்
மங்கு லுதிக்கின்ற மீன்கள்போலே விளங்கி னொரு தாம்பாளமுந்
தங்க மயமான வென்கனியே தகுந்த மலைத்தேவு வருகும்போது. 316

இந்த தாம்பாள மெடுத்தெறிந்தா லிடைந்து தேவது கலங்குமென்ன
அந்த மிலிநபி கலியுமானா ரவர்களுடமலை கணையாழியும்

எந்த நாவரினு மணிந்திருப்பி ரெங்கள் முஹியித்தி னேயுமது .
சிந்தை பூரிப்பா யிருமினென்றும் சிறந்த மயில்மாதா மிகவும்போற்றி. 317

வந்தார் ககனமேல் நபிமகளார் வள்ளல் முஹியித்தின் கீப்பலோடச்
சிந்துந் திரைமீதி லிருபதாம்நான் சிறந்த பெரியவன் குதரத்தாலே
அந்த விரை வினிற் புசலுங்காற்று மதிக விருளுமாய்க் கடல்மீதினிற்
சந்திப்பாய்வரு முக்கலாலே தனியோன் முஹியித்தின் மணிக்கப்பலும். 318

மேலே யுயர்வது மலைபோலாக விளங்குந் திரைமீதில் வங்கமோடச்
சோலை பகுதாது முஹியித்தினும் துலங்கு மனதிலே பயமதானூர்
ஆலம் படைத்திடு மாதிராய னருளிநா னப்போ குதுபொலிக்கே .
தால மீதிலே தீனோரெல்லாம் தங்களுடநாமம் சொன்னாராகில். 319

ஏகிப் பறக்குமே புசலுங்காற்று மெல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே
வாக ருடவங்கம் விரைந்தோடுமே மனதிற் பயம்வேண்டா மென்குதுபே
பூக மாகிய வசனங்கேட்டங் குவரி மேலாக வருகும்போதில்
ஏக னுரைபோல ஊசிக்காந்த மிலங்கு மலைரண்டாய்ப் பிரிவுகாண. 320

மல்லி மணவாச ருடையவங்கம் வாரி தனிலோடிக் கரையுங்கண்டே
நல்லோர் முஹியித்தி னப்துல்காதிர் நாதரிறங்கியே மஹல்லதீவின்
வல்லோன் கிருபையால் விருதணைந்தே மலரின் பாதத்தைக் குறட்டிலேற்றிச்
ஸல்லல் லாநபிதிருப்போரும் சங்கை யாகவே நடக்கும் போதில். 321

மஹல்லதீவு மடத்தில் வந்திறங்கிய காரணம்.

காவுந் தருவளர் பூஞ்சோலையும் கதலி நாரத்தை மகிழ்தேக்குப்
பூவும் வாசனை கமகமென்னப் புதிய மடமென்றங் கெதிர்கண்டார்
மேவுந் தவத்தின ரதிலிறங்கி விரைசேர் முசல்லாவுந் தான்விரித்துச்
சோபித முள்ள விருதையெல்லாந் துலங்கும் படிவைத்தங் கிருக்குறோம். 322

அன்ன காலையில் மஹல்லதீவு னரசன் மகளுடன் பாங்கிமாரு
மின்னு மாபர னாதிபூண்டு விளங்கும் பகல்வத்தி போலாகவு
முன்ன மலர்ச்சோலை வாவியீதில் முழுகித் தலையிடு துவர்த்தும்போதிற்
றன்ன லரசியு மடத்தைபார்க்கச் சந்தர னுதயம்போற் குதுபைக்கண்டான்.

எந்த னருமையின் பாங்கிமாரே யிர்தமடத்தினி ரொருசந்யாசி
சந்தர னுதயம்போற் றோன்றுதடி தரணி தனிலுள்ள குலதெய்வமே
வந்தங் கிருப்போரைப் பாதம்போற்ற வாருங்கள் நீங்கள் தாதியென்று
அந்த நிமிஷமே மாதரெல்லா மருகிலே நிற்க வரச்சொல்வான். 324

அம்மா னெனதுட பாங்கிமாரே யண்ணல் கழுத்திலே கிடக்குமாலே
இம்மாத்திரேமென்றே விலைகள் பார்த்தா லிர்தப் புனிகளும் காணாதெடி
செம்மல் விரலாழி யொன்றுக்கேதான் தீவார் மதிக்கவும் கூடாதம்மா
எம்மாத்திரம் பேர்கள் டணிர் திட்டாலும் யாருக்கும் கைவசம் கிடைக்குமென்றான்.

அன்ன காலையிற் பாங்கி மார்க ளரசி யுடன்வந்தே குதுபுபாவில்
மின்னு மலர்ப்பாதம் தன்னைப்போற்றி விளக்கந்தான் செய்வா ளரசன்மக
ளென்னும் குலதெய்வ முனிவிளக்கே யிறையோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
மண்ணி லந்தனி லுங்கள்பாதம் வணங்கிக் கைலாசபதி பெற்றோரும். 326

ப த ம்.

எங்கள் தெய்வமே சங்கை பொருந்திய விருதயக் கனியே
நவமணியே தவத்தங்கியே திருவே நீங்களெவ்விதம்
எவ்வித மிவ்விடம் வந்தீர் கனியே. 327

சங்கையாகிய ஊர்பேர்தனைத் தயவருள் புரிவீர்
கத்தருவீர் மதவிளக்கும் தெய்வமே நாங்கள்
தையலாருமைப் பணிந்தோம் புவியில். 328

தொ ங் க ல் .

மாதர் பணிந்தோதும் வசனங்கேட்டு மவுலுவா ரப்போ முஹியித்தினும்
பூதல மீதி லார்வாசிகள் புலங்கே ளுங்கள் திடமாகவே
சீதம் பொருந்திய பகுதாதினிற் சிறந்த முஹியித்தி னிவிடம்வந்தேன்
மாதரே மிந்த மஹல்லதிவு வரலா ரோதுமென் றுரைசெய்தார். 329

வரிசையாகிய வசனங்கேட்டு மடமானு ரைசெய்வாள் வணக்கமாக
அறுபத்து நாலு தீவுக்கெல்லா மரசர் தானாகு மெனதுதந்தை
குருவதாகிய சன்னாகடன் குவல யந்தனி லோர்மையாகப்
பெரியதாகிய மலையின் றேவைப் பிரியந்தான்கோண்ட விபரங்கேளீர். 330

எங்களுடதீவி லொருகோவிலுமேது வாகவே தானிருக்கு
தங்கே மலைத்தேவுக் குயர்ந்தமேடை யழகு மிகுதமாயிருப்பதுண்டு
சங்கை யாவரு மலைத்தேவினைச் சாஷ்டாங்கஞ் செய்கிற ரத்தேவுமே
திங்கள் வதனமா ரொருமாதனைச் சிறைகள் வாங்குதே வருஷந்தோறும். 331

வருஷந் தவருமற் சிறைகொடுத்து மனக்கோ பம்வர மலைத்தேவுக்குங்
கருமை யபிஷேகந் தானுஞ்செய்ய ஐந்நூறு சன்னா சிருக்கிறார்கள்
பெருமை மிகவுண்டுத் தேவினுக்கும் பேசநா வுண்டோ குலதெய்வமே
யுருவையாய் நாங்கள் நடந்திட்டாலு முண்மை யணுவில்லா மலைதேவயா. 332

அந்த மலைதேவுக்கறுபத்துநா லமைச்ச ருடசெல்வி சிறைகொடுத்தார்
மிந்த நாளினிற் றேவுக்காக வென்னை சிறைவைக்க மனதெண்ணியே
மந்திரி மார்களுந் தந்தையாரு மனது வருத்தமோ டிருக்கிறார்கள்
சந்தர வதனத்தின் தயாபரரேதைய லென்னவிதி யிஃதோவென்றாள். 333

அன்னகாலையில் முஹியித்தினு மருளுவா ரப்போ மகிழ்ச்சியாக
மன்னன் மகளாரும் பாங்கிமாரு மனைக ளேகென்றார் தஸ்தகீறுஞ்
சொன்ன வசனம்போற் றோகைமார்க டிலங்கு மவர்களின் மனைகள்சேர்ந்தார்
என்னு மிறையவன் கிருபையாலே யேகன் குதுபுதா மிருக்கும்போது. 334

. மஹல்லதீவிற் கொய்யாக்கனி கொய்த காரணம்

வல்லோ னருள்பெற்ற முஹியித்தினும் வாகாய் விருதெல்லா மெடுத்தணைந்தே
நல்லோர் பாதத்தின் குறட்டிலேறி நகர்சோ தனைப்பார்க்க வேண்டுமென்றே
ஸல்லல் லாநபி பேரனாரும் சங்கையாகவே வருகும்போதிற்
சொல்லுஞ் சாலையிற் கொய்யாமரஞ் சிறந்த பெருகத்தின் கனிமைக்கண்டார்.

அண்டர் போற்றிடு முஹியித்தினு மழகா யொருகனி கொய்தபோதில்
கண்ட யெகுதியு மோடிவந்து கனியேன் கொய்திரென் மடிக்கலானான்
வண்டன் மறுபடி கரமோங்கையில் மரம்போ லவன்கையுமிருக்கையிலே
நின்று யோசித்தான் காவற்கார னீதர் மனக்கோப மிகுதமனார்.

336

அண்ணல் முஹியித்தின் கோபத்தாலே யவனி மலைகடல் விருட்சங்களும்
முண்ணோர் பதியெல்லாம் கிடுகிடென்ன மேலோ னுட்சத்த முண்டாயின
கண்ணின் மணியான வென்குதுபே கல்புக் கனியான மணிவிளக்கே
எண்ணி மனதிலே கோபமான வியல்பை மகுபூலிற் பாருமென்றே.

337

இறையோனுகேட்டு முஹியித்தினு மிலங்குமகுபூலினெழுத்தைப்பார்க்கத்
தருவின் கனியொன்றைக் கொய்வாரென்றந் தனித்து எகுதிவந் தடிப்பானென்றும்
இறகூல் முஹம்மது நபிபேரரு மிலங்கு மெழுதிருந் தமிழக்கண்டே
மலையோற்மிகப்போற்று முஹியித்தினும் வல்லோன்பாமென்று ஷாகூலசெய்தார்.

பொறுமை மிகவாகித் தஸ்தகீறு புதியோ னவனுட பண்பாலென்றே
மரம்போ லிருக்கின்ற வெகுதிகையை வாசர் தடவியே நேர்த்தியாகித்
தருவின் கனிகொய்ய காரணத்தைத் தனியோன் குதுபெண்ணி நிற்கும்போதி
லாச ரிடம்வாரு நீரெனவே யதிறும்படி மடிபிடித்திழுத்தான்.

339

மன்னர் மிகப்போற்றும் முஹியித்தினும் வழத்தினு ரப்போ யெகுதியோடு
மென்றன் மடிபிடித் திழுக்கவேண்டாம் யானும் பகுதாது மிசிக்கினாகும்
உன்னார் நடப்புகள் யானறியே னொருவன் தோப்பென்று மறிந்திடாம
லென்னைப் படைத்த வனுடசோதனை யெகுதியே நியு மடிவிடென்றார்.

340

தால மீதுள்ள வெகுதிசொல்வான் தர்க்கம் சொன்னால் விடுவதில்லை
மாலா ராசர்பால் வாருமென்றான் முஹியித் தினொலி யுரைசெய்தார்கள்
மேலா யொருகனிக் கேழுகனி விலக்குவே னென்றன் மடிவிடென்றார்
சோலை தனில்கின்றே கொடுமினென்று துலங்குமடிவிட்டே யெகுதிநின்றான்.

சொன்ன பிரகார முஹியித்தினுஞ் சோளிக்காவினிற் கனியெடுத்தே
மின்னுங் கரத்தினு லெகுதிக்கிய விளம்புவர் னப்போ கோபமாக
இன்னு ளுமக்கிந்தக் கனிகளேந்திங் கெந்தக் காவினிற் கொய்திரென்றான்
என்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யிலங்குஞ் சோளியா தனைப்பாரென்றார்.

ஆலம் பதினெண் ணுயிரமும் கண்டானுழிக் கடலேழும் வானபூமியும் .
மேலா யிருக்கின்ற சோலைமீதில் விரும்பிக் கனிகொய்த காம்புங்கண்டான்
தாலந் தனிலுள்ள தெய்வமென்றே சாஷ்டாங்கஞ் செய்தே யெகுதிக்காபிர்
கால விதிதானே வுமையடித்தேன் கண்ணின் மணியான தயாபரரே. 343

எந்த னுடதெய்வ நீங்களாகு மெனக்கு மறுகதி புனியிலில்லை
யுந்தன் காரண மறிந்திடாம லோங்கி யடித்தேனே பாவியானும்
சிந்தை கலங்குதே மணிவிளக்கே தெய்வந் தனக்கெல்லாந் தவபதியே
எந்தன் பிழைபொறுத் தருளுமென்றே யெடுத்தா னோட்டமு மனைவிக்கோத.

வந்து மனைமீதிற் காவற்காரன் வழுத்துவா னப்போமனையாளுக்கே
எந்தன் கண்ணாட்டி யிளங்குயிலே யிருக்கு நமதுட தோப்பானதில்
சந்தர வதனமா யொருசன்னாச தாகத் துடனொரு கனியைக்கொய்தார்
அந்த நேரமே யானுமேகி யடித்தே னோடி கரத்தினுலே. 345

மரம்போ லெனதுகை நிற்கும்போது மடியைப் பிடித்தேனே மதியில்லாமல்
அறங்கள் பொருந்திய தவத்தினரு மழகாய்க்கனியேழு தருவேனென்ற
ருரைபோல் கொடுமென்றே கனிகளேழு மொழுங்கா யெனதுட கரத்திலீந்தார்
திறந்த கனிகொய்த தோப்பெங்கென்றே சிறந்த சோளியா தனைப்பாரென்றார்.

கண்டே னதிசயங் கண்ணாட்டியே காவலமுடியுமா விளமயிலே
மண்டல முள்ள தோப்புகளும் வானம்பூமியு மலைகடலதும்
தண்டலை மீதிற் கொய்தகாம்புந் தாண்கண்டு போற்றி வந்தேனென்றான்
கொண்டான் கோபம் யெகுதிமாது கூறுவாளப்போ தவனைநோக்கி. 347

எந்த ளுருள்ள குலதெய்வமோ வேன்தா னவரைநீ யடித்தாய்பாவி
இந்த நாளினிற் மதிகெட்டோனே யியல்புதா னில்லா வெகுதியேநீ
யுந்தன் கரத்தைதான் காண்பியென்றே யோங்கித் தரித்தாளே வாளினுலே
தந்தை தாரையா யவனமுகத் தைய லெழுந்துதான் காவில்வந்தே. 348

கனிகள் மிகக்கொய்தே யாறுதட்டிற் கல்பு குளிரவே யெகுதிமாது
மினிதாய் மலர்களு மேலேவைத்தே யெழுந்தான் கணவனு மைனருமாய்
மனதி லின்புற்றே குதுபைத்தேடி வந்தா ளவளுட கண்ணீரோட்க்
கனமும் பொருந்திய முஹியித்தீனைக்கண்டு மலர்ப்பாதம் பணிந்து சொல்வாள்

ப த ம் .

எங்கள் தெய்வமே தங்கள் மேனியில்
எப்படி அடித்தான் மடிபிடித்தான் கடிமலரின்
தருவே நாங்கள் ஏழைகள் ஏழைகள் தனைக்காப்பிர் மதியே.

ஏழையென்னுடைய கணவன் செய்பிழை யெந்தலை விதியோ
அவன் பதியோ சுவனமதித்திருவே நான் என்செய்வேன்
என்ன செய்வேன் இருதயக் கனியே.

கஞ்சமாழக வஞ்சிகணவனைக் கைதனைத் தறித்தேன்
புவிதனிலே தவந்தங்கிய தெய்வமே யென்னகாலமோ
காலமோ அறிகிலேனே வொளியே

பஞ்ச பாதகன் என்கணவன் குற்றம் பாலரே பொறுப்பிரே
வினை தவிர்ப்பீர் கனம்தங்கிய பதியேயிந்தப் பாரினிற்
பாரினிற் பலனருள்வீர் மணியே

தொ ன் க ல்

இந்தவிதமாக வெகுதிமாதங் கிடைந்து மனம்வாடி யழுகும்போதி
லந்தயிலியுட முஹியித்தினு மருமை யாகவு முறைசெய்தார்க
ளுந்தன் கணவரின் கரமானதை யோங்கும் வாளினும் றரித்தாயென்ற
விந்தையாகிய வெகுதிகையை விளங்கும்படியாகப் பொருத்தினார்கள். 350

அன்ன காலையில் யாவர்களு மருமை யாகவே கலிமாச்சொன்னார்
தன்னார் ரொழுகையு மற்றியல்புஞ் சங்கை யாகவே மிகப்போதித்து
மன்னர் மிகப்போற்று முஹியித்தினும் வாகா யிஸ்லாத்தி லானபேரும்
என்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யிலங்கு மனைவந்தே யிருக்குரளில். 351

மஹல்லதீவில் தேவைப் பிடித்துக் கூசிலடைத்த காரணம்.

காவு மிகவுள்ள மஹல்லதீவிற் கனக முடிமன்னன் வகடனையே
தேவு தனக்காகச் சிறைகொடுக்கத் தெருக்க ளலங்கார மிகவேசெய்து
பூவினம் பந்த லொருசாரியும் புதிய காவணம் விருந்துகளும்
சோபிதஞ் செய்தே மணிமாடங்கள் துலக்கி ஐந்நூறு சன்னாகுடன் 352

அறுபத்து நாலு தீவார்களு மாசன் மணிமாடந் தனிலிருந்தே
திரையின் மணிமுத்தா யிலங்கு மான சிறந்த குயில்மாதை நீராட்டியே
கருமுகிற் கூந்தல் தனைவகிர்த்து கணக்க மணிமுத்து மாலைகோர்த்து
நிறையிற் கதிற்போலே துயிலுடுத்தி நீனிலம்புகழ் மாதினுக்கே. 353

மதிபோற் றிலதமும் கெடுத்தாள்மாதா வாசம் பரிமள மிகத்தியிர்ந்து
கதிரின் பிரகாசம் பளபளென்னக் கருத்து தனக்கான வயிரமிட்டாள்
நிதியி னுயிர்கதிர் மூக்குநத்து நேறிழைக் கான மணிமாலையும்
பதியிற் பகல்வற்றி போட்டதுபோற் பலவன்ன மாளி யணிந்தனளே. 354

எழுந்தாள் சந்திரன் போலாகவே யிருந்தாள் பல்லக்கி லழகிலங்கக்
குளிர்த் தமடமாதர் கவரி வீசக் கோதை மயிலாளு யிருக்கும்போது
பழுதில் லாதொரு மகளைகோக்கி பாரிலரசனுந் தேவியாரும்
விழுந்தங் கலரியே மனதுநொந்து விசன மிகவாகிப் புலம்பினாரே. 355

அன்ன நடைமாதே யூர்வசியே யவனி தனில்வந்த கனிவர்க்கமே
இன்ன லுன்னையே தேவுகிய விர்த விதிகளா வாங்கிவந்தோ

மென்ன காலமோ விளமயிலே யிலங்கும் படியான மதிமுகமே
நன்னிலை யுள்ள பாலகியே நாங்கு ஞாயிர்வைத்தா யிருக்கவேணும்.

356

ப த ம்

தங்கமே நீமயிலே தங்கமே நீகுயிலே தங்கமே
தங்கமே நீதங்கமே நீயென்கனியே லூர்வசி தங்கமேநீ.

சங்கையுள்ளமானே யிங்கிதத்தேனே திங்கள் முகத்தாளே பங்கயத்தின்பாவே
பங்கயத்தின் பாலகியே பாரிலுனக் கிதுவிதியோ

அன்னநடைமாதே யுன்னைவளர்த்தோமே யென்னுங்கதிர் போலேயின்னும்படி
மானேதுன்னுங் கதிர்மாதே யுன்னைவிதி வசமோ தேவருந்த

வஞ்சிக்கொடிமானே யின்சொல்லுந்தேனே கொஞ்சங்கனியாளோஞ்சிதத்தின்
பாவைஞ்சிதமே யென்மயிலே நானுனையோ தானினைக்க

என்செய்குவோம்புவியில் என்மகனே யுகியுன்முகத்தைப் பார்த்தேயுருகிறோமே
யாங்களுருகிறோமே யுருகிறோமே யுலையிலிட்ட மெழுநதுபோல்.

தேவுவரும்போது நாவுளறுவரையோபாவினையோ தாகத்தேவருந்துமோதான்
தேவருந்த வுனைவளர்த்தோம் தெள்ளமுதமான கண்ணே.

பெற்றவயிறுதானும் பற்றியெறியுதே யெத்திசையில் நாங்கள் எப்போதுனைக்
எப்போதுனைக் காண்போமோதான் இளமயிலே யூர்வசியே. [காண்போம்

தெ ர ங் க ல்.

இந்த விதமாக விருபேர்களு மிடைந்து மிகவாடி யழுகும்போதில்
மந்திரிமாரோடி சன்னாகுகள் வாகா யமர்த்தியே மதிகளோதிச்
சந்தர னழகான பல்லக்குமேற் றையல் தனைவைத்துச் சகலோர்களும்
அந்தி சாயலா யெழுந்தார்பாதி லைநூறு சன்னாக முன்பிலாக.

357

பேரி நவுரிகள் கிடுகி டென்னப்பிடியு மெக்காள மடமடென்னத்
தாரை முருசுகள் துந்துமியுந் தம்பூர் மேளங்கள் சொலித்துவர
வாரி முழக்கமாய் வருகும்போதில் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
தெரிவதாகவே விருந்தணிந்து சிரந்த மலர்பாதக் குமட்டிலேறி.

358

வந்தார் முஹியித்தீ னாண்டகைதாம் வாரிபோ லான கூட்டத்துட
சந்தர னுதயம்போற் முகமிலங்கத் தனியோன் குதுபொலி வருகுநோம்
மந்தர மோதுஞ் சன்னாகுகள்தான் வாகாதமை நோக்கி யுரைசெய்குவார்
எந்த நகரத்தி லுள்ளவரோ வெங்கேதா னிப்பொ வந்தார்களோ.

359

வாணின் மதிபோலே மலர்முகமும் வாலகதிர் மேனித் திருவழகு
மேனார் சுவனத்தின் குலதெய்வமோ வென்றே மிகப்போற்றிச் சன்னாசெல்லா
மானார் தன்னையே பவனிச் சுற்றி மலையின் தேவுடகோவில் வந்தார்
வாணின் கதிரவனடைந்தபிற்பை மத்தாப் புடனல்ல தீவெட்டியும்.

360

சந்திப்பாகவே மிகவெளிரத் தைய லானையங் கிறக்கிவைத்தே
வந்த சன்னாக ஐந்நூற்றவர் மலைத்த வுடகோயிர் றுன்புகுந்து
விந்தை யாகிய விளக்குகளும் விளங்கும்படியாக மிகப்பொருந்தி
யந்த சாகிடமுத்தினாலே யழகாய் மணிமேடை சிங்காரித்தே.

361

வாச மலர்களு மிகத்தியிர்து மயிலார் தனையுமே யதின்மேல்வைத்துப்
பூசை புனர்சார மபிசேகமும் புகழ்ச்சி யாகவே மிகவுஞ்செய்தே
கூசலாகாமல் நரபலியாக் கொடுத்தார் துருவையி லைந்நூறுமே
ஹாஜத் தாய்நின்ற சன்னாசெல்லாம் கரத்தாற் கும்பிட்டே யுரைசெய்வார்கள்.

உந்தன் சன்னாசை மோதிடாதே யூரிலே வந்து சாடிடாதே
வந்த பெயர்களை நொறுக்கிடாதே மாடாகூடங்கள் தகர்த்திடாதே
யெந்த நாளிலும் தஞ்சமாக வெங்கள் தனைக்காப்பாய் மலைத்தேவையா
சொந்த அடிமைகள் தன்னைக்கார்த்துச் சுகமாய்ச்சிறைவாங்கிப் போவீரென்றே.

பணிந்தே யனைவரும் வெளியிலாகிப் பாங்கா யுரைசெய்தார்சன்னாசெல்லாம்
அணியில் மிகநிற்கும் காவற்காரர் அடைப்பாய் கதவென்றார் சகலோர்களும்
மணியின் மதிச்சோதி முஹியித்தீனும் வாசலருகாமை வருகும்போது
தொனியாயுரைசெய்தான் காவற்காரன் துலங்குஞ்சன்னாசே யெங்கேபோதீர்.

காத லாகநீ ரேகினாலே கனத்த மலைத்தேவு விடுகாதும்மை
யேது வாகவே திரும்புமென்றே யியல்பா யவனோதக் காவற்காரர்
ஆதி யருளாலே யவன்கண்ணுக்கங் ககவல் தெரியாமற் புகுந்தாரப்போ
போதா வுள்ள கதவடைத்துப் பூட்டி னுன்ஜன மோட்டமானார்.

365

அந்நே ரத்தினிர் றீவோரெல்லா மவரவருட் மனைகள்சேர்ந்து
தன்னு லவரவர் கதவடைத்துச் சர்ஷ்டாங்கம் செய்தே யிருக்கும்நேரம்
மன்னர்கள் போற்று முஹியித்தீனோர் வல்லோன் கிருபையார் கோவில்மீதில்
யின்னு முசல்லாப் பாய்விரித்தே விருதெல்லாம் வைத்தே யிருக்கும்போது.

ராசன் மகளுமே கீழிறங்கி நாதர் முஹியித்தீன் சமுகம்வந்தே
வாசமலாடி தனைப்போற்றி வணக்கமாகவே யிருந்துவாடி
நேசர் முகனோக்கி கண்ணீரோட்டி நிகழ்த்தினு ளப்போ தூர்வசியும்
தேசந் தனக்கெல்லா மணிவிளக்கே தெய்வ சன்னாசே யெங்கேவந்தீர்.

367

ப த ம்

எந்தன் தெய்வமே யிந்தா லயத்தினி லெப்படி வரலா
மனமதியே கனந்தங்கிய திருவே நானேழையாள்
ஏழையாள் அறிகிலேனே கனியே.

தேசமீ துள்ள தெய்வங்கள் தாமென்றுந் தேவுதா னெண்ணுமோ
அதம்பண்ணுமோ பதந்தொழுமோ அறியேன் ததித்தருவே
தெருவே திருவடி மணியே.

மடத்தில் நான்கண்ட மன்னவர்க்கென் விதிவருகு மென்றறியேன்
புவிதனிலே தவந்தங்கிய சுயரேயெங்கள் வள்ளலே வள்ளலே
மணிவிளக்கே திருவே.

திது செய்திடுந் தேவையடக்கிற் தேசங்கள் தனிலே
புவிமீதிலே தவங்களுண்டோ மதியோ யென்தன் சிந்தையிற்
சிந்தையிற் றியங்கிறேனே கனியே.

தொ ங் க ல்

அண்ட கோளங்களெட்டுத் திவிலடங்கா மலைதேவுக் கெனைவளர்த்தா
பொன்று யுங்கள் வளர்த்தாரென்று முலகந் தனில்மாது மறந்தேனில்லை
சண்டாள னுன காவற்காரன் தள்ளி யடைத்தானே குலதெய்வமே
வண்டன் மலைத்தேவு முமதருமை வழிபா டறியுமோ கண்மணியே. 368

இருபேர் தனையுமே தேவுக்காக வேதக் கடவுள் ரெழுதினாரோ
பொருமை தானுள்ள நவமணியே போகநான் செல்ல வழியைக்கானே
யிருங்க றீஸ்பர னுண்டு வென்று ளியம்புவா ரப்போ முஹியித்தீனும்
வரையின் மலைத்தேவு நமதுபாலில் படும்பாட்டை யறிமினென்றார். 369

உரைகள் மிகவோதி முஹியித்தீனு முடையோன் வணக்கமா யிருக்குறோ
யிரையோ னருளினால் சுவனத்திருந்திறங்கினார் கோயிலி லிருமாதர்கள்
திருவின் முஹம்மது பேர்கண்டு செப்புவா ரப்போ யிருபேர்கள்பால்
மருவின் குழல்மாதே நாமமென்ன மறியமாகியா நாங்களென்றார். 370

எங்கே யிரவினில் வந்திரென லிறையோன் குதுபொலி கேட்டபோதிற்
சங்கையாகிய மாதர்சொல்வார் றனியோ னுத்தாரங் கொடுத்தானிப்போ
தங்கு மலைதேவு வருகும்போதிற் சகல தீபமு மமர்ந்திடாம [யென்றார்.
ளெங்கள் கரத்தாலே தூண்டச் சொன்ன லிறையோன் முஹியித்தீன் கனியே

அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மவன்ற னுதவியென் றிருக்குறோம்
விந்தையாகிய மலைத்தேவது வீறிட்டெழுந்தது சத்தம் போட்டே
கந்த ரங்களும் கிடுகி டென்னக் கதறிவந்ததே மலையை நீங்கிச்
சந்திப் பாகிய மரங்களெல்லாம் தானே மிகச்சாய வரலானதே. 372

ப த ம்

வருகுதே தேவு மலையைவிட்டும் வருகுதே தேவு மடமடத்தே வருகுதே தேவு
மண்டலங் கிடுகிட அண்டங்க ளதிரிடக் கொண்டல் மிடிபோலே

குமுறிய சத்தமாய் வருகுதே தேவு.

அறுபத்து நால்தீவுக் கதிகாரி நானென்று மைந்நாறு
சன்னாசையடிக்கிறேன் பாரென்று வருகுதே தேவு
தூசிய தானது வானத்தி லேகிடச் சோலைமரங்களும்
தலைசுற்றி யாடிட வருகுதே தேவு.

காட்டிலே மான்மறை கண்டது மோடிக் கதறிய சத்தமும் .
பதறிய மேனியாய் வருகுதே தேவு.

இரைச்ச லாகவே வருகும்போதங் கேங்கி யொருமுச்சு ியறிந்ததப்போ
பறிக்க லாகவே கதவைபூட்டும் பாவைய லலறியே மயங்கிவிழ்ந்தாள்
திருக்கண் ணுடையவன் முஹியித்தினும் சிறந்த தாம்பலந் தனையெறிந்தே
சுருக்கில் விருதெலாமெடுத்தேவினார் தொடர்ந்தங்கடித்தேமலைத்தேவையே.

சோட்டாத் தடியுமே சோலித்தடிக்கத் துலங்குங்கோடாலி புயத்தில்வாங்கக்
கோட்டி யாய்வருந் தேவானதைக் கொடுத்திற்றே பூசை திருச்சக்கரம்
காட்டா தடித்தே கோடாலியும் கதறிதேவது மயங்கிவிழ்கப்
பூட்டியாகவும் கயிருனது பிடித்தங் கிழுத்ததே மடமடத்தே.

374

இந்த விதமான வடியினாலே யேங்கி யழுததே தேவானது
தந்த தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சாற்று மதுதானங் கோபமாக
வெந்த வொலிமார்கள் வந்திட்டாலு மென்றோ டெதிர்ப்பவ ருலகினுண்டோ
அந்த மிலியருள் முஹியித்தினு மவர்கள் தனக்குநா னடிமையென்றும்.

375

எண்ணி மனதிலே தேவானது மியம்பு நேரத்தி லாயுதங்கள்
மண்ணில மீதிற் றேவானதை மாட்டுங் கோடாலி மடமடத்தே
தன்னாற் கதறவே யடத்திழுத்துச் சமுகங் கொண்டுவந்து விட்டபோதிற்
கண்ணாற் முஹியித்தி னெவியைக்கண்டுதங்கள் தான்போற்றி தேவுசொல்லும்

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியா யிலங்கு முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
பல்லாயிரங்கோடி யுயிர்கள்யாவும் பாங்கா மிகப்போற்றி மணிவிளக்கே
வல்லோ னருள்பெற்ற தயாபரரே வாசம் பொருந்திய நவமணிபே
சொல்லே யறிந்தாலு மிந்தப்பாதை துசமனொருகாலும் வரமாட்டேனே.

377

ப த ம் .

வகுதை வாழும் பதிவிட்டேகி வந்த தறியேனே யெங்கள் வாசத்தருவே
ஆயுத மடிகான் பொறுத்திட ஆலமீதிலே யுங்களடிமை யேலுமோ
தங்க வாசரே பெனது தேகங்கள் தானுரோகுதே மனமீறியுருகுதே.

போதும்என்பட்ட பாடுகளெல்லாம் புவியின்மீதிலே மன்னர்போற்றும்
நான்தீவிலே சிறைவாங்கிய குற்றம் சேலாச்சுதே யென்றிரேக நோகவே
வாடுதேமனந் தேடுதேகதம் வாக்கருள்புரிவீர் மேலர்வாசத் தருளே.

தொ ங் க ல் .

ஈது வசனமுந் தேவோதிட இறையோ னுரைசெய்தான் குதுபுபாலிற்
பூதலந்தனிற் பெரியோர்களைப் புகழால் மிகவேய்த்துப் போனதேவு
நாதரே கூசி லடையுமென்றே நவிலுவா ரப்போ முஹியித்தினும்
ஏதும் பேசாமற் றேவேநீதா னிரந்தக் கூசினில் துழைகவென்றார்.

378

எட்டிக் கூசினைத் தேவுநோக்கி யிடைந்தங் கழுததே புலம்பியோதும்
குட்டி மலைபோல யென்சடலம் கூசிற் புகுதாதே தஸ்தகீதே
பட்ட பாடுக னெனக்கேபோதும் பாலை வனம்போலே நாயகமே
அட்ட திசையிலே யுங்கள்பேரை யடியேன் மிகப்போற்றி யிருப்பேனென்றான்.

ஈது மொழிகேட்டுக் குதுபொலியு மிருக்கென்ற ரப்போ தேவானதை
யேதுவாகவே யாயுதங்களிருக்கத் தேவையுந் துருப்பாக்கியே
நாத ருடகூசாத் தனிலடைத்து நல்லோர் முத்திரை வைத்தபோதில்
மாத ராஸியா மறியம்பீனீ வல்லோன் சுவனத்தின் பதியிலானார்.

380

அந்நே ரத்தினி லரசமாது மாயாசந் தீர்ந்து தானெழுந்தே
யென்றுங் கிருபையாற் முஹியித்தினு னிலங்குந் திருபாதந் தனைபோற்றி
முன்னர் முஹம்மது நபிகலிமா முறையாய்த் திருத்தமா யுவந்தோதியே
தன்னால் வணங்கியே யிறையைப்போற்றிச் சங்கையாகவே யிருக்குநேரம்.

381

அன்றங் கிரவுதான் விடிந்தகாலை யரசனோடு மற்றச் ஜனங்களெல்லாங்
கண்டு பிரேதத்தை யடக்கவேண்டிக் கனத்த பெருக்கமா யெழுந்தபோதிற்
றுன்று மடவாள் புரவிகளும் சூழ்ந்து ஜனங்களும் சன்னாசுடன்
மென்றல் மிகவுள்ள கோவில்வந்தே சிறந்த அரகியைக் கண்டநேரம்.

382

எடுத்தா ரோட்டங்கள் சகலபேரு மின்ன மலைத்தேவங் கிருக்குதென்றே
யுடுத்துந் துகில்மாது வெளியிலாகி யருமையாய் வந்தஜனத்தைக்கூவ
அடுத்த ரணைவோரும் வரவுகேட்க வரசி வகையாகவே வெடுத்தோதினான்
படைத்த பெரியவன் பவனிதென்றே பாங்கா யனைவருங் கோயிலாகி.

383

மல்லி மலர்வாசர் முஹியித்தின் நம்மலரடிகளை யவர்கள்போற்றி
யெல்லாப் பறக்கத்தாம் பெற்றபூவே யெங்கள் தனக்கெல்லாம் குலதெய்வமே
வல்லோ னருள்பெற்ற மணிவிளக்கே முஹியித்தினொலி நாயகமே
நல்லோர் மதியமே வாங்களென்று நாடியழைத்தேகித் தவசில்வைத்தே.

384

தவசில் மிகவைத்தே மஹல்லதீவார் சாஷ்டாங்கஞ் செய்தேயுரைசெய்குவார்
புவியி லிருப்பது மெவிட நீங்கள் பெற்றதாய் தந்தை பேர்தானென்ன
தவமே யுரைசெய்வீர் தயாபரே தங்கமேருவே நீங்களென்றார்
நபியா முஹம்மது பேரனாரு நவிலுவா ரப்போ தவர்கள்பாலில்.

385

நாம னிருப்பது பகுதாதாகு நமது தகப்பனார் அபுசாலிஹு
பூமண்ட லந்தனி னெமதுநாமம் புதியோன் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
கோமான் முஹம்மது பேரராகும் குவலயமுள்ள குதுபென்றோத
ஈமா னுறுதியாய் பாதம்போற்றி மியம்புவானப்போ மகாராஜனும்.

386

பெரியோர் குலத்திலே யுதித்த கோவே பிரியமிகவுள்ள குலதெய்வமே
சிறைகள் வாங்கியே தேவானதைச் செல்வனுங் கூசு லடைத்ததாலே
தரைத் தலத்திலே ராஜராகத் தாங்க னேயிருந் தரசாளுங்கள்
துரைத் தனத்தாருக் கருகாகவே சொன்னபடி கேட்டு நடப்போமென்றார்.

சங்கையாயோதும் வசனங்கேட்டு தனியோன் முஹியித்தினுரைசெய்தார்கள்
தங்கு மலைத்தேவை பிடித்தடைத்துத் தலத்தில் ராஜாங்கம் வேணுமென்றே
இங்கு நீனைத்துநான் வரவுமில்லை யியம்பு ராஜரே சகலோர்களே
யெங்கள் முஹம்மது கலிமாவோதி யிஸ்லார் தானுக்க வந்தேனென்றார். 388

குதுபி னுரைகேட்டுச் சகலோர்களும் குணமா யுரைசெய்தா ரருமையாக
எது வயனேகத்தை மிகச்சொன்னாலும்காங்கள் தான்கேட்போம் குலதெய்
புதின மாகிய கலிமாவினிற் பொருந்த வொருவருக்கு மனமானது [வமே
கேதியின் கமிலாசம் கொடுக்குமான கிருபையுடைய தெய்வ மனேகமுண்டும்.

எங்கள் மனையெல்லாம் புத்துகான்க ளிருக்குந் தெய்வங்க ளனேகமாகும்
சங்கை யாகவே வணங்கிவாரோம் தப்பிதம்வரு மோசமென்றார்
திங்கள் முஹியித்தி னிதுசொற்கேட்டு செப்பினு ரப்போ தவர்கட்கெல்லா
முங்களுட புத்து காணையெல்லா முரிமையுடன்கொண்டு வாங்களென்றார்.

அந்த நேரமே தீவாரெல்லா மவரவர் தெய்வந் தனையெடுத்தே
வந்தார் சகலோரு முஹியித்தின்பால் வைத்தர் அவரவர் புத்துகாளைப்
பந்தி யாகவே வைத்தாரிரு பத்தை யாயிரந் கணக்காகவே
சந்திப் பானதிற் பெரும்புத்துகள் தயங்கு மைந் நூறு தானாகுமே. 391

புத்துகான் சண்டை செய்த காரணம்.

ஈது படி நிற்கச் சகலோர்களு மியம்புவா ரப்போ முஹியித்தினும்
ஏதுவா யுள்ள சிறுபுத்துகா ளிருபத் தையாயி ரங்களுடன்
சாது வாகிய ஐந்நூரோடும் சண்டைக்கு விட்டே பார்ப்போமென்றார்
நாத ருடமொழி தன்னைக்கேட்டு நவிலுவா ரப்போ மஹல்லதீவார். 392

உங்கள் மனம்போல சண்டையிட்டே யொருக்காலு நாங்கள் பார்த்தறியோம்
எங்கள் புத்துகான் சண்டைபார்க்க விற்ப மிகவானோம் நாங்களென்றார்
திங்கள் வதனத்தா ரிதனைக்கேட்டுச் செப்புவா ரப்போ திரையருளாற்
சங்க மாகிய புத்துகானே சல்தியாய் சண்டை செய்மினென்றார். 393

இருபத்தி ஐயாயி ரம்புத்துட னெதிர்த்ததே சண்டை யைந்நூறுபுத்தும்
திருப்தி யாகவே யொன்றுக்கொன்று சினந்தங் கடித்ததே பொறிபறக்க
வருத்த மிகவாகி மஹல்லதீவார் வழுத்துவா ரப்போ தவரவர்க
ளுகுத்தா யுயிர்பெற்றார் தெய்வமெல்லா முடைந்தாரே யிந்தச் சண்டைமீதில்.

என்ன செய்குவோம் நாங்களென்று மிடைந்து மனம்வாடி யிருக்கும்போது
தன்னாலே புத்து மொன்றுக்கொன்று சண்டை யதனாலே துளதாகி

முன்னாற்கிடப்பதை குதுபுநோக்கி முதலோன் குதறத்தாற்பார்க்கும்போதிற்
தன்னு லுடைந்தவை பொடியானதைத் தராதிபன் கண்டு சொல்லலானான்.

எந்தன் மகனுக்கு வயிற்றுவலி யிங்கு பனிரண்டு வருஷமாகத்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டு தளம்புற னெங்கள் குலதெய்வமே
இந்தா விருக்கின்ற மகனாருக்கே யிருக்கும் வலிதீர்ப்பீர் புவியிலென்றான்
அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தினு மருமையுட நல்ல புகழ்னையே. 396

எடுத்து நுனிக்கியே மகனுக்கிய விற்பமாயதை யறுந்து நேரங்
கடுத்த வலியது கதறிச்சொல்லும் ஹக்க னவனுட குதறத்தாலே
யெடுத்தேனா னோட்ட மிவனைவிட்டே யிறையோன் முஹியித்தின்மருந்தினாலே
அடுத்த பேர்கள் யறிவீறென்றே யகவல் முளங்கியே யஃதேகிட. 397

கிஸ்தியி லேமுகடலுண்டாக்கிய காரணம்.

சரிதான் குலதெய்வமே மணிவிளக்கே சாற்றக் கேளுங்க ளொருகாரணம்
முரிமையா யுள்ள புத்துகான்க ளுடைந்து பற்பமாய் நீற்றுப்போனா
ரருமை மகனாந்தான் வயிற்றுவலி யதுவுந் தீர்ந்ததே மகிழ்ச்சியானோம்
தரையின் மீதினி லொருகாரணஞ் சங்கையுடன் காண்க வேணுமென்றார். 398

கிஸ்தி யதனுள்ளே கடலுண்டாகிக் கீர்த்தி யாகவே முத்தெடுத்தால்
விஸ்தீன முள்ள தீவாரெல்லாம் விளம்புவோங் கலிமாவென்றோதப்
பஸ்கார மான வசனங்கேட்டுப் பண்பார் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
றஸ்கார முள்ள கிஸ்திமீதி லடித்தா ராஸாவின்னாற் கடலெழுந்தே. 399

கண்ட காரணம் புதுமையென்றே கடலிற் கிஸ்தியை யசைத்துப்பார்க்க
அண்டர் புகழ்ந்தேத்த முஹியித்தினு மவர்களுட கிஸ்தி யசைந்திடாமற்
கொண்ட ஈமானுந் தீவாரெல்லாம் குதுபே மணிமுத்தைக் காணுமென்றார்
தென்றல் மலக்குழ லாசமாது தேங்காய் போலாக வெடுத்தாள்முத்தை. 400

அன்ன காலையிற் கிஸ்திமீதி லைந்நாறு பாகக் கயிற்பைவிட்டார்
முன்னுங் கடலிலே கயிறண்டாதால் முஹியித்தினொலி பாதம்போற்றி
தன்னு ராசனும் கலிமாச்சொல்லச் சகல ஜனங்களு மிஸ்லாமானு
ரென்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யில்மு போதித்தே சகலோருக்கும். 401

மார்க்க நெறிநீதம் ஹலாலானது மதிகள் போதித்தே புவியீதினி
லேர்க்கை யுடனல்ல தொழுகைகளு மிலங்கும் மிகுரையும் குத்துபாவும்
தீர்க்க மிகவாகித் தீவாரெல்லாம் சிறந்த பெரியோனை மிகப்போற்றியே
முர்க்க மாகிய குபிரைநீங்கி முஹம்ம திறகுலைப் போற்றிசெய்தார். 402

வருஷம் ரண்டாக முஹியித்தினு மஹல்ல தீவினி லிருந்துகாதர்
குறனும் ஆயத்து மறிவுகளும் குதாயி னருளாலே யவர்கட்கோதித்
தறஜா வரிசையு மிகவோங்கவே தனித்த வணக்கமா யிருக்கும்போதிற்
பெரியோனூரைசெய்தான் கனியேநீவிற் பிரயாண மாகு பகுதாதென்றே. 403

அந்த நேரமே முஹியித்தீனு மருளினு ரப்போ சகலபேர்க்கும்
எந்தன் பகுதா துத்தேசமேக யானும் பயணமுந் தானேனென்றார்
சுந்தர வதனத்தா ருரையைக்கேட்டுச் சகல பேருடன் சூல்தான்சொல்வார்
மந்த ரம்புயத் திரசூலுல்லா வள்ளல் முஹம்மதின் பேரனாரே. 404

எங்கள் தனக்கெல்லாந் தங்கமேரே யிலங்கு மதியான முஹியித்தீனே
தங்கள் பகுதாது தானேகிற் சார்ந்த முஸிலிம்க ளென்செய்குவோம்
உங்கள் பாதத்தை காங்கள் காணவுலகி லெவ்வளவு நாட்செல்லுமோ
சங்கை பொருந்திய தயாபரே தாங்க ளமுதவா திறந்து சொல்வீர். 405

ஈதுமொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மியம்புவா ரப்போ சகலபேர்க்கும்
ஆதிபெரியவன் கிருபையாலு மருமை யாகிய இபாதத்திலுஞ்
சோதி துலங்குமே யெனைநீனைத்தாற் றுலங்கப் பிரபையிற் காண்பிரென்றும்
பூதலர் தனிற் பறக்கத்தாகப் புதியோன் தொழுகையும் னோன்பானதும். 406

ஈமானுடனேதா னிபாதத்தாகி யிலங்கும் ஸதக்காவும் கொடுத்துவாழ்மின்
கோமான் கிருபைதான் செய்வானென்றே குதுபு முஹியித்தீன் வாக்கோதியே
சீமான் தனத்துட னிருங்களென்று செல்வ ராயுத மெடுத்தினைந்தே
தாமா யிருக்கின்ற தேவின்கூசாத் தன்னை யெடுத்துதா மெழுந்தாரப்போ. 407

அறுபத்துநாலு தீவர்களு மருமை யாகவே பாதம்போற்றித்
திருவி னிறையவன் குதுபொலிமுன் சிறந்த காணிக்கை மிகவும்வைத்தார்
பெருகும் அஷறபி யிருலட்சங்கள் பெரியோன் குதுபுபா லினிலிருக்கும்
முரிமையாகவே குமராளிக்கு மொழுங்காய் வருகின்ற மிஸ்கின்கட்கும். 408

கரத்தால் மிகவள்ளிக் கொடுத்துநாதர் காகும் சரியாய் முடிந்தபின்னர்
வரத்தோ ரேழைகள் மிகவுவந்தார் வள்ளல் பெரியவ னருளினாலே
அறத்தி னுசாவால் மணல்மீதிலே யடித்தா ரோரடி பிஸ்மில்சொல்லித்
தரத்தி லொருலட்சங் காகண்டாக தங்கள் மனம்போலே யெளியோர்க்கிந்தே.

மலரின் பாதத்தின் குறட்டிலேறி வள்ளல் முஹியித்தீன் பயணமானார்
நலத்தோர் யாவரும் வாரிபோலே நாதர் சமுகத்திற் போற்றிவாழ்த்தத்
தலத்தி லிறையவன் குதரத்தாலே சந்தன மாரி கமகமென்னக்
குலத்தோர் யாவரும் புதுமையாகக் குதுபு திரைகட லிறங்கினாரே. 410

மதிபோ லழகான முசல்லாவையும் வாசர் விரித்துத்தா னதின்மேலாகக்
கதறி னுசாக்கோற் பாய்மரமாய்க் கம்ப னிக்கயி றமருக்கட்டி
விதியின் மணிசுக்கான் சக்ரமாய் விளக்கு கோடாலி நங்கூரமாய்
அதிபனுட கப்பற் றுனேரியே யண்ணல் முஹியித்தீனி ருந்தாரப்போ. 411

ஆதியருளாலே கப்பலோட அறுபத்து நாலுதிவுநீங்கி
மோது மதுசக்குருக் கடலிலாக முழங்கி மலைகளோ மலைப்போலாக
வாது மிகவான தேவின்கூசைவா யாகக் கப்ப லணியத்திலே
நாதரும் வைத்தே யிருந்ததாலும் நளின மிகவுள்ள மலைத்தேவுதான். 412

சக்கிக் கடலிலே அவதியாகச் சண்ட மாறுத மிகவாகிட
ஹக்கு பெரியவன் தன்னைக்கூவிக் கருத்தங் குரையாம லவனிருந்தான்
மிக்க அவதியா யிருக்குதென்றே மீறான் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர்
தக்க மிகசெய்யுந் தேவானதைச் சக்கிக் கடலிலே யெறிந்தாரப்போ. 413

மேலோன் கிருபையாற் கப்பலோடி விளங்கும் பதிமூன்றும் நாளானதி
லால்மரக் கன்றார் கரையிலாகி வடைத்த சன்னாசை யெடுப்போமென்றே
மாலா விருதெல்லா மெடுத்தணைந்தேவந்து சோலையி லிருக்கும்போது
மேலோன் முஹம்மது மகளார்வந்து விளம்புவா ரப்போ குதுபுபாலில். 414

எந்தன் மகனாரே யெங்கனியே யிஸ்லா மாக்கியா வந்தீரென்று
ரந்த நேரத்திற் குதுபோதுவா ரருமை தானுள்ள வென் தாயாரே
யெந்தன் பகுதாதுத் தேசமீதில் யானு யிருக்கையி லிறையோன் சொன்ன
னுந்த மனம்போல் கேட்ட கேள்வி யுலகந்தனிலியான் கொடுத்தேனென்றுன்.

தந்தா னுரைசெய்து மஹல்லதீவைத் தனித்துந் றிஸ்லாத்தி லாக்குமென்றுன்
வந்தேன் மிஸ்ருமா நகரமீதில் வயிற்றும் பசியுட னிருக்கும்போது
விந்தையாய் வந்த முஸ்லிம்களை விசாரி யாமலும் போகச்சொன்ன
னந்த நேரத்தில் நகரம்பார்த்தே னழகக் கிருந்தானே யொருகிழவி. 416

தவன மிகுதென்றே நானுமேகித் தண்ணீர் ரவளிடம் கேட்கும்போது
கவனி யாமலு மழுகச்சே நான்கப்பலுடன்ஜனங் கேட்பேனென்றும்
புவன மீதுள்ள மிகுருபதிற் புழுங்கி யழுதார்கள் குமார்நால்வர்
கவன மாகநா னிருக்கும்போதிற் கடிதிற் கிழவுனா ருயிர் வாங்கென்றுன். 417

சோலையீதுள்ள மஹல்லதீவிற் றுலங்கு மொருமடந் தனிவிருந்தேன்
மேலோ னுரைசெய்தான் வீதிபார்க்க விரும்பி யெழுந்துநா னேகும்போது
வாலத்திற் போலே கொய்யாக்கனி விளையும்படி செய்தா னென்முன்னாலே
யேலாக் கனிகொய்தே னென்னையிறை யெகுதி தனையேவியடிக்கச்சொன்னான்.

சக்கிக் கடலிலே வருகும்போது தனித்த அலுதிக ளானதினால்
மிக்க பெரியோனெயென்றுகூவி விளம்ப வேதொன்றும் சொன்னானில்லை
ஹக்க னெனைச்செய்த கோலங்களைக் கவலக் கூடுமோ மாதாவென்றார்
தக்க பெரியவன் சொல்வானப்போ சங்கை பொருந்திய நாச்சியாரே. 419

எந்த னருஷிலே முஹியித்தீனே யெழுப தாயிரம் வருடமட்டும்
சிந்தை யுலப்புடன் தாலாட்டினேன் செல்வ னெனதுட குதுபொலியே
மந்தவித மறிந்து மென்மே லநேக முரைத்தனர் கோபமாக
வேந்த னுத்தாரந் தனில்லாம லெடுத்தே னெறிந்தனர் தேவையென்றுர். 420

ஆகையா லந்த னபிமகளே யதனா லவரிடம் பேசவில்லை
பாக மாகிய வொடுக்கானதைப் பசிதா னாறிடச் சொல்மினென்று
னேக னுரைபோலே மாதாவோத யிறையோன் குதுபொலி பசியாறினார்
யூக மாகிய நாச்சியாரு மும்மர் வானத்தி லேகினாரே. 421

மறைகளுண்டாகிய காரணம்

அந்தமில்லி ஹக்கன் முஹியித்தினு மகிமையுள்ள வணக்கமீதில்
வந்த வொருவேங்கை பாதம்போற்றி மவுலும் குதுபுதநீ பாலில்நீவி
எந்தன் முகம்பாரு மணிவிளக்கே யெனக்கு வயிற்றிலோர் வலிதானுண்டுஞ்
சந்தர் வதனரே தீர்த்தருள்வீர் சங்கை மிகவுள்ள குதுபென்றோத. 422

சுயத்த ரிதுசேட்டு வேங்கைபாலிற் சொல்லுவா ரப்போ விலங்கினமே
வயிற்று வலியான மறுமந்தனை வழுத்துமெனக் கேட்டார் முஹியித்தினும்
பயமு மிகவாகி நடுநடுங்கிப் பகருமங் வேங்கை வணக்கமாகச்
ஜெயங்கள் பொருந்திய நவமணியே சிறந்த வொலிமார்க்கு மேலொலியே. 423

உங்கள் தமக்காக வொருவிடைய னொருமரை நேர்ந்து காட்டில் விட்டார்
எங்கள் ஜாதியார் கண்டோமானு லிறையோன் முஹியித்தின் மறையிதென்றே
சங்கையுடன் போற்றி யிருந்தோம் நாங்கள். ஸெய்யிது நசூலின் பேரானரே
தின்னும் படியான தீனில்லாமற் செகத்தில் நாற்பது நாளிருந்தோம். 424

ஆதி பெரியவ னுத்தா ரத்தா லண்ணலே யுங்கள் மறையானதைப்
பூதலந் தனிற் நின்றநாளாய்ப் புன்மை மிகவாக வயிற்றுவலி
நாதரே யென்று வேங்கையோத நல்லோர் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
பாத மதிலே தடவும்போது பாங்காய் வலிதீர்ந்து வேங்கையேக. 425

அந்த நேரத்தில் முஹியித்தினு மருளுவா ரப்போ தாதிபாலி
லெந்தன் நஹ்மானே யாகுதாயே யெனது மறைக்கானவகை சொல்லென்றார்
சந்தர் வதனத்தின் தயாபரரே தாரே னொருமறை யதனையென்றான்
சொந்த மறையுட தலைமுறையைத் துலங்கியான பார்த்து கணக்கிடவே. 426

வருகுங் கணக்கது மூன்றுலட்சம் வல்ல பெரியோனே கொடுவென்றோத
பெரியோ னுரைசெய்தா னென்குதுபே பிசலுங் காற்றிலுங் கொப்பத்திலு
யிறந்து போவதை கணக்குநீக்கி யிருலட் சமறை தருவேனென்றான்
கறந்த பால்போலே கொடுவென்றோத ஹக்கன் குதறத்தால் மறைமுன்னாக.
வாரிபோல் நிற்கு மறையைக்கண்டு முஹியித் தினொலி யுறைசெய்குவார்
பாரில் பகுதாது வந்துசேரப் படைத்த வாவுந்தன் காவலென்றார்
நேரா யமரோரை யிரையவனேவ நிகழ்த்தினு ரப்போ வாரோர்களும்
மானுப் புகழோங்கும் மாலமீனே வல்ல பெரியோனே யாகுதாயே. 428

வனத்தில் மறைமேய்த்தே யேகும்போது வழியிலொருமறை தவறிவிட்டால்
மனம்போ லிருலட்ச மறையுங்கேட்பார் வள்ளல் முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
உனது பொறுப்பாக விருந்ததானு லும்பரேகிறோம் நஹ்மானென்று
ரெனது பொறுப்பென்றங் கிறைவனோத விலங்கும் சமகாயில் புவியில்வந்தே.

ஆயர் குலம்போலே வடிவெடுத்தே யழகா மறையெல்லாம் மருங்கில்விட்டே
தூய னுதவியா லவரேகையிற் றுய்யோன் முஹியித்தி னப்துல்காதிற்
தேயந் தனிலுள்ள சன்னாசான சிறந்த குடுக்கையும் தானெடுத்தே
நாய னருளாளே விருதனைந்து நல்லோர் பாதத்தின் குறட்டிலேறி. 430

மிசுறுர்ப்பதிவந்த காரணம்

வந்தார் முஹியித்தீ னப்துல்காதீர் வானத் தமரோர்கள் மிகப்போற்றியே
மந்த ரம்வளர் சோலைகளு மலைகள் காடுகள் மிகநீங்கியே
சந்தர வதனத்தார் மிசுறுரேகச் சந்தனமாறி கமகமென்ன
அந்த நேரத்தில் சுல்தானுட னனேக ஜனங்களும் வந்துகண்டார். 431

சங்கை யாகிய மலர்பாதத்தைச் சகல பேர்களு முத்தியிட்டே
திங்க ளழகான முஹியித்தீனைச் சிறந்த பெருக்கமா யழைத்துவந்தார்
பங்கயக் கதிராசர் வாழ்த்தத் துய்யோன் குதுபொலி நாயகமும்
எங்கும் வாசனை கமகமென்ன விளங்குந் தெருவீதி வருகும்போதில். 432

சுவனத் தரம்பைய ருவந்துவாழ்த்தத் துய்யோன் குதுபொலி நாயகமுந்
தவன மாகவே தண்ணீர்கேட்ட தையல் கிழவியார் வீதிவந்தார்
மவுனத் தனிலேதான் மிகப்பீரித்து வந்தாள் கிழவியு மகனுடனே
புவனத் தனக்கெல்லா மணிவிளக்கைப் போற்றி யிருபாத முத்தியிட்டே. 433

அந்த மிலியுட குதுபொலியே யருமை மிகவுள்ள நவமணியே
யெந்த னுயிர்காத்துப் புவியின்மீதி லெனது மகனையும் வரவழைத்தே
கிந்தை யுவப்பாக மணமுடிக்கச் செய்த நாதரே கண்மணியே
சந்தர வதனத்தின் தயாபரரே தனியோன் முஹியித்தீ னுண்டகையே. 434

உங்கள் பாதத்தை யானுங்காண வுடையோ னிடத்திலே துவாவிர்ந்தேன்
தங்கமக மேரே யென்றுபோற்றிச் சார்ந்தாள் கிழவியு மனைமீதினிற்
றிங்கள் வதனத்தார் முஹியித்தீனும் சிறந்த தவிசில்வந் திருக்குநே
யிங்கு யிருக்கின்ற பிணியாளுக னேகமாய் வந்து பாதம் பணிந்தார். 435

சந்தரவதனத்தா ரிராஜாவானும் நடவச் சகலோர்க்கும் பிணிதீரவே
வந்து சுலுத்தானு முவந்துபோற்றி வாசர் தமையுமே யழைத்தேகியே
மந்த ரக்கதிர் விரிப்பில்லாத வணக்கமாய் நின்றே பசியாறினா
ரந்த நேரத்தில் முஹியித்தீனை யழைத்துக் கதிர்சிம்மாசனத்தில் வைத்தார்.

ஈதுபடி நிற்க விறையவனு மியல்புவா னப்போ குதுபைநோக்கி
நாதர் பகுதாதுத் தேசமெங்கும் நல்லோ ரெனதுட கனியேயென்றா
னோது மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு முரைத்தார் பகுதாதார் பயணமென்றே
பூதல முள்ள மிஸ்ருரெல்லாம் போற்றி மிகவைத்தார் காணிக்கைகள். 437

சுல்தா னவர்களு மனம்பூரித்தே துலங்குமுன் வைத்த அஷறபிகள்
குலத்தார் மிகவைத்த பொருள்களுடன் குவிந்ததே நாலு லெட்சமாகும்
நலத்தில் வருமான முஹியித்தீ னுட்டம் போலவே குமராளுக்குந்
தலத்தி லிருக்கின்ற மிகக்கின்கட்குஞ் சங்கை யாகவே கொடுத்தாரப்போ. 438

கொடுத்து முடித்தபின் னிறையைப் போற்றிக்குணரத் தினமான தஸ்தகீர்தா
மெடுத்தேவிருதெல்லாமனைந்துபின்னரிலங்கு பாதத்தைக்குறட்டிலேற்றிப்
படைத்த பெரியவன் கிருபையாலே பயணந்தான் கூறிச் சகலபேர்க்கும்
நடத்த லாயினார் பலமாங்க னண்ணுஞ் சோலைக டன்னைநீக்கி. 439

பகுதாதில் அபுசாலிஹும் பாத்திமாவும் முஹியித்தீனாண்ட
கையை நினைத்து அல்லாஹு தஆலாவிடம் கூறியது

வருமநேரத்தில் பகுதாதினில் வாழ்ந்த தந்தையார் தாய்ருமே
பெருகுந் தவமுள்ள குதுபைநாடிப் பெரியோ னிடஞ் சொல்லிக்காமேந்தியே
யருமை மகனாரே யெங்களியே யாதி யருள்பெற்ற முஹியித்தீனே
பொறுமை மிகவுள்ள தயாபாரே பூமி தனில்வந்த மணிவிளக்கே.

440

ப த ம் .

எந்தம் பாலரையு மவரருமையையு மிறையவ னறிவான் னருள்புரிவான்
திருவருளே மகனே நாங்களெவ்வித எவ்விதனிமைக் காண்போம் புவியி
லறுபதாண்டிடும் பிள்ளையில்லாமல் நாங்களாதியை நினைத்து தினமு்வந்து
உமைச் சுமந்து மகனே யிந்த ஆலத்திலுமையின்றோம் பாலரே
எங்குந் துலங்கிய தங்கத்தின் மேருவை எப்போது நாங்கள் காண்போம்
துயர் தீர்ப்போம் மனதார்போ மிறையே யெங்கள் யாரஹீம் யாரஹீமே.
இறையவனே றஹ்மானே அஞ்சி மனங்களு மின்சொற் வணக்கமா
யாதியைக் கெஞ்சிகிறோம்.

மனமஞ்சிகிறோம் கனரஞ்சித மகனே யெங்க ளருமையி
லருமையி லுவந்த கண்ணே குதுபே.

தெ தா ங் க ல் .

இந்த விதமாகத் தந்தையார் நிலங்கு முகம்வாடி யழுகும்போது
வந்தார் மறைவாகச் சம்ஹாயி லும் பகுதா தென்னுஞ்சோலைக் கருகாமையி
லந்த நேரத்தி லபுசாலிஹுங் கருளுவார் வந்தோர் தம்மைநோக்கி
யெந்த லுர்காணு மரைக்கோனாரே யாரு மரையிஃ தென்று கேட்டார்.

அன்ன காலையிற் சமகாயினு மருளுவா நல்ல வழதம்போல
மன்னர்கள் பேதறறு முஹியித்தீனும் வருகி றுரவர் மரைகளீதே
யென்னுந் தவத்தோரே மறையைப்பாரு மென்றே வானவர் ககனிலானார்
தன்னின் மனதுள்ள விசனந்தீர்த்தே சங்கையாகவே யிருக்கும்போதில்.

442

மறுகாட் காலையில் முஹியித்தீனும் வந்தார் பகுதாதுத் தேசத்திலே
தறஜா மிகவர விறையருளாற் சந்தன மாரி ஜொலித்திடவே
வரிசையாய் வந்தே தீனோரெல்லாம் வள்ளல் முஹியித்தீன் பாதம்போற்றி
பெரியோன் பறக்கத்தென் றனைவோர்களும் பிரிய முடனழைத் தவர்களேக.

சங்கை யாகவே மனையில்வந்து தகுத்தி லிருந்தாரே முஹியித்தீனும்
திங்கள் வதனத்தின் மாதாபிதா சிறந்த மகனாரை மிகவும் போற்றி
யெங்கள் கனியான நவமணியே மிறையோனருள்பெற்ற தயாபாரே
யுங்கள் திதாரைக்கண்டபோது யுடையோன் பறக்கத்தும் பெற்றோமென்றார்.

ஈதுபடி கிற்கச் சகலபேர்க்கு மியம்புவா ரப்போ முஹியித்தினும்
பூதலமுள்ள மஹல்லதிவிற்புதுமையாகிய சேதியெல்லா
மோதினா ரப்போ குதுபுராத ருடையோன் குதறத்தென் றவருங்கேட்கக்
கேம் பொருந்திய குடுக்கைதனைத் திறந்தார் சன்னாகம் வெளியிலானார். 445

வாசர் முஹியித்தின் பாதம்போற்றிவழுத்தினா ரப்போ கலிமாத்தன்னை
யேயர் பகுதாது மிகுருபுக்கே நேர்மை யுளமோதி னாகவைத்துத்
தேசந் தனக்கெல்லா மணிவிளக்காய் சிறந்த முஹியித்தி னப்துல்காதிர்
ஹாஷிம் குலத்திலே வளர்மதிபோல் ஹபிபு முஹம்மது தின்வளர்த்தார். 446

பகுதாதினி லேதா னிருக்கும்நாளிற் படைத்த பெரியவன் கிருபையாலே
மிகுந்த பறகத்து மேன்மைகளும் விளங்கு மதிபோல வளர்ந்தேறவே
யுகந்த தொழுகையு னோன்பானது முடையோன் சதக்காவு மிகவோதியே
முஹம்மதிறகுலின் பேரரான முஹியித்தி னொலி மனந்துலங்க. 447

அந்த மிலிஹக்கன் கிருபையாலே ஆதி முஹம்மது நபியும்வாழி
சந்தர் வதனத்தின் நாலுயார்கள் தவத்தினகஹாபி மார்கள்வாழி
இந்த மணிமலை படித்தபேரும் மின்ப மாகவே கேட்டோர்வாழி
யெந்த நாளிலுந் தின்துலங்க விறையோன் தனையுமே யுவந்தோர்வாழி. 448

ஆம்ன் ஆம்ன் யாஹ்பல் ஆஸம்ன்.

முஹியித்தின்மலை முற்றுப்பெற்றது.

இந்த புஸ்தகம் கிடைக்குமிடம்:—

ஹாஜி எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு ஸன்ஸ்,
ஹமீதிய்யா பில்டிங்ஸ்,

நெ. 20, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் 5